XXX. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. DECEMBER 5.

Ludas Matyi

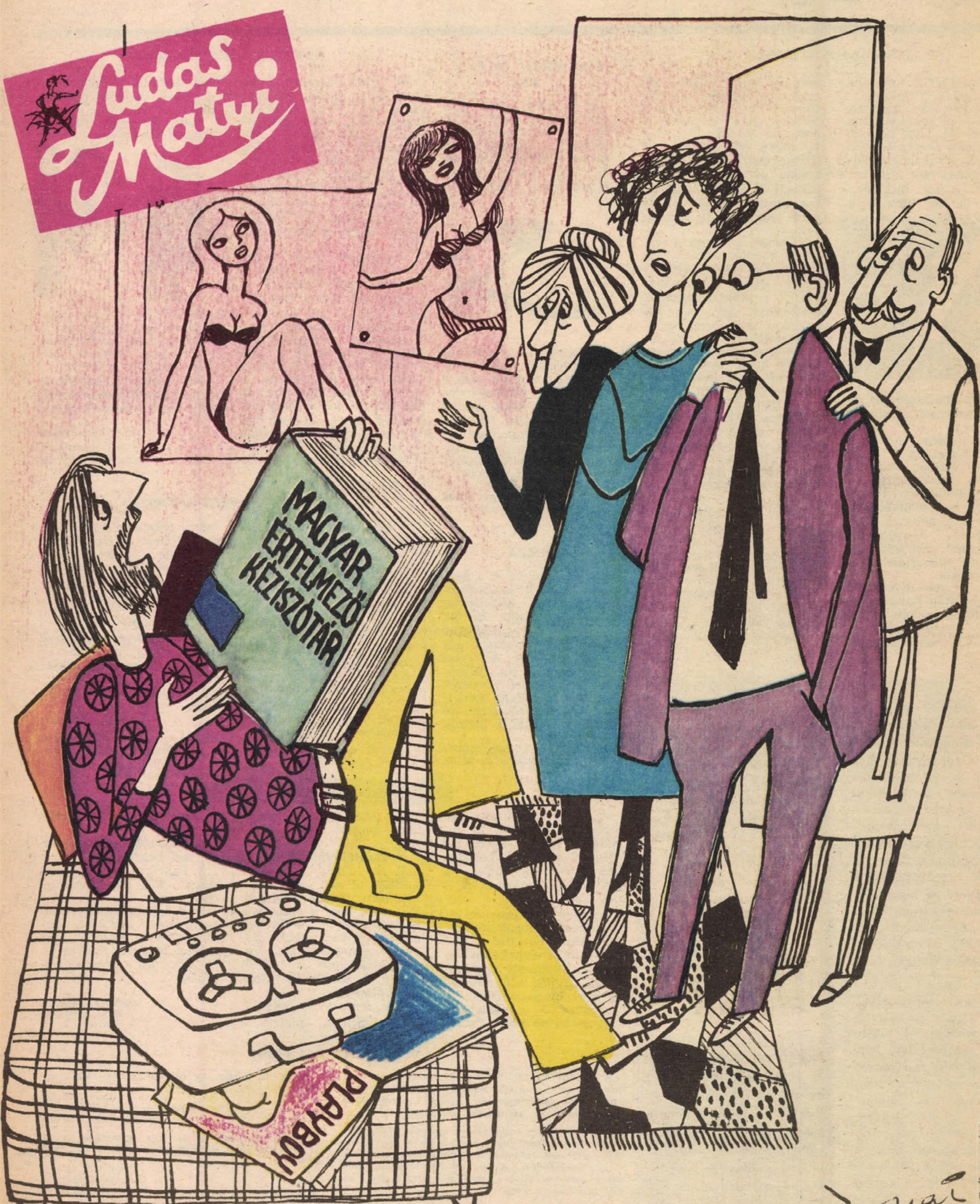
MAGYAR ÉRTELMEZŐ KÉZISZÓTÁR
PLAYBOY
várnai

Várnai György rajza

PÁLYAVÁLASZTÁSI HETEK

— Sajnos, ebben sem találtam olyan foglalkozást, amihez kedvem volna!

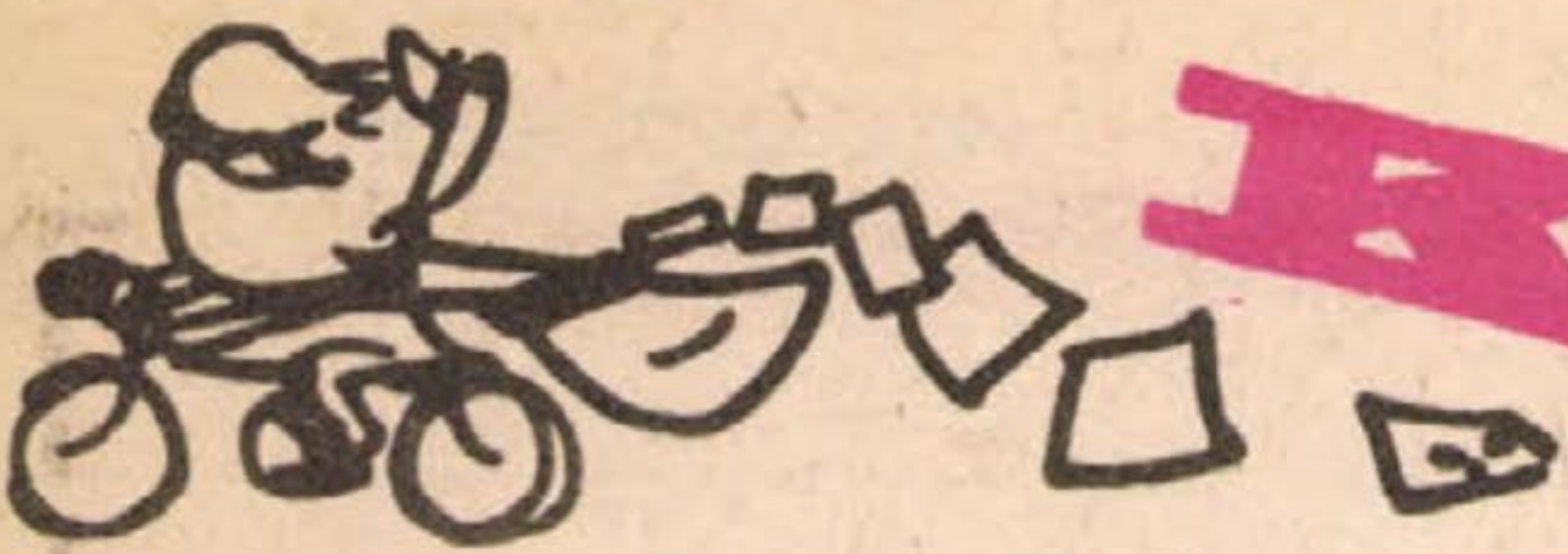

KEDVES LUDAS!

JÁSZSÁGI JEGYZETEK

Jászapátiban mesélik, hogy hajdan a faluban a két torony közt óránként felharsant a kürtszó, az őr azzal jelezte, hogy nem alszik, hanem éberen őrködik a község nyugalma felett. (Ez a szokás már kiment a divatból. A kürt még megvolna, de az nincs, aki fújja. Ma már falun is divatos „betegség” a munkaerő-hiány.)

Pedig jó lenne, ha időnként felharsanna a tájon egy-egy élesebb kürtszó. Hangjára talán felriadnának a Jászladányi Vegyes Ktsz-ben is, s eszükbe jutna régi adósságuk: a Jászjákóhalmai Asztalosipari Szövetkezet szellőzőberendezésének elkészítése, illetve kijavítása.

Aztán az sem ártana, ha a kürtszó után felhangzana az őr figyelmeztető szava: „Tűzre, vízre vigyázzatok!”... Jó hangosan, egészen Szolnokig, Pestig elhangzóan kellene kiáltani. Ugyanis a Jászság vizeit csak az égiek vigyázzák. A jász falukban áldott meleg víz buzog fel a földből, de édeskeveset hasznosítanak belőle. Jászkisér földjéből például a hajdúszoboszlóihoz hasonló víz tör fel, de nem tudnak mit kezdeni vele...

Nemcsak a vízzel, a tűzzel is gondok vannak. Ma már a Jászságban is egyre inkább gázzal tüzel a magyar, propán-butánnal. Jászkiséren van egy 200 palackra méretezett minigázcseretelep. A palacktulajdonosok száma viszont hétszáz körül van, így aztán örökös a torlódás, a zsúfoltság. A mini telepet ki kellene cserélni egy maxibbra. Ehhez viszont kellene egy „mini” félmilliócska. A tanács akármilyen mélyen nyúl a zsebébe, nem tudja összekaparni onnan azt a rongyos ötszázezret...

Egyért viszont nagyon jó, hogy ma már nem kürtölnek a jászapáti toronyban. Félő ugyanis, hogy egy harsányabb kürtszótól leomlanának a torony közelében levő roskatag művelődési ház falai, mint a Jerikóé hajdan...

(r)

NINCS KAZETTA

Úgy tudom, hogy KGST-szakosítás alapján a kazettás magnetofonok gyártását Magyarország kapta, így orsós magnetofont egyáltalán nem gyártunk, amire szükség van, azt importáljuk, kazettás magnetofonból viszont nemcsak a hazai piacot látjuk el, hanem exportálunk is. Mindebből az következik, hogy magnókazettából elegendő mennyiséget és elfogadható kereskedelmi választékot kellene biztosítani.

És mit tapasztalunk? Azt, hogy a szaküzletekben mindig van sok-sok orsós magnószalag, bőséges választékban, ugyanakkor magnókazettából nemcsak hogy választék nincs, hanem gyakran semmiféle kazetta sem kapható az üzletekben. A nyáron is hónapokig nem lehetett magnókazettát kapni, most ősszel megint ugyanez a helyzet alakult ki. Tehát, ha megvesszük a honi gyártmányú kazettás magnót, nézhetjük, de nem használhatjuk, mert a működtetéséhez szükséges kazetta hiánycikk.

A Mikulás igazán kifürkészhetné, hogy kinek a feladata a magnókazetta ellátás és az íróasztalára elhelyezhetne egy szép csokor virgácsot. Hátha ez az ajándék ösztönözné az illetékest arra, hogy legalább a karácsonyi vásár idejére elegendő menyiségben és megfelelő választékban megjelenjen a szaküzletekben a régóta hiába keresett magnókazetta. Elvégre jobb későn, mint soha...

Máté József
4024 Debrecen,
Vígkedvű M. u. 4.

SEGÍTSÉGET KÉR A TSZ

A kakucsi Lenin Tsz-ben vagyok sofőr. Van egy IFA tehergépkocsink, amelyet novemberben szemlére kellett vinnünk, de nem tudtuk kellően rendbehozni, hiába jártuk be az ország nagy részét, Pécstől Debrecenig, sehol sem kaptuk meg a szükséges alkatrészeket. Hiányzik a hátsó hosszú olajcső, a hátsó fékkötél, a főfékmunkahenger és hiányoznak a porlasztócsúcsok. Hova forduljunk, ki tud segíteni rajtunk?

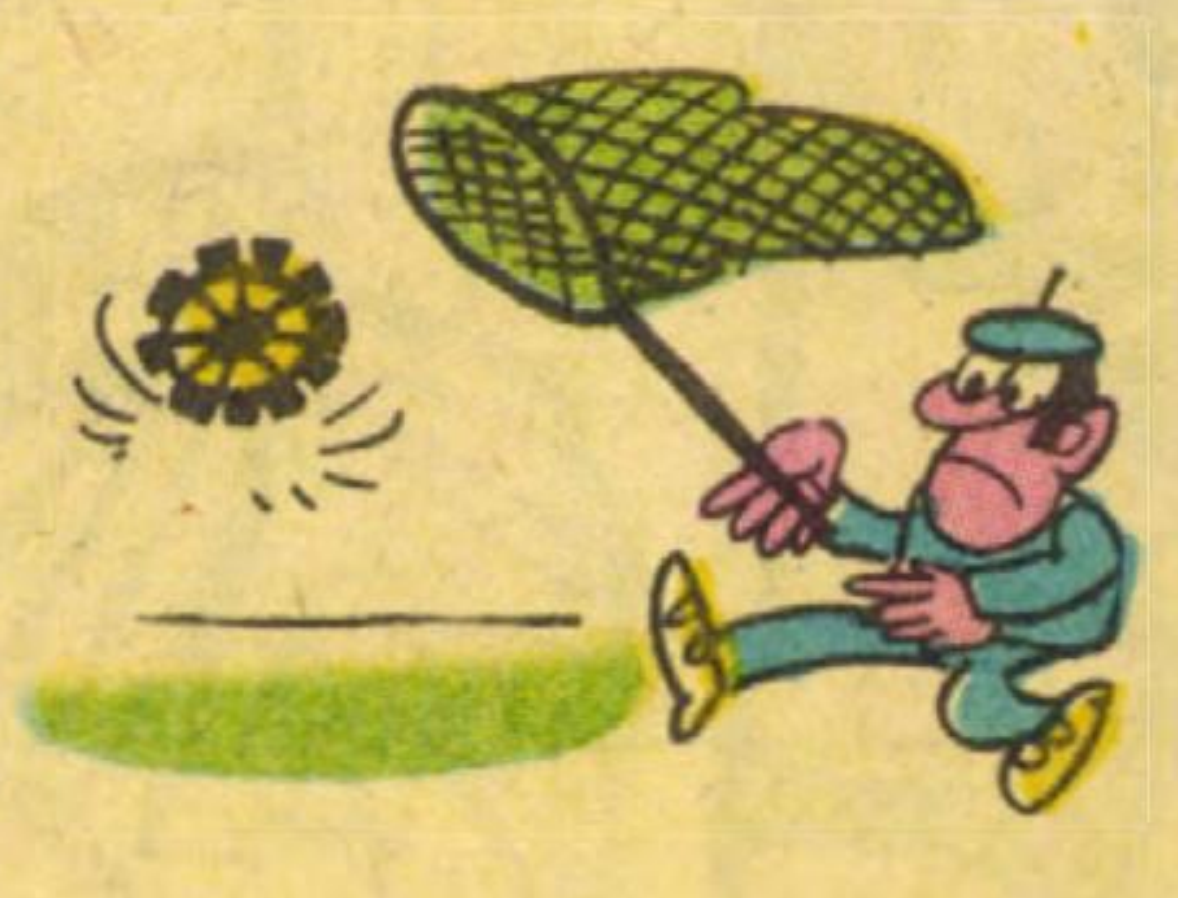

Nagy Lászó
Kakucs, Lenin u. 3.

LÁMPA

A Fehérvári út és a Szakasits Árpád út kereszteződésénél levő közlekedési lámpa szeptember 30 óta nem működik rendesen. Előfordulhat, hogy egy lámpa elromlik és rossz egy-két napig. Na, de hónapokig?! Miért szerelték fel akkor egy ilyen forgalmas útkereszteződéshez, tetemes költséggel a lámpákat?

Szép Miklós
Bp. XI., Szakasits Á. út 25.

NEM VOLT SZERENCSÉNK

A kéményseprő, azt mondják, szerencsét hoz. Nekünk az idén nem volt szerencsénk, mert kéményseprőt csak egyetlen egyszer láttunk: január 10-én, amikor meghozta a szokásos új naptárt és megkapta a szokásos borravalót. Kéményseprőt azóta sem a házunk, sem az utcánk, sem a környékünk nem látott.

November 15-én aztán megjelent... no, nem a kéményseprő, hanem a díjbeszedő. Kérte, hogy fizessük ki az évi 43 forintos kéményseprési díjat. Udvariasan megkérdeztük: miért fizessünk az el nem végzett munkáért? Erre a díjbeszedő megmutatta a nyilvántartást, amelyben az áll, hogy a kéményseprő a seprést minden alkalommal elvégezte, s ezt mi aláírásunkkal igazoltuk. Mondanom sem kell, hogy az aláírás nem tőlem, nem is a családom tagjaitól származik.

Nem szívesen fizetünk olyasmiért pénzt, amiért nem kaptuk meg az ellenszolgáltatást. Arról nem is beszélve, hogy a söpretlen, gondozatlan kémény milyen veszélyes is lehet!

Nem csak díjbeszedőt, de kéményseprőt is szeretnénk látni végre a házunk táján!

Id. Gonda János
Sajószentpéter,
Arany János u. 28.

A MEGSZOKOTTAT KERESSÜK

Amikor egy új kozmetikai cikk, vagy háztartási szer forgalomba kerül, mi, háziasszonyok eleinte nehezen barátkozunk meg vele. Idő kell hozzá, míg megszokjuk, megszeretjük. Gyakran előfordul azonban, hogy mire hozzászokunk egyik-másik tisztítószerhez, eltűnik a boltokból, egyszerűen megszüntetik a gyártását.

A mi családunk hattagú, nagyon sok tehát a mosnivaló. Nagyon szeretem az enzimes mosószereket, főképpen az „Unifix” öblítőt. Illetve csak szeretném, de itt Szombathelyen és a környékünkön sehol sem tudok hozzájutni. Hasonlóképp vagyunk a „Tabu Eslandor” padlóápolószerrel is.

Mi ragaszkodnánk a kipróbált, megkedvelt márkákhoz. Kérjük az ipart és a kereskedelmet, hogy ezt is tartsa mindig szem előtt.

Nagy Józsefné
Szombathely,
Szinnyei Merse u. 29.

MITŐL HALÍZŰ?

A minap vettem egy „Sóletbab” konzervet, 18 forintért. Ezt a konzervet még 16 forintos korában kedveltem meg, amikor a két keménytojás helyett is hús volt benne.

Amikor a konzervet kinyitottam, meghatódtam. Lám csak, mit tud a Magyar Konzervipar! (Nevezetesen a Budapesti Konzervgyár.) Javítja a minőséget, az árat mégsem emeli. A „Sóletbab” — ugyanis szemet gyönyörködtető rubinvörös lében úszott, ellentétben a megszokott fakó színnel.

Megkóstoltam. Méregerős volt és halízű! Nem szaporítom a szót, a konzervet nem tudtuk megenni. De mert nem szeretem a kárbaveszett értékeket, gondolkodóba estem, hogyan hasznosíthatnám? Végül kitaláltam a „Mitől halízű a Sóletbab?” című fejtörőjátékot.

Íme néhány megfejtés:

1. A tyúkot, amelyik a tojásokat tojta, hallisztel etették.
2. Marhahús helyett bálna van benne.
3. Paprika helyett „Halászlé Fűszerkeverék”-kel ízesítették.

Kérem a Budapesti Konzervgyárat, közölje, hogy megfejtéseim között van-e helyes, ha igen, melyik az, ha nincs, mi a helyes megfejtés?

Cselényi Jánosné
4024 Debrecen,
Kossuth u. 37.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Ludas Matyi” október 24-i számában cikk jelent meg a tokaji, második TV-műsort sugárzó adó beindításának késlekedéséről. Erre vonatkozóan az alábbiakat közöljük:

A TV—2 műsor sugárzására szolgáló adóberendezés felszerelése Tokaj állomáson, a posta előzetes tájékoztatásának megfelelően, szeptember 30-ig befejeződött. A berendezés mérései, előzetes próbaüzemelése rendben megtörtént, az adó sugárzásra kész.

Az antennatorony átalakításai szintén befejeződtek. Sajnos, a sugárzó adó antenna-egységeinek felszerelése mindeddig nem volt lehetséges, a különleges szerelőkocsi többször elromlott. A szerelési munkát végző Elektromechanikai Vállalat és a Közúti Gépellátó Vállalat legutóbb ígéretet tett arra, hogy mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a munkát december elején befejezzék.

Addig is kérjük az érintett nézők szíves türelmét.

Becz Sándor,
a Posta Rádió- és Televízióműszaki
Igazgatóság vezetője

Cikkük nyomán a XI. ker. Budafoki út 29. számú ház előtt a szivárgó tűzcsapot megjavítottuk.

Frommer Miklós
építési főmérnök
Fővárosi Vízművek

Az 56/Y autóbusz útvonalán november 1-től korszerűbb, nagyobb befogadóképességű járműveket közlekedtetünk. Jelenlegi helyzetünk több jármű beállítását sajnos nem teszi lehetővé. Kórházi látogatási napokon azonban, szükség esetén, kocsiátcsoportosítással igyekszünk a zsúfoltságot csökkenteni.

Pásztor Lajosné
o. v.
Budapesti Közlekedési Vállalat

PRÓBATÉTEL

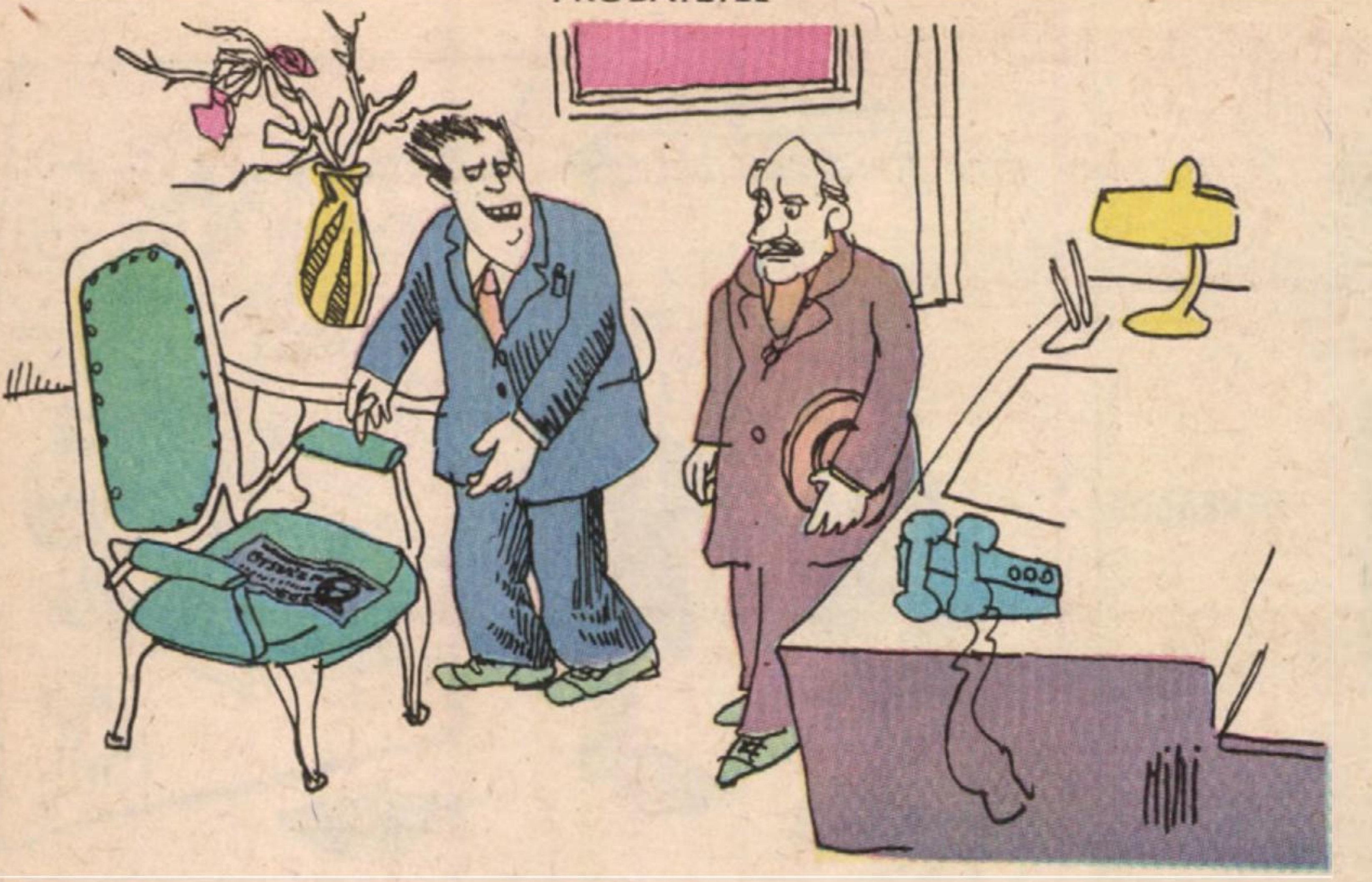

– Üljön le, kedves ügyfél, és mondja el: mi a véleménye a korrupcióról!

ANGLIAI HELYZETKÉP

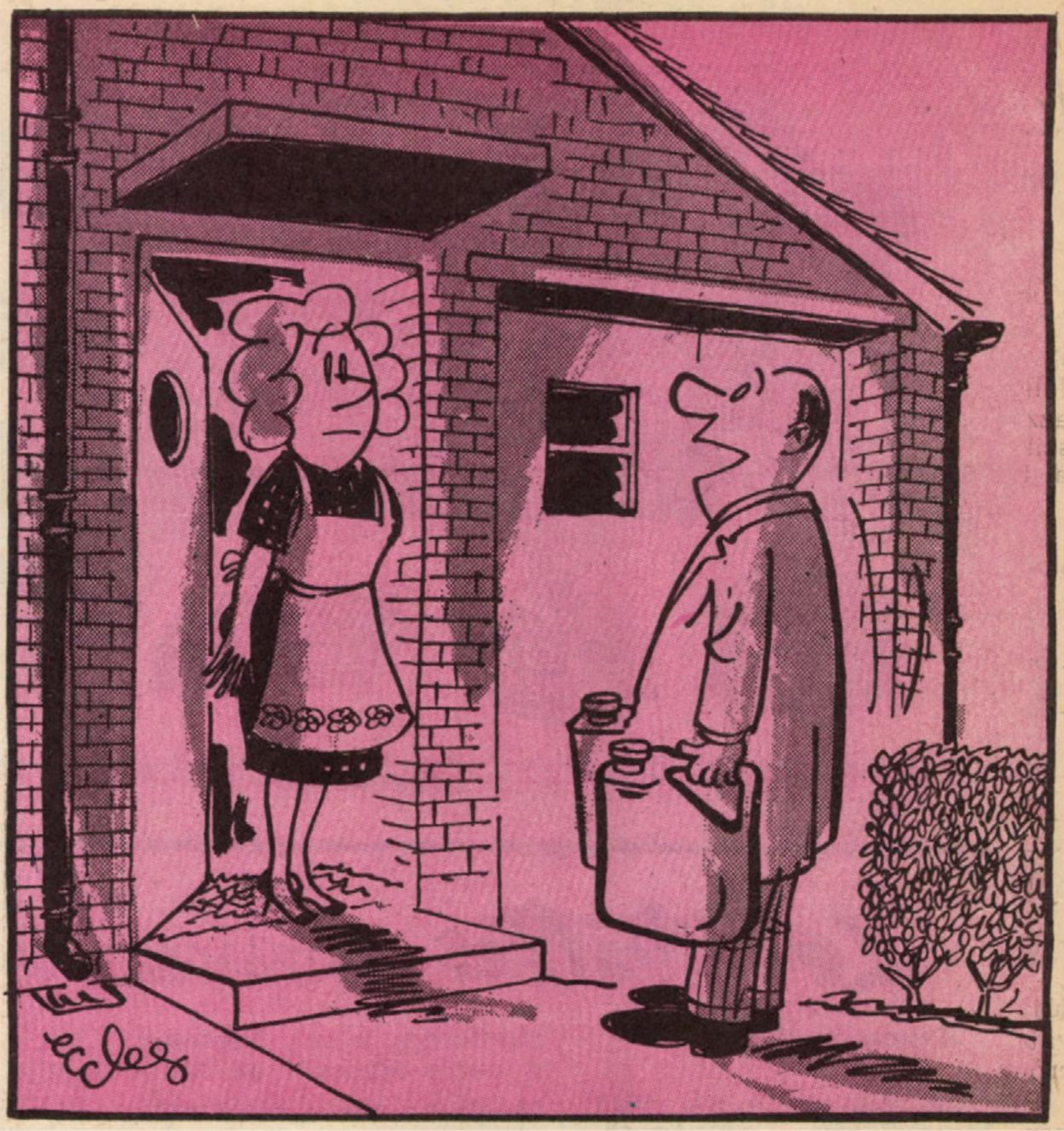

– El kellett adnom az autót, hogy kifizethessem a benzint!

(„Morning Star", London)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy utasszállító hajón a kapitány így nyugtatja az utasokat:

— Nyugalom, uraim, nyugalom! Csak semmi pánik! Nincs semmi veszély, nincs hajótörés! Csak azért ültettem a nőket és a gyermekeket a mentőcsónakba, hogy a férfiaknak elmeséljek egy egészen pikáns viccet!

MODERN MŰVÉSZ

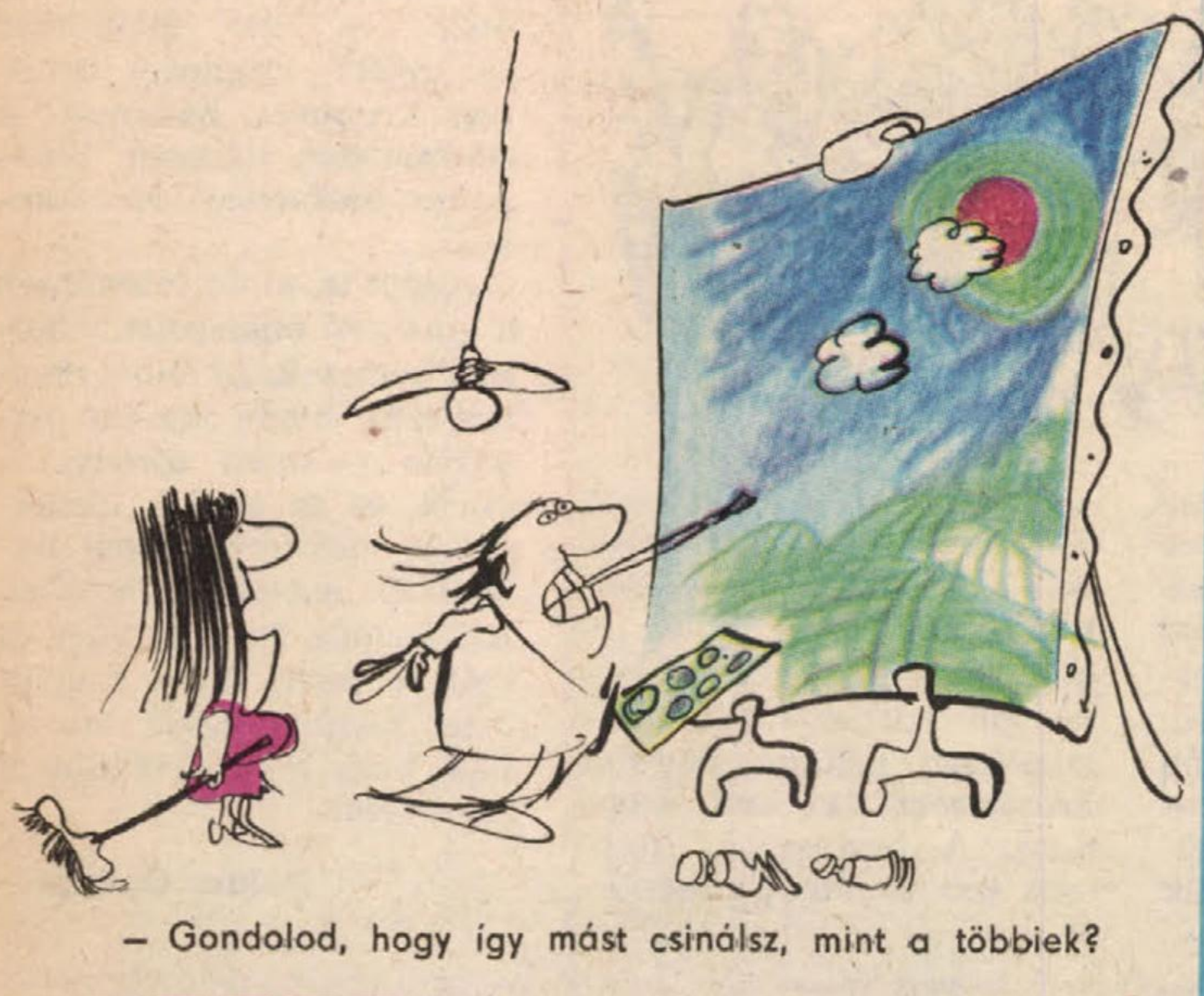

– Gondolod, hogy így mást csinálsz, mint a többiek?

A TEREMŐR

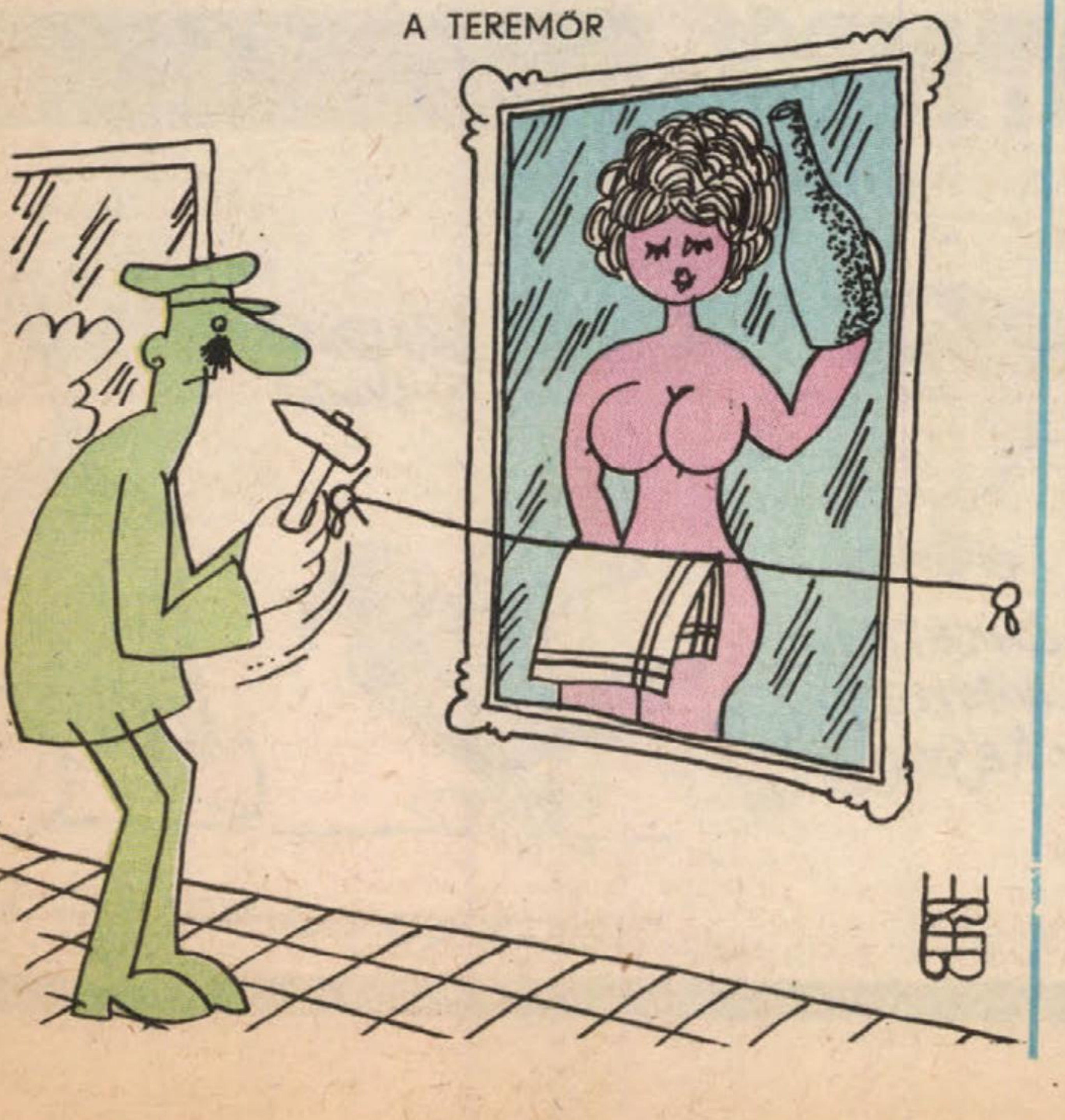

HOCI-NESZE

Olvasom az újságban, hogy ismét lehet jelentkezni Trabant gépkocsira. Ez jó dolog. Az ember befizet tízezer forintot és a Merkur kötelezi magát, hogy három éven belül megkapjuk a gépkocsit.

Üzlet, hoci-nesze alapon. Csakhogy a hoci és a nesze között három év is eltelhet.

Ha most lenne tízezer forintom, azonnal befizetném. Tudok várni is. Az a három év — istenkém! — nem olyan nagy idő. Az evek repülnek... Különösen negyven felett...

Engem csak az tart vissza a tízezer forint befizetésétől, hogy a Merkur nem ígér mást, csak azt, hogy majd, három éven belül, megkapom a kocsit. De nekem ez kevés. Milyen jó lenne, ha időnként felhívnának:

— Itt a Merkur. Jónapot kívánok.

— Jónapot. Parancsoljon.

— Csak azt akarom mondani, hogy maga nagyon rendes ember. Három évre ideadta nekünk a pénzét és türelmesen vár...

— Ugyan, szóra sem érdemes...

— Nem fog hiányozni?

— Majd szólok, ha hiányzik... A Merkurnak mindig szívesen állok a rendelkezésére...

— Három év hosszú idő...

— Majd csak elmúlik...

— A kedves felesége nem volt mérges, hogy ilyen hosszú időre kölcsön adta nekünk a pénzt?

— Az én feleségem megértő asszony.

— Kézcsókom a nagyságos asszonynak.

— Én meg üdvözlöm a vállalat összes dolgozóját.

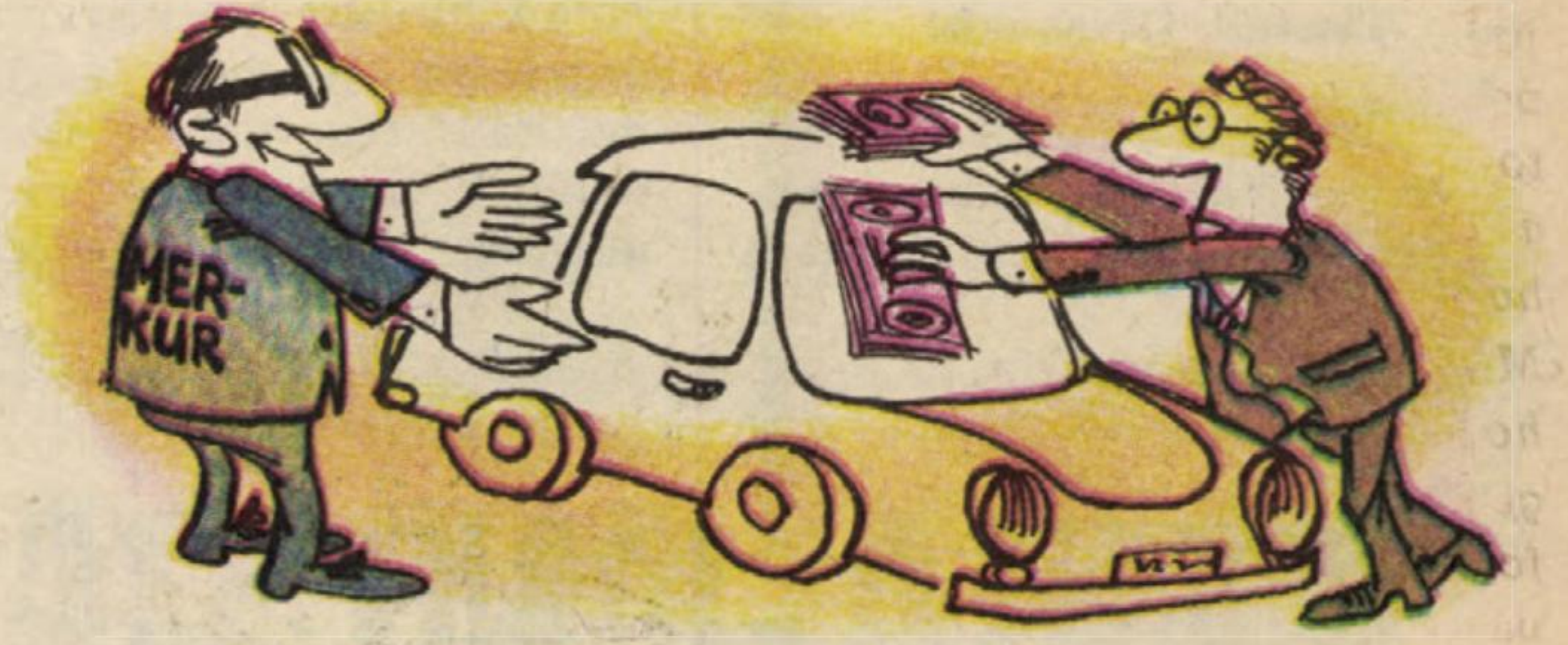

— Köszönöm, átadom.

Ilyennek képzelem az ideális kapcsolatot az autóigénylő és a Merkur között és ha netán nyugtalan lennék valamikor, akkor felhívnám a vállalatot:

— Jónapot kívánok. Itt X. Y. beszél. Tudja, aki három évre kölcsön adott maguknak tízezer forintot.

— Jónapot. Örülök, hogy hallom a hangját. Miben állhatok a rendelkezésére?

— Nyugtalan vagyok egy kicsit...

— Ugyan miért? Csak nem a pénz miatt?

— Restellem, de igen. Rosszat álmodtam. Azt álmodtam, hogy csupa haszontalanságra költötték. A vállalat törökmézet és fütyülős cukorkát vásárolt a pénzemből. Tudom, hogy semmi közöm hozzá, hogy mit csinál a Merkur a pénzemmel három évig, de...

— Legyen nyugodt, uram. Ilyesmiről szó sincs...

— Ebben biztos vagyok. Félre ne értsenek, én szívesen előlegeztem a pénzt és a bizalmat, de volt egy rossz érzésem, hogy...

— Újra csak azt tudom mondani, hogy legyen teljesen nyugodt...

— Most már nyugodt vagyok. Köszönöm. Apropó, nem kell még egy kis pénz? Van háromszáz forintom, amiről a feleségem nem tud...

— Köszönjük, igazán nagyon kedves, de nem fogadhatjuk el... Tízezer untig elég... Ha megérkeznek a Trabantok, azonnal értesítjük... A viszontlátásra!

Így kellene ezt csinálni valahogy... Kellene, de nincs így... A lapokban ez állt: A Merkur ismét elfogad előjegyzést Trabant gépkocsira. A jelentkezésnél tízezer forintot kell fizetni. Szállítás: három éven belül.

Hoci — nesze.

Mikes György

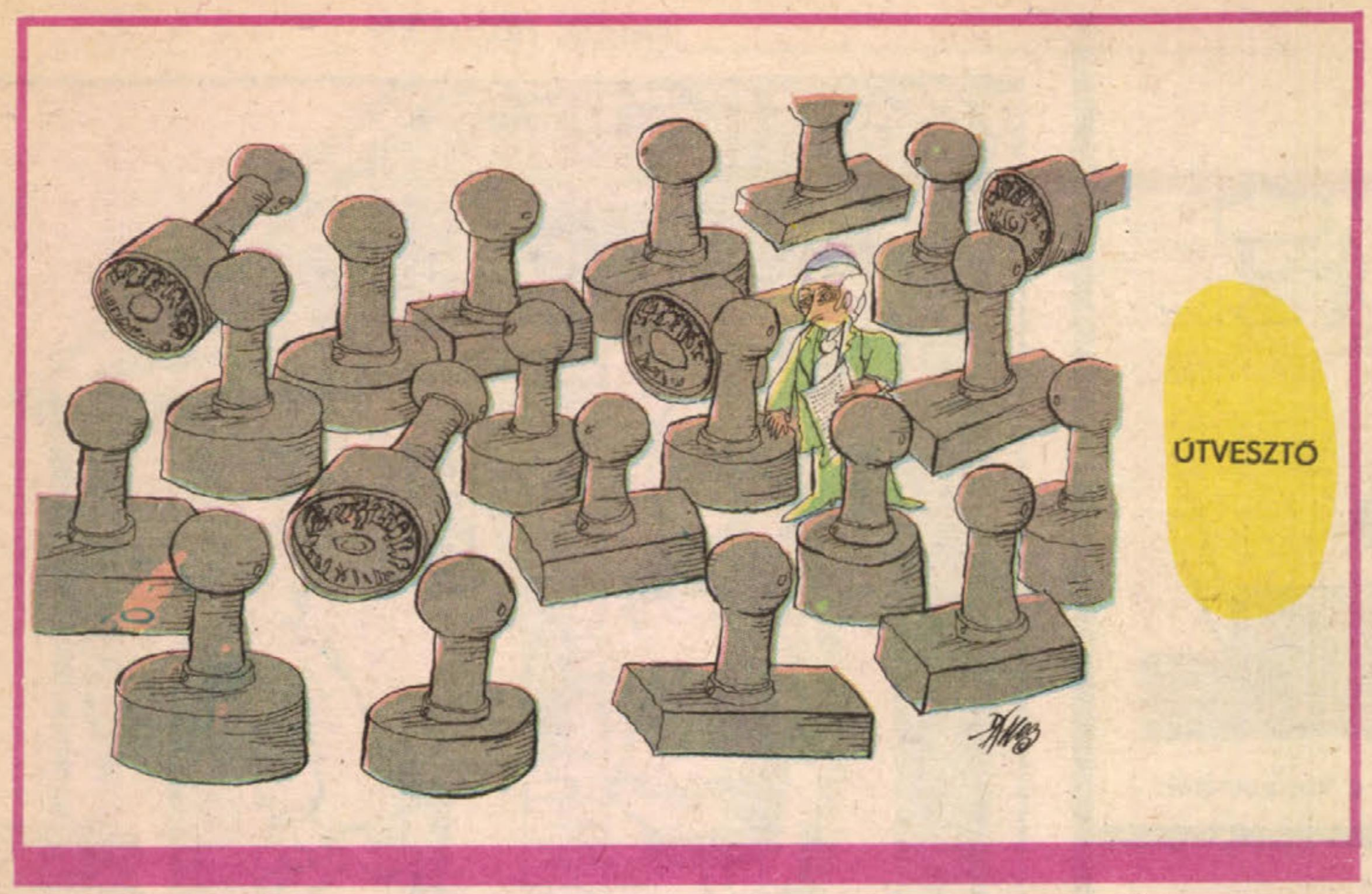

ÚTVESZTŐ

OKOS GÉP

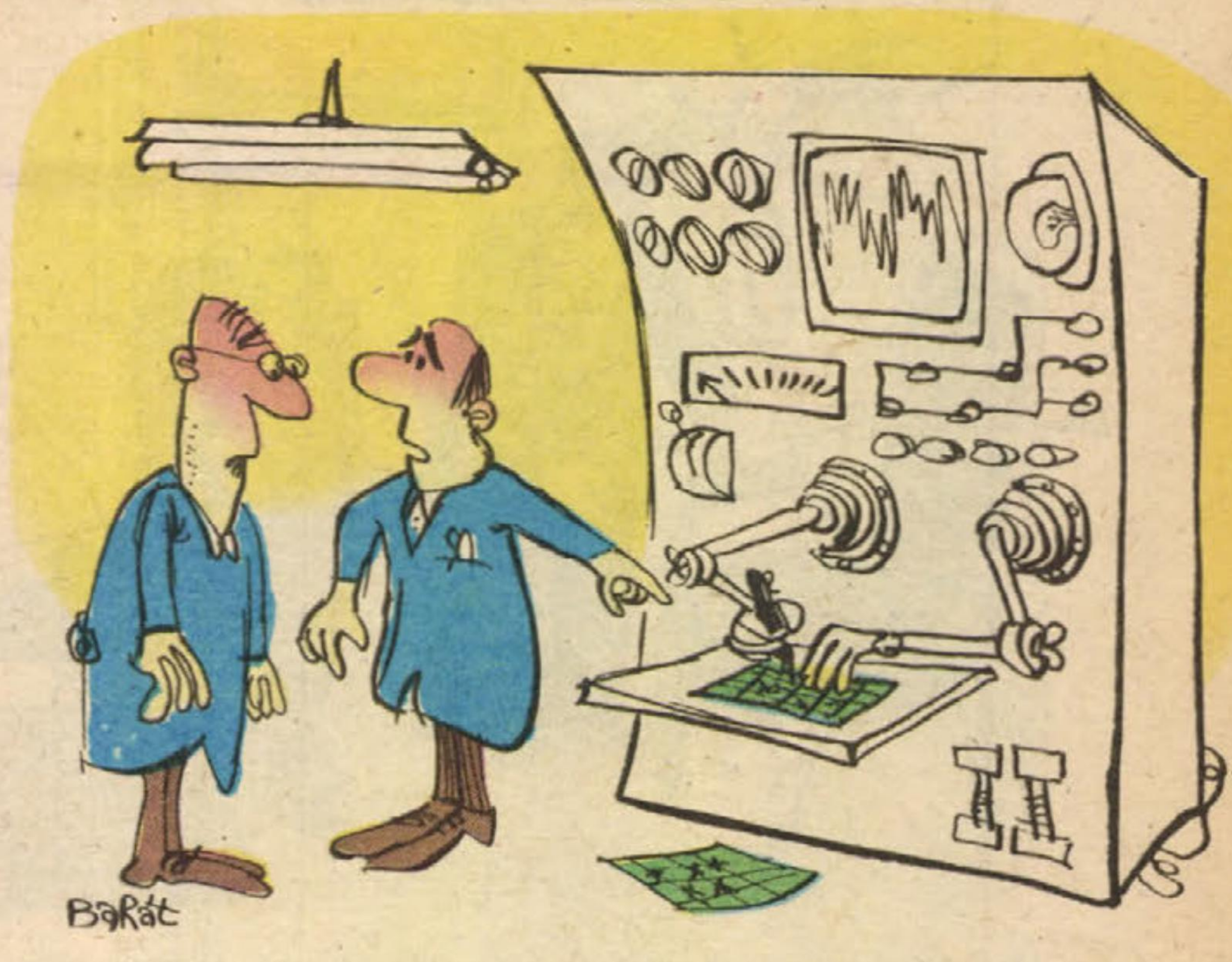

– Már másodszor tölti ki a lottóját ötösre . .

Levélváltás a mindennapi bevásárlásról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Ha már arról írt, hogy önkiszolgáló élelmiszerüzletekben gondozatlanok és piszkosak a bevásárló kosarak, akkor azt is észre kellett volna vennie, hogy milyen keserves a mindennapi bevásárlás a szűkre szabott vásárlótérben. Az önkiszolgáló KÖZÉRT- és csemege üzletekben alig lehet közlekedni, valósággal közelharc folyik, hogy egy-egy lépéssel előbbre jusson a vásárló. Munkám végeztével, késő délután szerzem be a mindennapi vacsoránkat. Mennyit kell szenvednie a háziasszonynak, amíg a kosarába rakja az árut, és a felvágottat árusító pult előtt sorba áll! Nem lehetne segíteni az önkiszolgáló üzletek zsúfoltságán?

Tisztelt Olvasónk!

Önnel és másokkal együtt én is gyakran végigszenvedem azt a tortúrát, amit a bevásárlás jelent. Nemcsak a vevőt idegesíti az önkiszolgáló élelmiszerüzletek túlzsúfoltsága, hanem az eladókat is. Ők például nyolc órát állnak a felvágott áruk pultja mögött, tíz-húsz dekánként mérik és szeletelik a többféle húsárut, sült és nem sült szalonnát, hurkát, kolbászt és más felvágott féléket, hogy tovább ne soroljam. A vevő türelmetlen a közelharctól, az eladó ideges a vevő türelmetlenségétől, a vevő még ingerültebb lesz az eladó gyakran indokolt idegességétől.

Amíg a vevő bevásárlása végére ér, át kell verekednie magát a két, áruval megrakott polc között rendkívül szűkre szabott vásárlók „utcácskáján", ki kell választania és a kosarába kell raknia a kiszemelt árucikket. Közben vigyáznai kell arra, hogy a szembejövők ne sodorják el, a mögötte jövők fel ne lökjék, a kosara ne akadjon a mellette tülekedők kosarába és kabátjának gombját ne húzza magával vevőtársának műanyag szatyra.

Amikor szerencsésen, nagyobb *külső* behatások (lábtiprás, rúgás, ütés stb.) nélkül, valamint túlzott *belső* izgalmak (idegfeszültség okozta fejfájás, remegés stb.) elkerülésével végre sikerül a pénztárhoz verődnie, akkor sorba állhat, hogy fizethessen. Ha több a pénztár, összekeverednek a sorok, mert itt még szűkebb a hely. Ha, tegyük fel (kisebb üzletben), csak két pénztár van, rendszerint az egyik pénztárosnő dolgozik, a másikat akkor rendeli oda az üzletvezető, amikor a vevőkben már felmegy a pumpa.

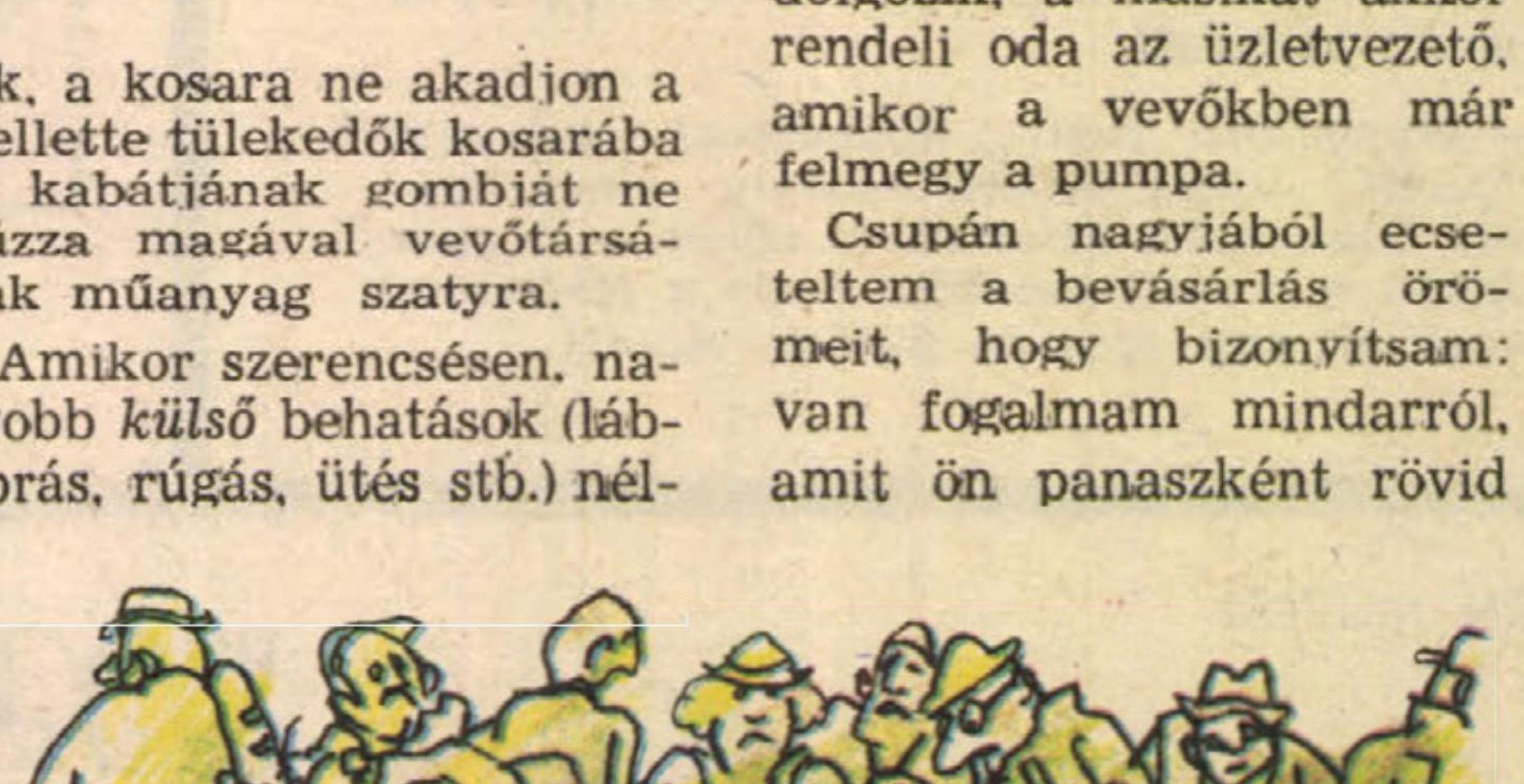

Csupán nagyjából ecseteltem a bevásárlás örömeit, hogy bizonyítsam: van fogalmam mindarról, amit ön panaszként rövid levelében megfogalmazott. Egyébként: az önkiszolgáló KÖZÉRT és csemege boltok zsúfoltságán lehet és kell is segíteni. Több helyre van szükség? Okos szakosítással néhány árufajta árusításáról le kell mondani. A háziasszony úgysem tud mindent megvenni egyazon üzletben a zöldségtől a húsáruig, a lengyel gombától a konzervekig. Két, nem zsúfolt üzletben gyorsabban végez a bevásárlással, mint egy olyan túlzsúfolt üzletben, ahol lökdösik őt és ő is lökdös másokat. Vagy például: szakbolt (háztartási, illatszer-, zöldség- és gyümölcsbolt stb.) tőszomszédságában miért árusítanak — hogyha annyira szűk a hely — az élelmiszer (KÖZÉRT, csemege) üzletben krumplit, hagymát és zöldségfélét, illatszer, pipere- és háztartási iparcikkeket?

Addig is, amíg felépülnek a korszerű önkiszolgáló boltok, nemcsak azt lehet megtervezni, hogy egy-egy üzletben — nem törődve a vevők és az eladók idegeivel — mekkora (minél nagyobb!) legyen a bevétel. Azt is meg lehet és meg is kell tervezni, hogy melyik üzlet mennyi vevőt bír el. Úgy, hogy a vevő is kibírja az üzletet.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

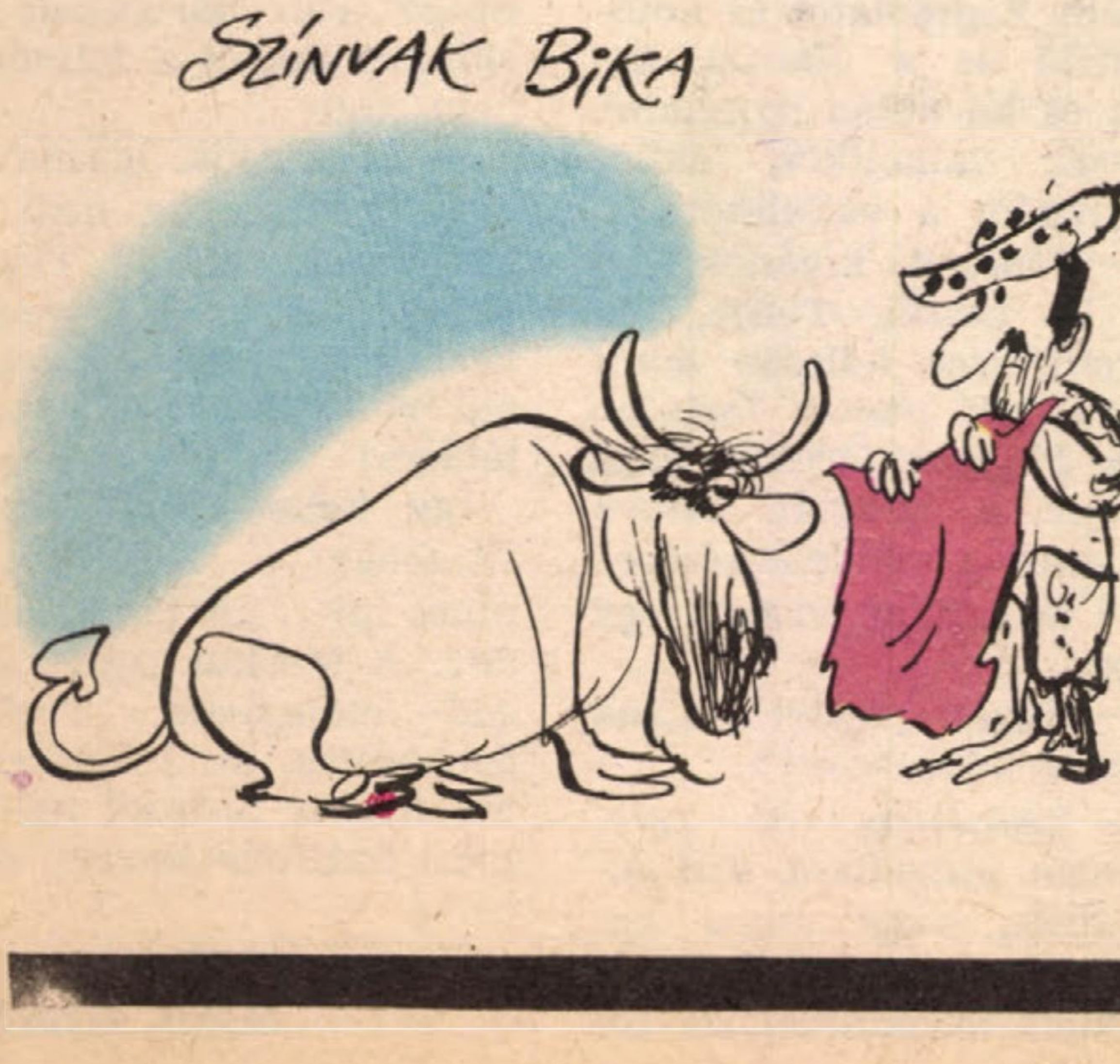

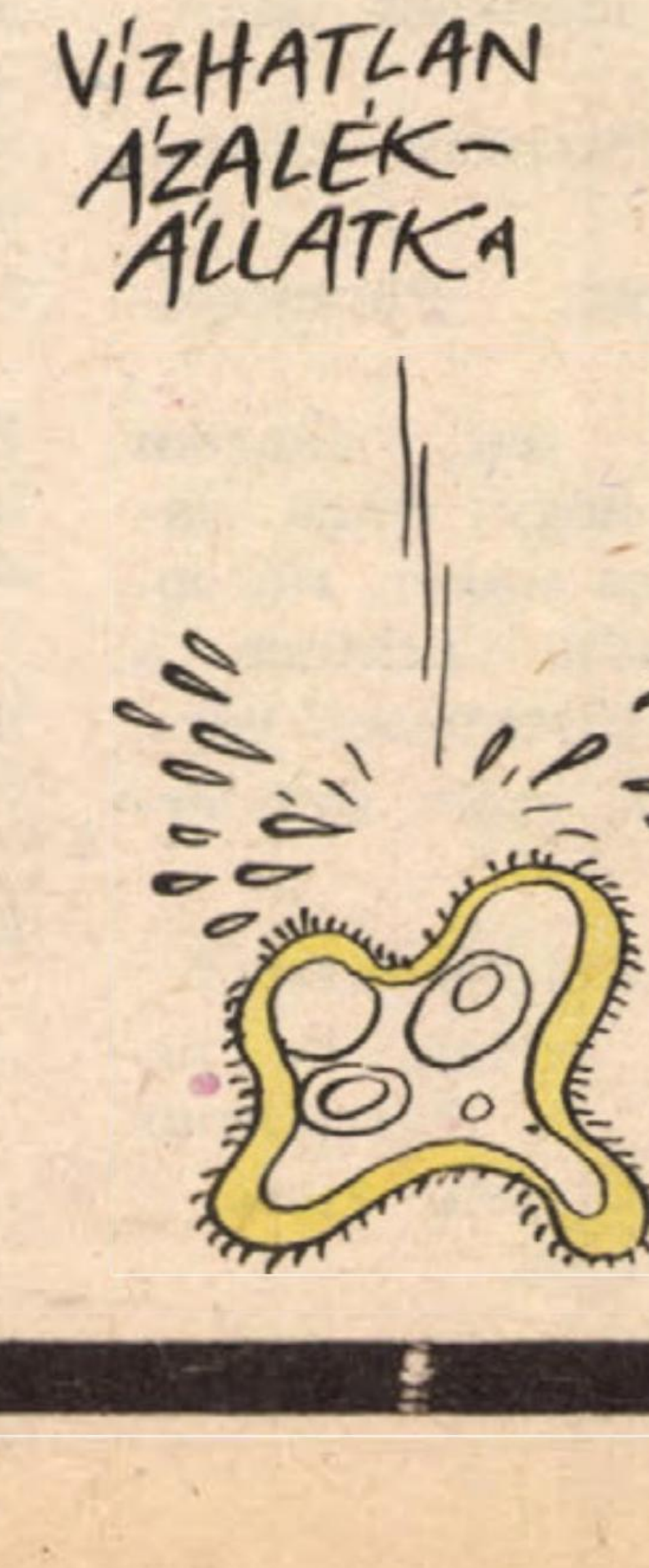

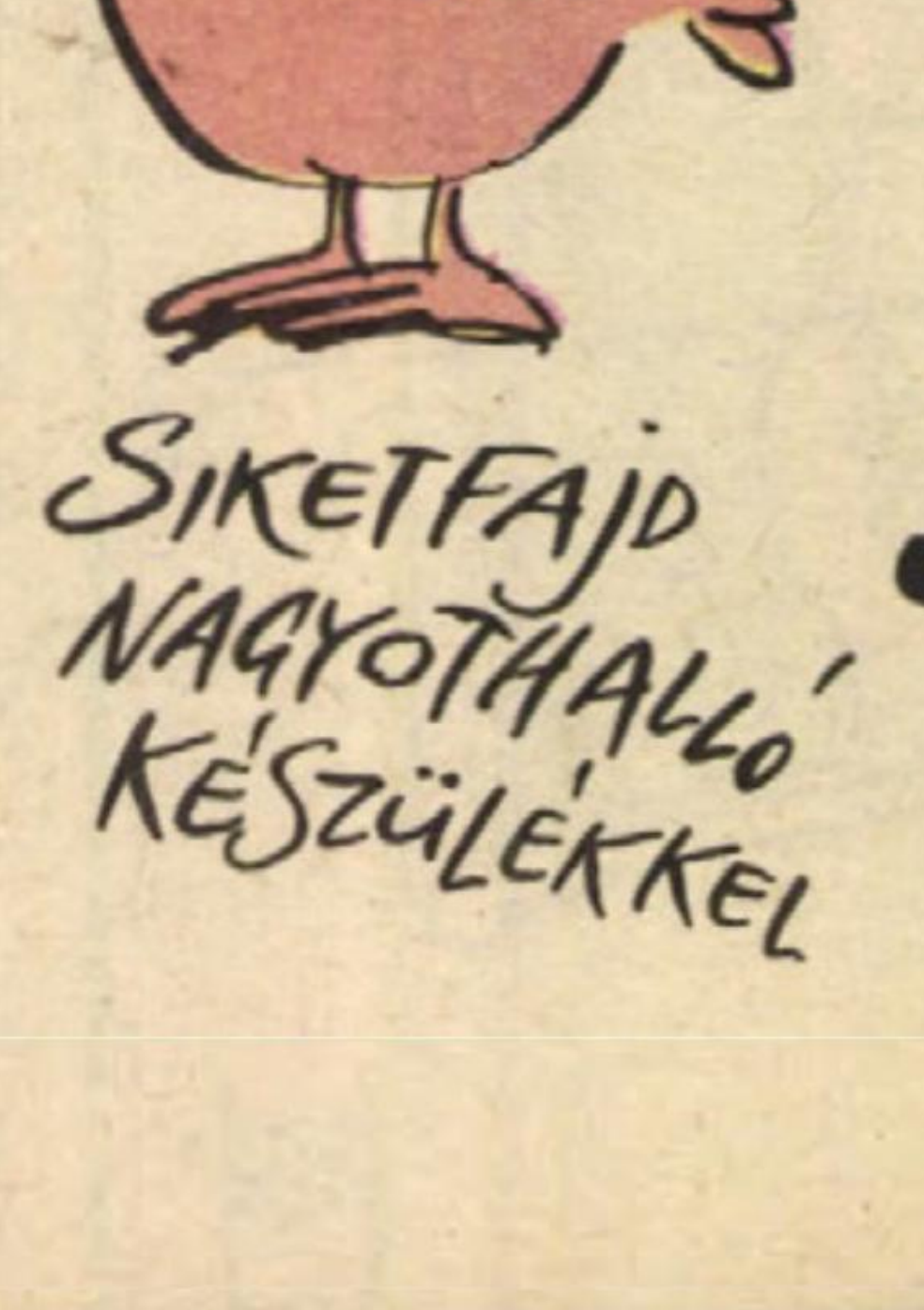

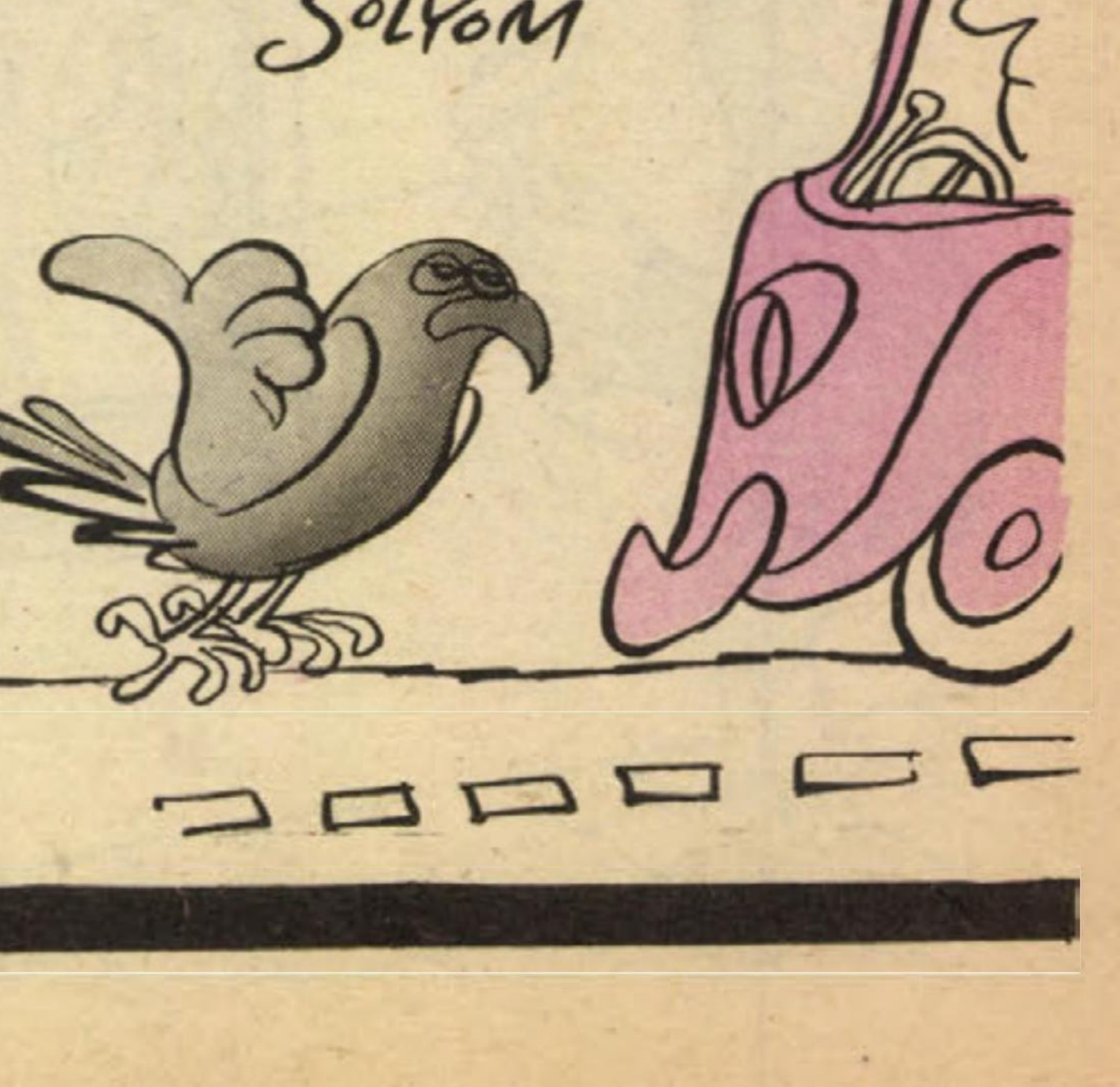

LEZSER LEÁNYKÉRÉS

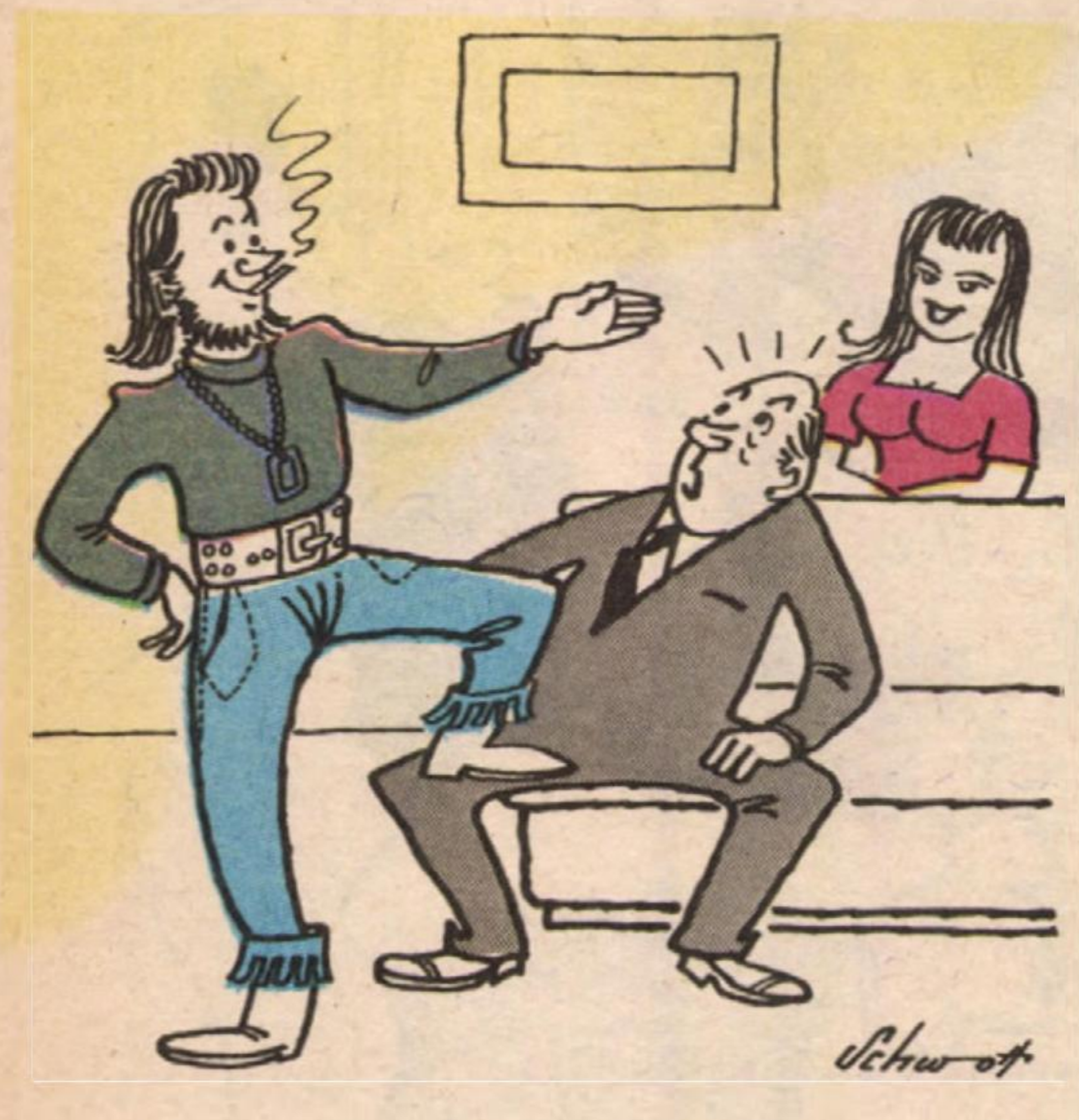

– Mit szólna ahhoz, öreg fiú, ha feleségül venném Borikát?

GIMNAZISTA KISLANY

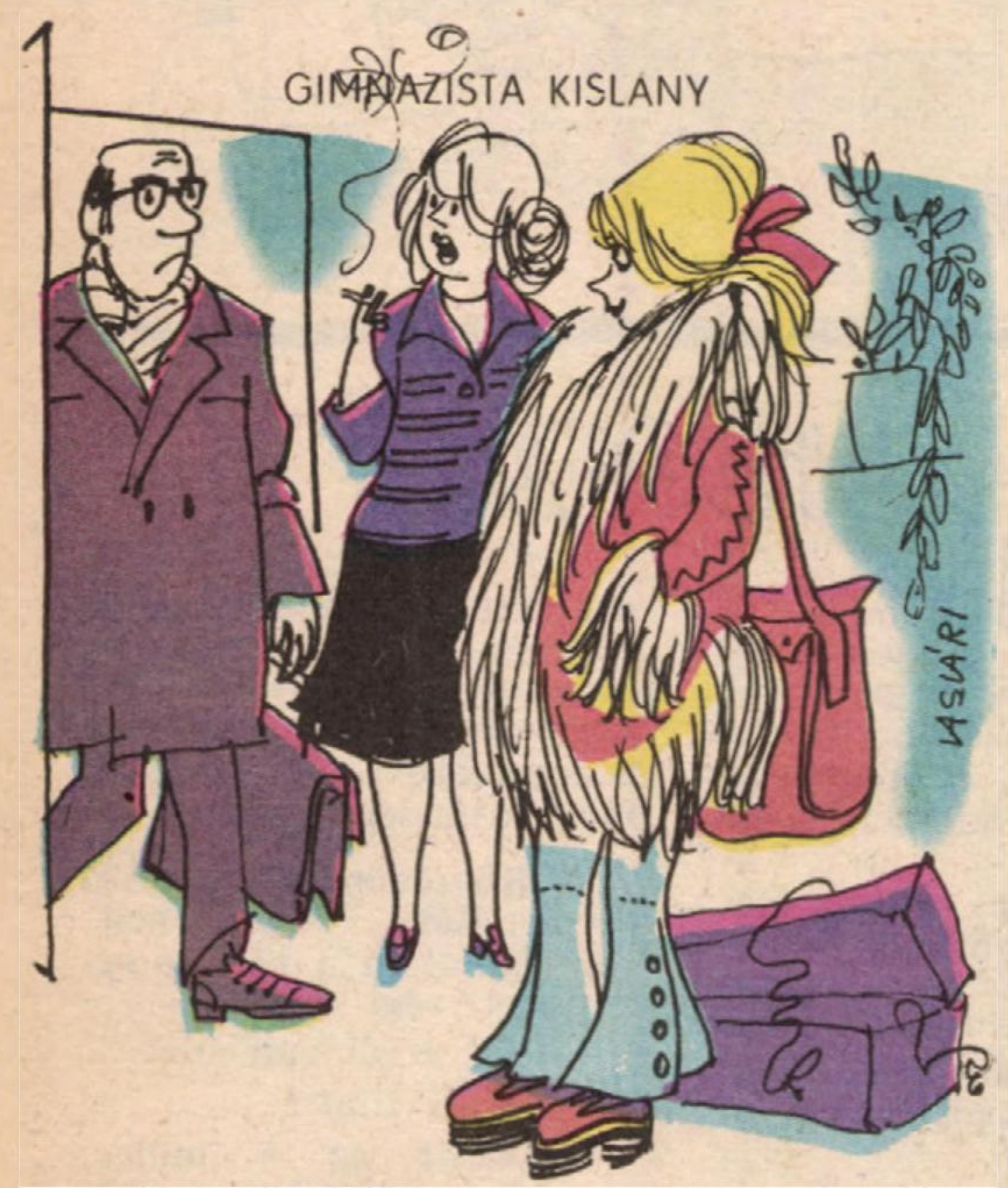

– Ha kell, OTP-kolcsont veszek fel, de akkor is megmutatom, hogy leöltözi az osztálytársnőit!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

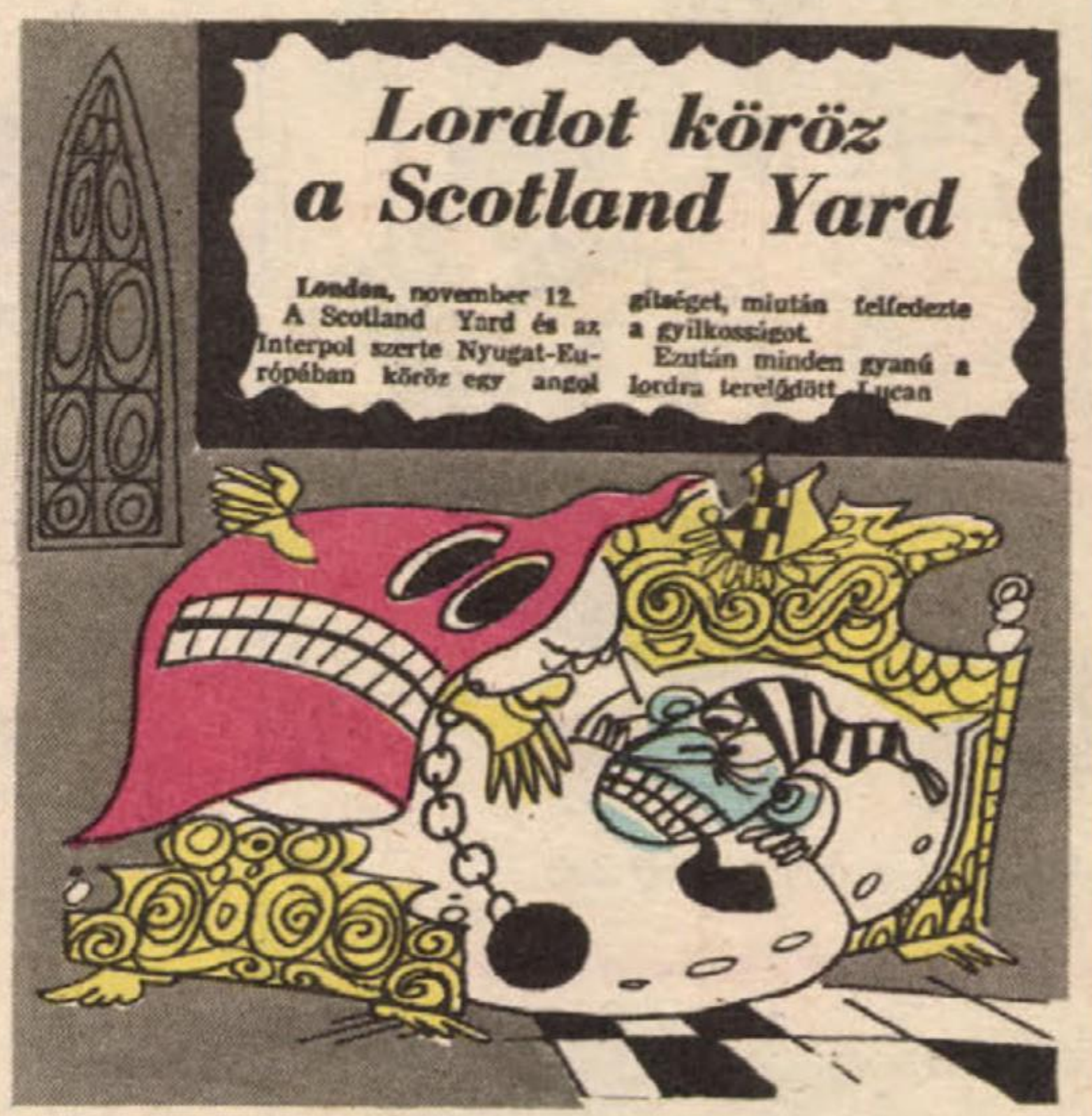
Lordot köröz a Scotland Yard
London, november 12.
A Scotland Yard és az Interpol szerte Nyugat-Európában köröz egy angol
gitséget, miután felfedezte a gyilkosságot.
Ezután minden gyanú a lordra terelődött. Lucan

– Borzasztó, hogy pirulnom kell miattad, fiam.

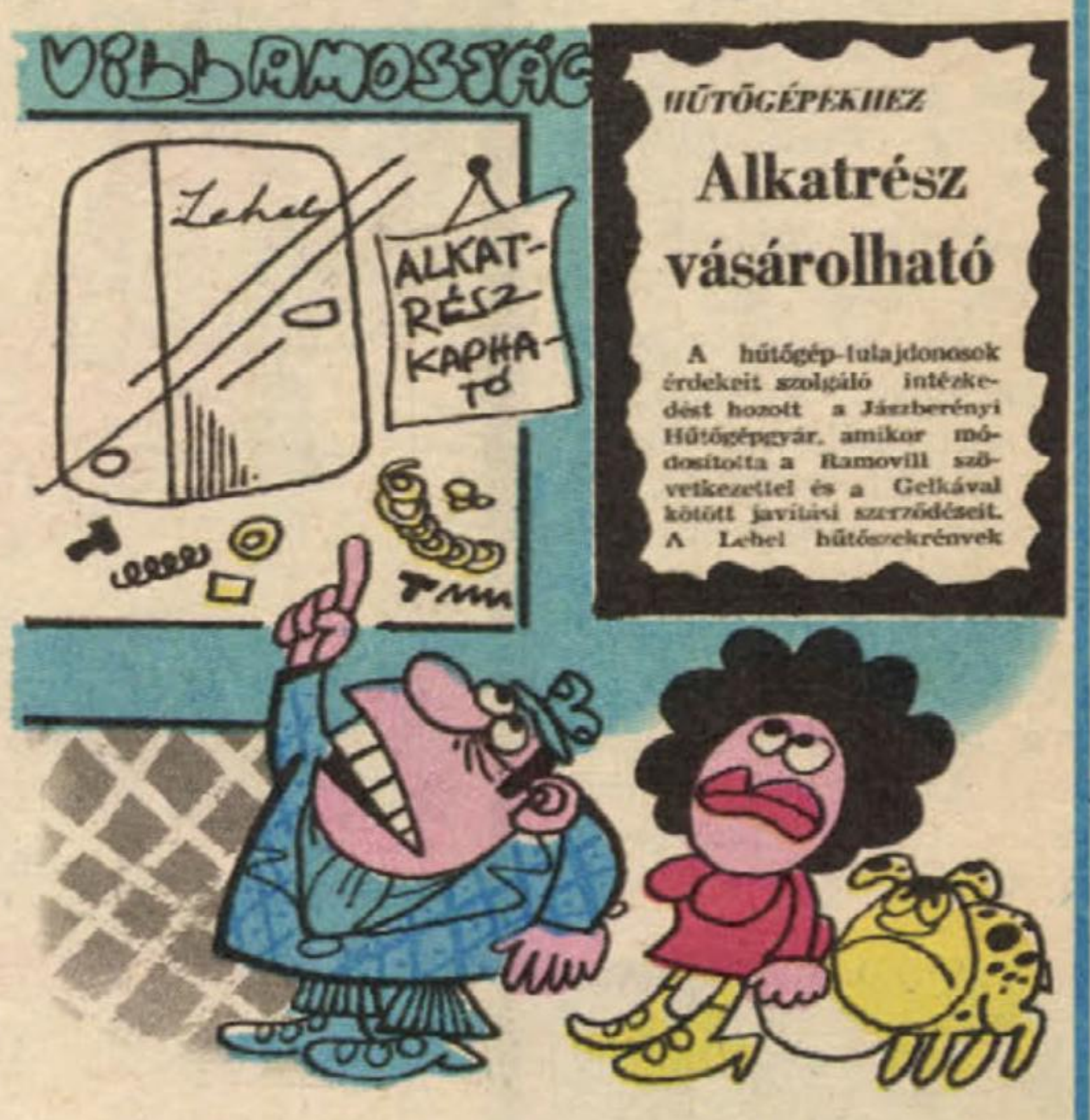
VILLAMOSSÁG
HŰTŐGÉPEKHEZ
Alkatrész vásárolható
A hűtőgép-tulajdonosok érdekeit szolgáló intézkedést hozott a Jászberényi Hűtőgépgyár, amikor módosította a Ramovill szövetkezettel és a Gelkával kötött javítási szerződéseit.
A Lehel hűtőszekrények
Lehel
ALKATRÉSZ KAPHATÓ

– Ugy látszik, csakugyan itt a tél!

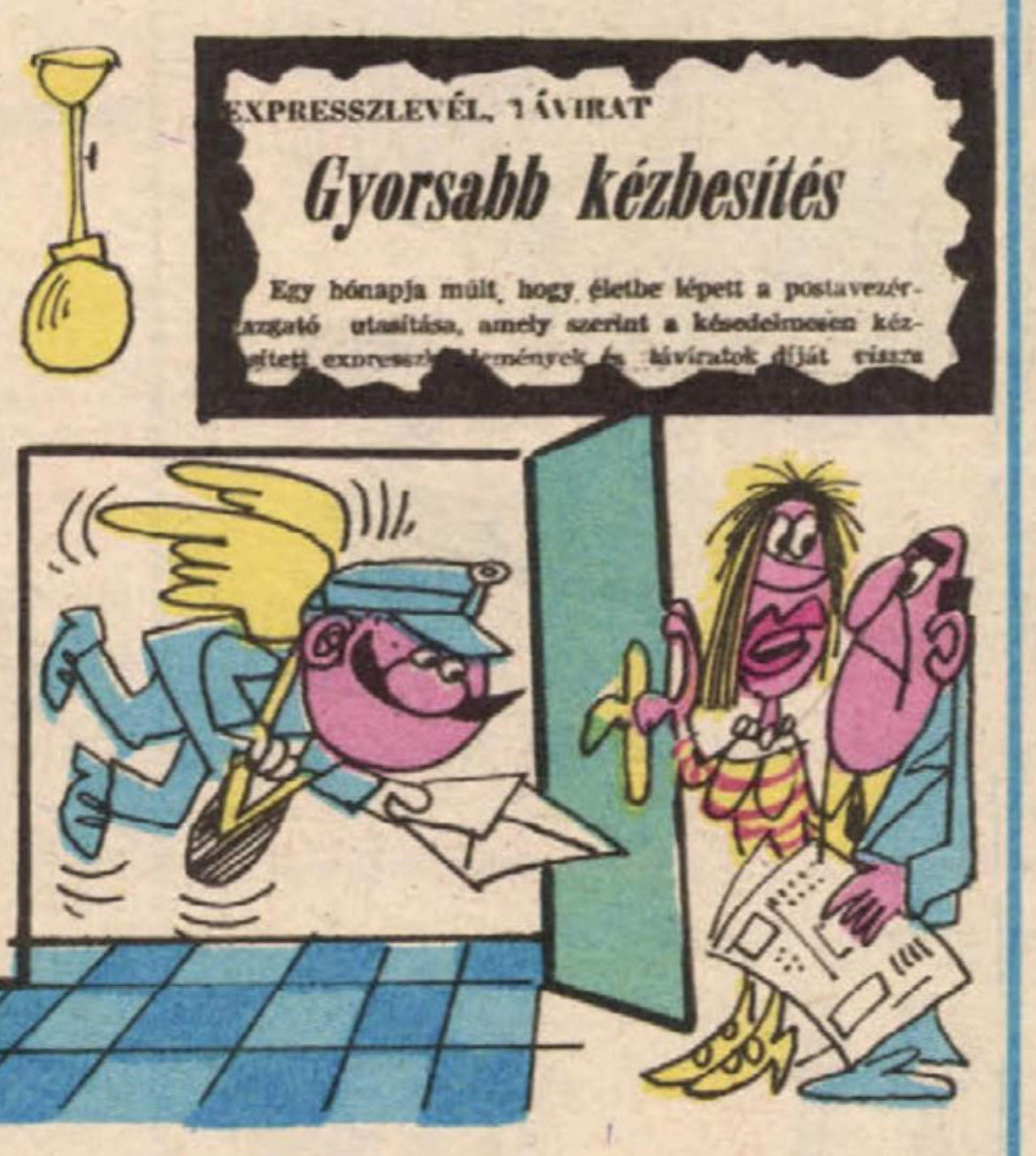
EXPRESSZLEVÉL, TÁVIRAT
Gyorsabb kézbesítés
Egy hónapja múlt, hogy életbe lépett a postavezérigazgató utasítása, amely szerint a késedelmesen kézbesített expresszküldemények és táviratok díját vissza

– Nézd, fiam, már megint valami újítás.

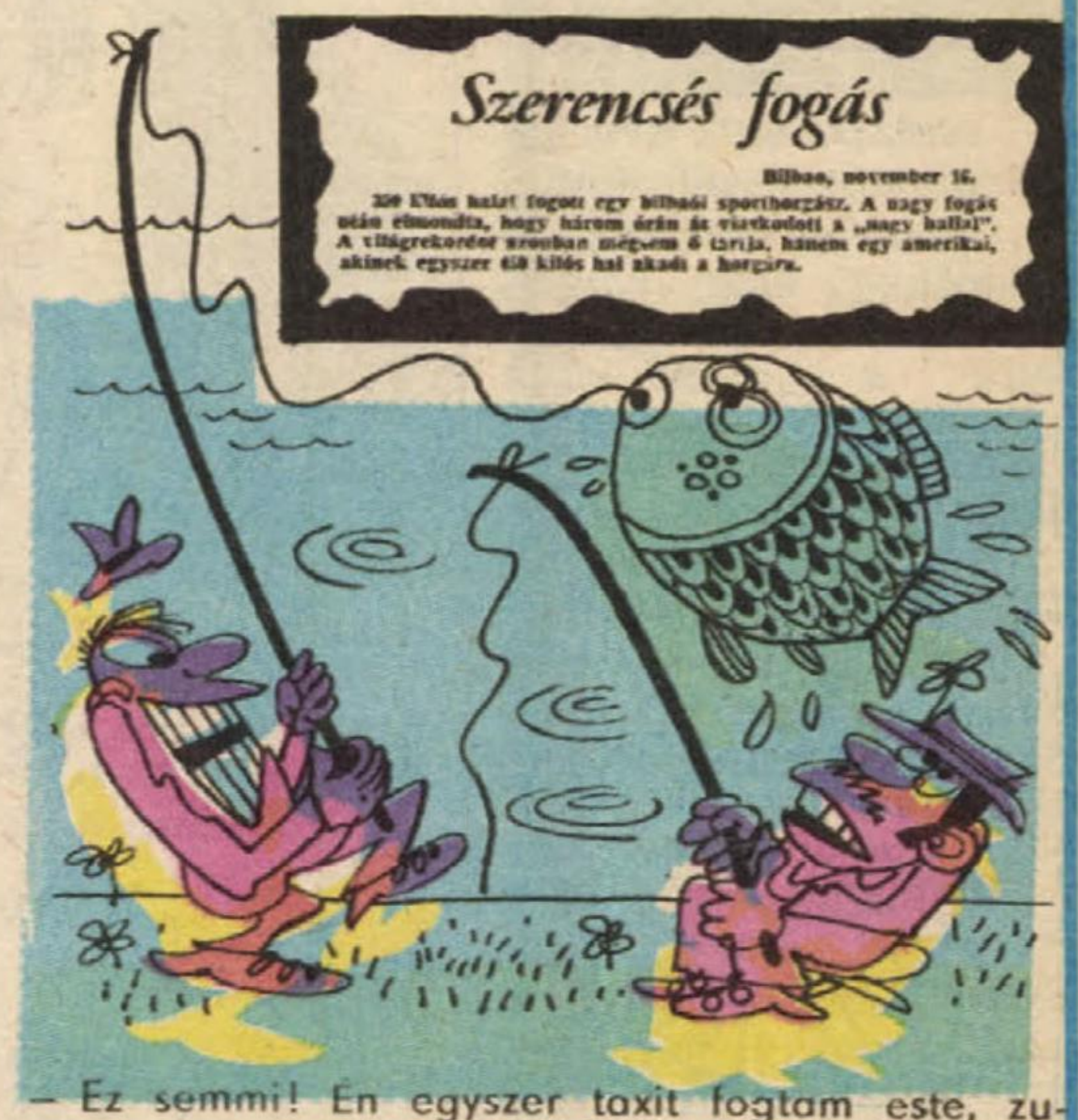
Szerencsés fogás
Bilbao, november 16.

– Ez semmi! Én egyszer taxit fogtam este, zuhogó esőben!

a mozgólépcső kegyetlensége

A végletek embere vagyok. Ha a lelkemben dúló vad szenvedélyek hullámverése hozzácsapódik a valóság szürke gránit sziklaihoz, egész bensőm bőszen felmorajlik. Óh, hogy szeretnék ilyenkor kitörni féregéletem tömlöcéből, valami olyat tenni, amit ösztönöm kíván — de mindhiába, nem lehet. Megzabolláznak a kimért szokások, a társadalmi előítéletek és a technikai civilizáció.

Íme mi történt a minap. Jövök felfelé a metróból a mozgólépcsőn, mélyen magamba merülve, ahogy már a mozgólépcsőn menni szokás (sehol annyi töprengő lárvaarc, mint egy ilyen mozgólépcsőn), s egyszercsak a szemköztin, amely lefelé megy, megpillantok egy nőt. Megdermedek. Ő az! Álmaim asszonya, jobban mondva álmatlan éjeim asszonya. Gurul felém a mozgólépcsőn, én meg gurulok őfelé a másik mozgólépcsőn, közöttünk semmi, csak a harmadik mozgólépcső, de az nem gurul, mert üzemen kívül van.

Hogy ki ez a nő? Ha én azt tudnám! Csak annyit tudok, s azt bizonyára önök is tudják, kedves olvasóim, hogy az ember lelke mélyén él egy ábrándkép egy nőről, serdülő kora óta él, egy sohasemvolt nőről, akit sem feleségül nem vesz, sem nem udvarol neki, még csak nem is látja soha életben, de a képe, mint egy lángocska él benne.

Nos, ez a lángocska most váratlanul, alig néhány méterre tőlem felbukkan a semmiből, álmaim titkos mélységeiből. Nyújtanám felé a kezemet, de hibbantnak néznének a tisztelt utasok, csak a szememet meregetem, s lám most tétován felém fordítja fejét. Igen, ő az, ahogy felidéztem bús, álmatlan, deres ködös, téli hajnalokon. Zöld a szeme, vagy talán kék, illetve az egyik zöld, a másik kék, fejét dacosan hátraszegi, s haja, mely oly fekete, mint a posta hollója, hátrahull.

Most oda kellene rohannom megragadnom és rákiáltanom: — Asszonyom, ön nem ismer, de én ismerem önt. Ötven év óta magáról álmodom, no, jó, mondjuk negyven, vagy harmincöt, mert azelőtt a gombfociról álmodtam. Tudtam, hogy eljön egy napon és akkor én nem engedem, hogy alámerüljön az évtizedek áthatolhatatlan ködébe.

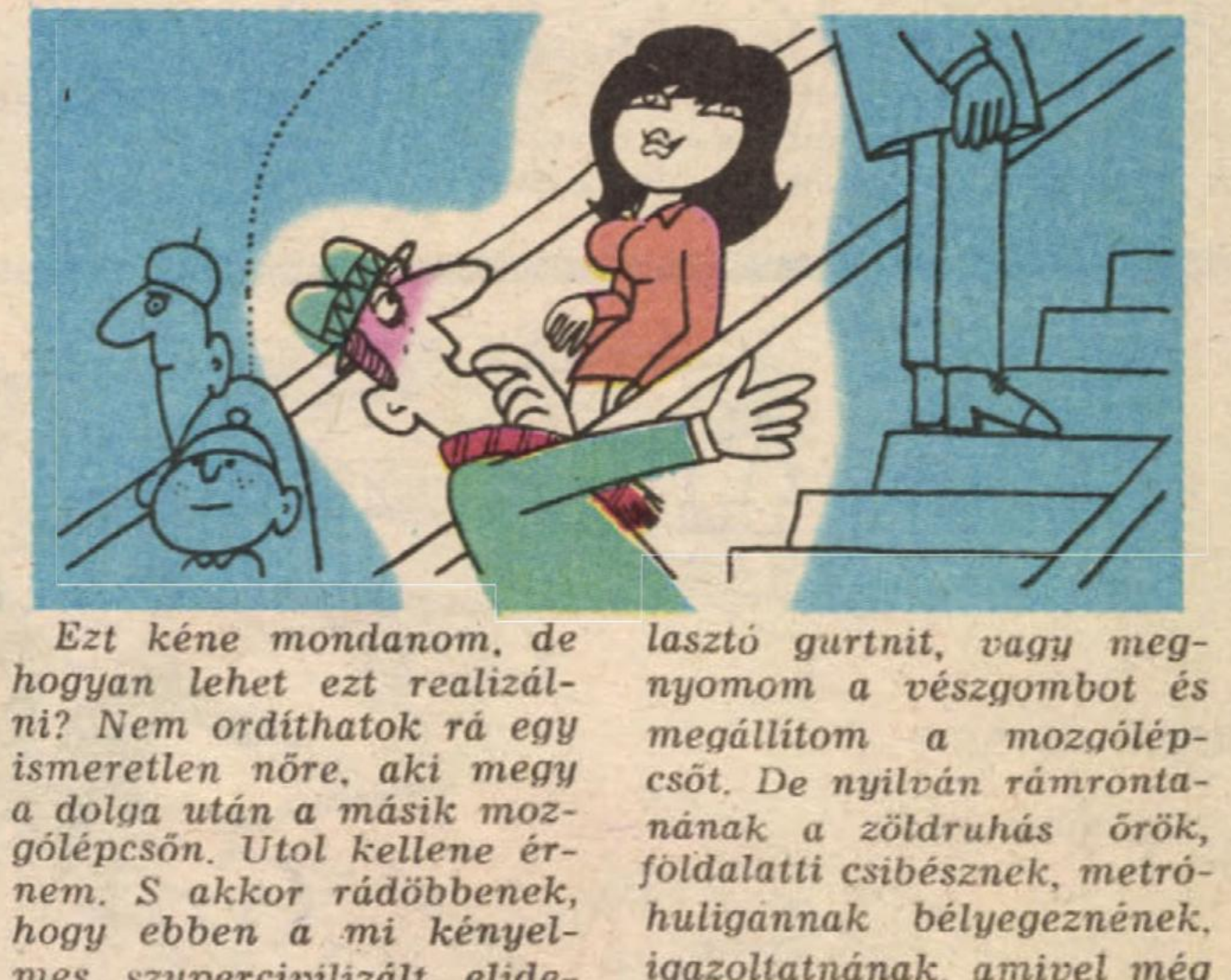

Ezt kéne mondanom, de hogyan lehet ezt realizálni? Nem ordíthatok rá egy ismeretlen nőre, aki megy a dolga után a másik mozgólépcsőn. Utol kellene érnem. S akkor rádöbbenek, hogy ebben a mi kényelmes, szupercivilizált, elidegenedett világunkban erre egyszerűen nincs mód! Mert: a) mire én felérek a mozgólépcsőn, ő már leér az állomásra, b) nekem még kívülről meg kell kerülnöm az előcsarnokot, hogy átjussak a bejárati oldalra, c) újra jegyet kell váltanom, de ehhez előzetesen fel kell váltanom egy tízest. Ezalatt álmaim asszonya már túl lesz árkonbokron és a Pillangó-utcán. Megtehetném még, hogy odafent átugrom az elválasztó gurtnit, vagy megnyomom a vészgombot és megállítom a mozgólépcsőt. De nyilván rámrontanának a zöldruhás őrök, földalatti csibésznek, metróhuligánnak bélyegeznének, igazoltatnának, amivel még több időt veszítenék.

Csak néztem hát, hogyan tűnik el a mélyben vágyaim asszonya; így nézett Orpheus az alvilágba merülő Euridiké után, azzal a különbséggel, hogy ő még egyszer utánament, habár szigorúan meg is büntették.

Ezen tűnődtem még másnap is, mikor megint arra vitt az utam. S ahogy megyek felfelé a mozgólépcsőn, mit gondolnak kit látnak a szemeim? Nem álmaim asszonyát, hanem Lóbányai Gedeont, azt a sötét csirkefogót, aki három hónapja tartozik nekem egy százassal és valósággal bújkál előlem. De bezzeg most nem voltam rest. Gida — ordítottam át — mi lesz a százasommal?! Zavartan vigyorgott és visszakiabált: — Pont itt jutott eszedbe? — s olyan kézmozdulatot tett, amivel azt jelezte, hogy megvan benne a készség, de a hely és a körülmények lehetetlenné teszik, hogy eleget tegyen kötelességének.

Azután ő is eltűnt a mélyben, mint álmaim asszonya. Ahogy én ezt a Gidát ismerem, ahhoz a százashoz is már csak álmaimban lesz szerencsém.

Novobáczky Sándor

TRIBÜN

Belgium legpatinásabb gyeplabdaklubja, az OIA nemrég ünnepelte hetvenötödik születésnapját. Az évfordulóra meg akarták íratni a csapat indulóját, de ehhez nem ártott volna tudni, hogy mit rövidít a klub három névbetűje. Néhány történelemszakos egyetemista beásta magát a könyvtárba és csakhamar előbányászták az egyesület alapító oklevelét. A vezetőség csak egy pillantást vetett az okmányra és legott elborult az arca. Az OIA ezt rövidítette: Onze Imbeciles Associes. Tizenegy Egyesült Idióta.

A profikerékpárosok nemzetközi szervezete úgy döntött, hogy a versenyzők a jövőben nem egy, hanem két cég reklámját viselhetik a mezükön. Egyet elől, egyet hátul. Máris látjuk Eddie Merckx új trikóját. A mellén ez áll:

— Egy pohár tej, tiszta fej.

A hátán meg:

— Szívjon időnként Henessy-brandyt is.

A futballbotrányok napirenden vannak Angliában. Legutóbb az FC Liverpool vezetősége volt kénytelen néhány tulságosan vérmes szurkolóját három hónapra eltiltani a pálya látogatásától. Az illetők álszakállt ragasztottak és legközelebb már újra ott kurjongattak a tribünön. Amikor a turpisság kiderült, a vezetőség a jegyszedőt vonta felelősségre: miért engedte be a rovott multú szurkolókat? A tribün őre a vállát vonogatta:

— Nem cibálhatok meg minden szakállt, hogy lássam, melyik a hamis, melyik a valódi. Uram, nekem gyermekeim vannak.

Gavril Korobkov, a szovjet atlétika atyamestere mondta:

— Addig vagy fiatal, amíg tovább tart elfáradnod, mint a fáradtságot kipihenned.

(p. p.)

BARÁTKOZÁS

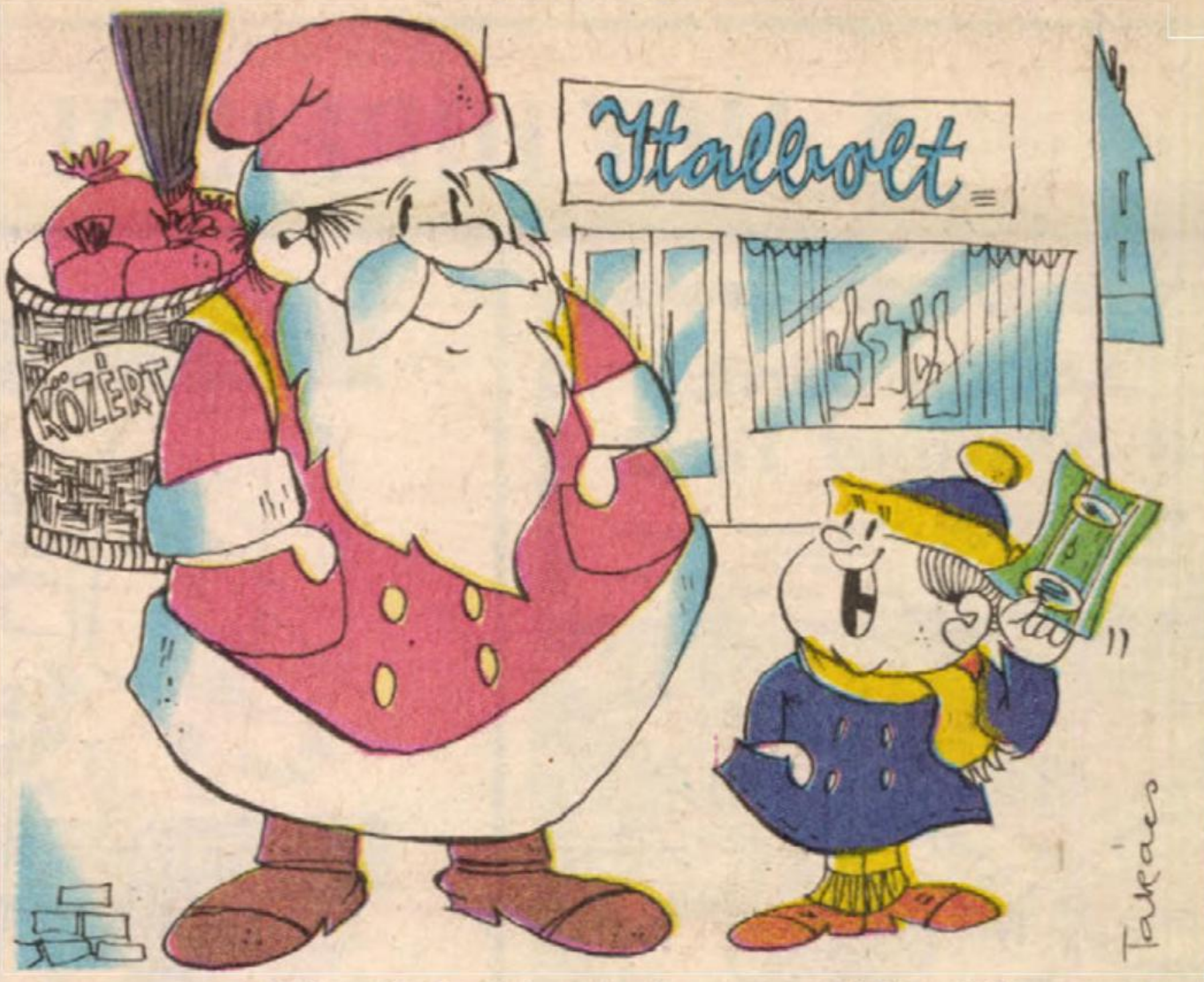

– Télapó, fizetek neked egy nagyfröccsöt!

ELSZÁNTSÁG

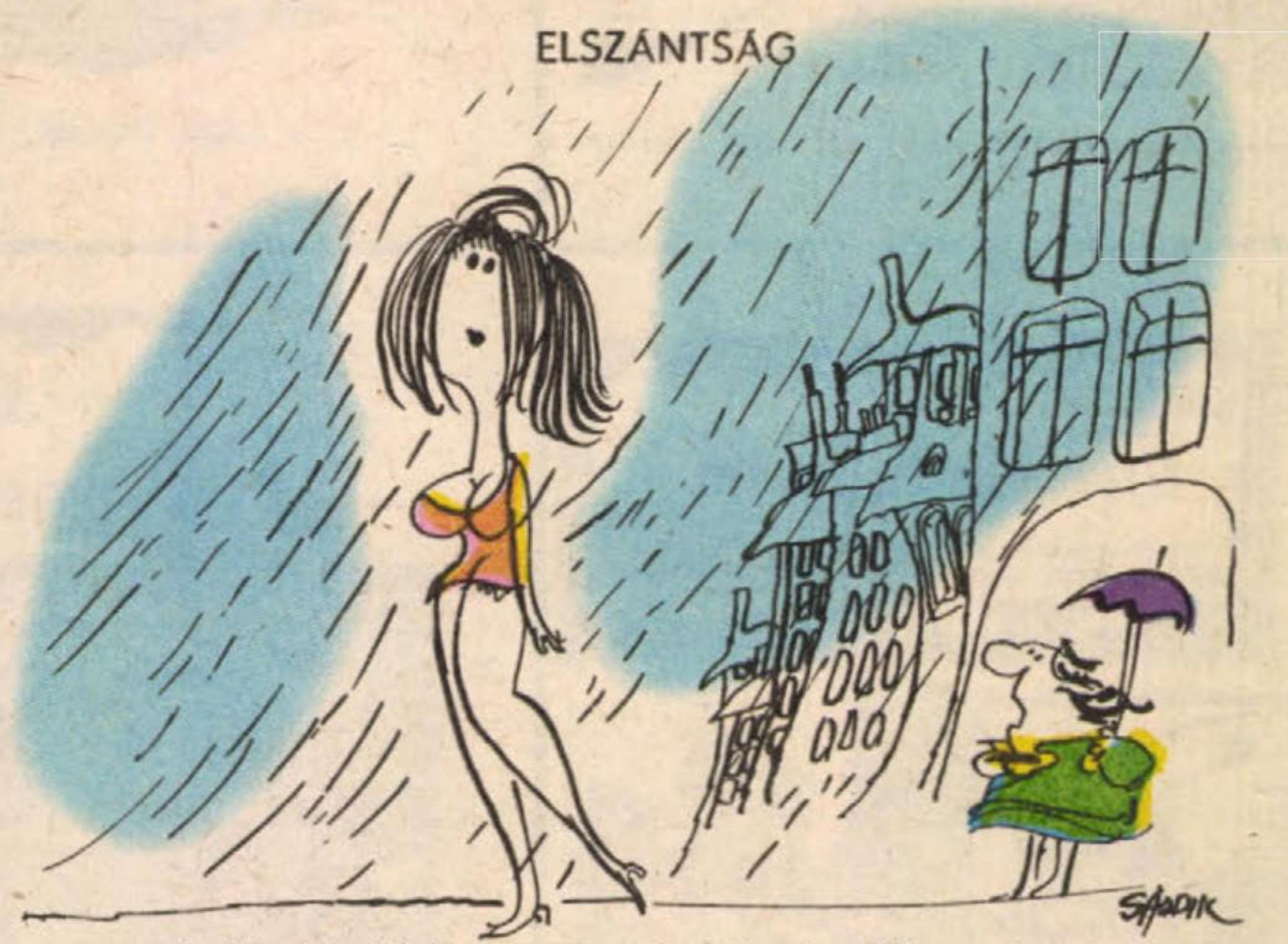

– Vedd fel, kislányom, a kabátod. Abban is vissza tudod hódítani a fiúdat!

ELVÁLT SZÜLŐK GYEREKE

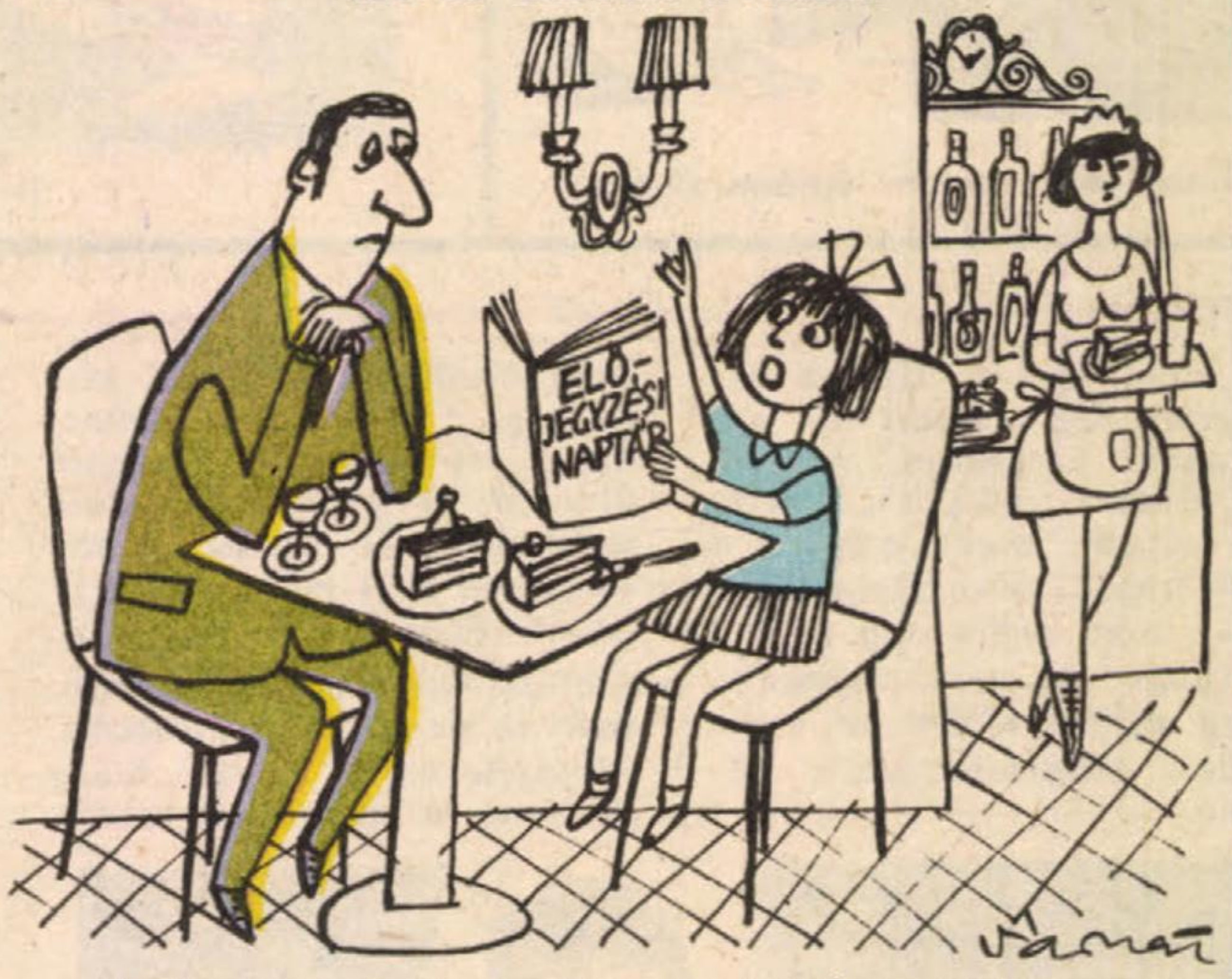

– Jövő vasárnap nincs időm a számodra, apukám, mert az új papával megyünk az Állatkertbe!

HOZZÁÉRTŐ RENDEZÉS

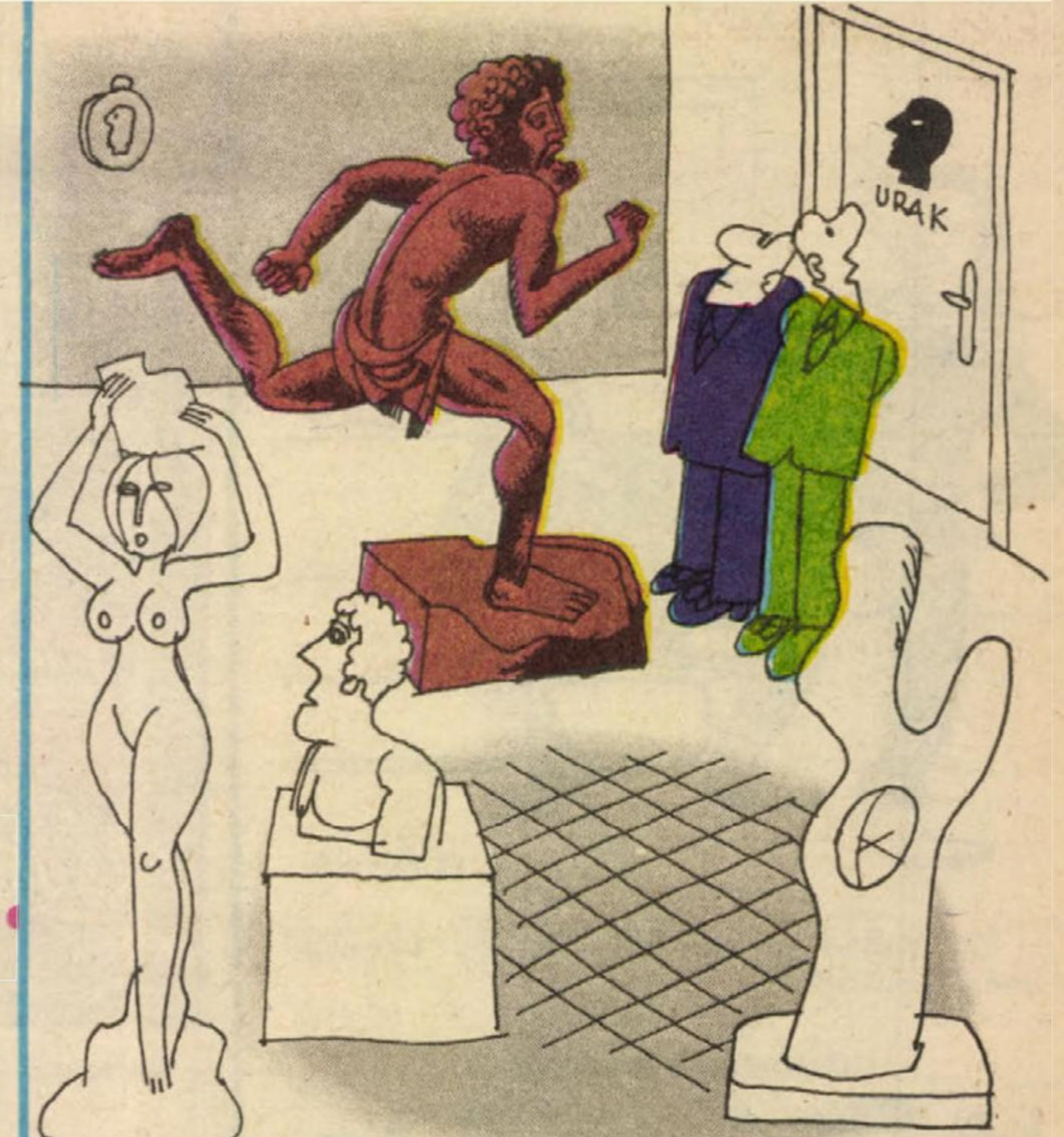

Párbeszéd

Lajos bácsi, miért törölgeti a szemét?

— Meg vagyok hatva, kérem szépen. Nagyon jólesik, hogy az öreg nyugdíjasra is gondolt az üzem. Elhívtak.

— Ó, ez természetes. Szaktársak voltunk és vagyunk is. Mi nem feledkeztünk el Lajos bácsiról. Szeretnénk megkérdezni, hogy telnek a nyugdíjas napjai?

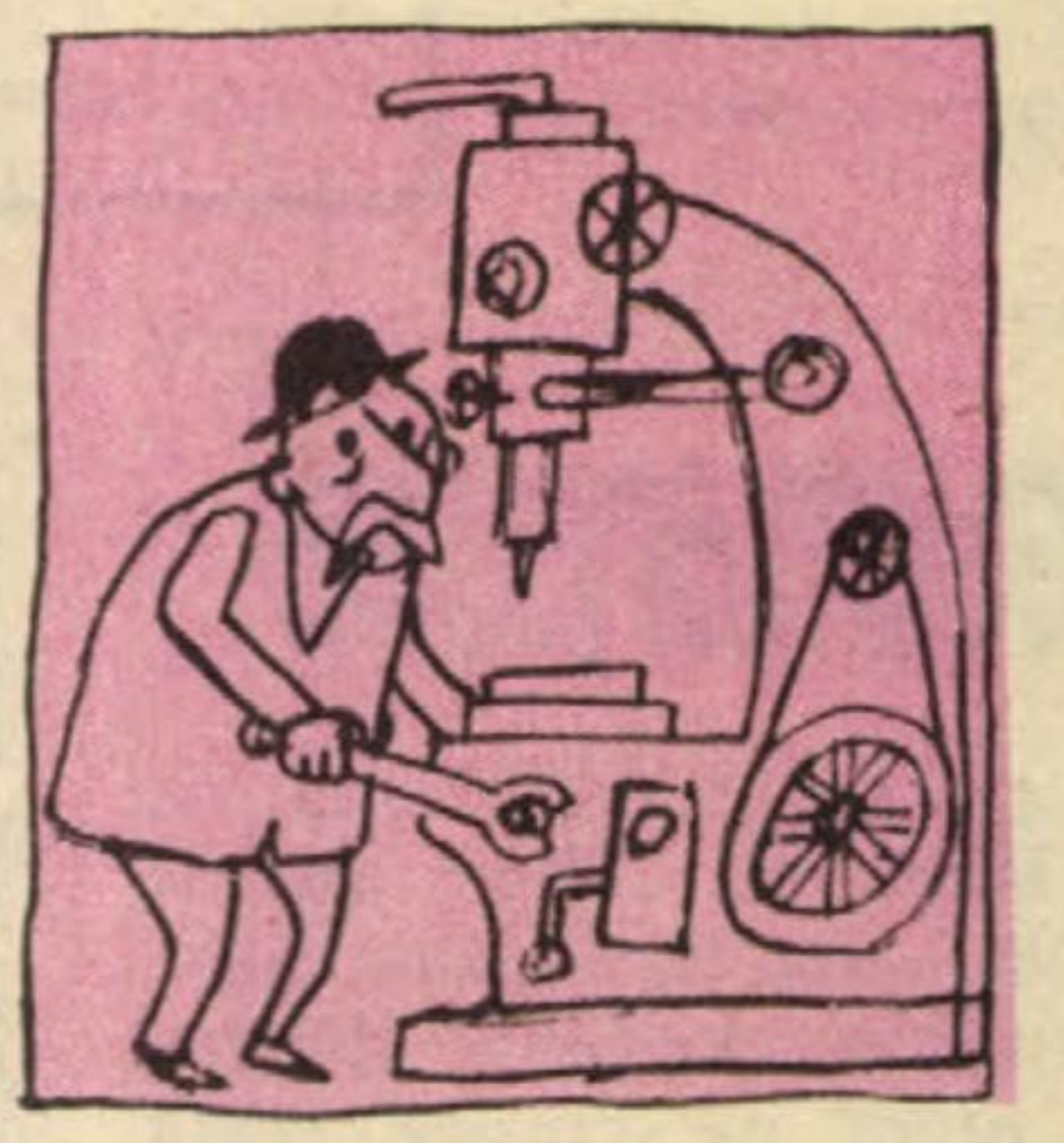

— Hát, reggel felkelek...
— A többit talán később.
— Nagy öröm, hogy újra itt lehetek a fiatalabb munkatársaim között...
— Igen, de most ne töltsük ezzel az időt. Tessék meginni ezt a kólát, és megenni a szendvicset. Ha lehet egy kicsit gyorsabban. Szerencsére Lajos bácsinak még kitűnőek a fogai.

— Köszönöm ezt a szép vendéglátást. Végre megsimogathatom a régi munkapadot, régi gépet.

— Hát erről van szó!

— Miről fiam?

— Leállt ez a motor. Nem boldogulunk vele. Ha Lajos bácsi, a régi kitűnő szakember megnézné...

— Nagyon szívesen. A tekercselés... Na meg ezt a csavart egy kicsit beljebb húzzuk. Így ni. Kész van.

— Aranykeze van Lajos bácsi. De most már, ugye nem haragszik, itt termelés folyik, nincs időnk beszélgetni. A szendvicset megeheti kint az utcán is. Köszönjük Lajos bácsi.

— Én köszönöm, fiaim. Jó érzés, ha az ember munkahelyén gondolnak az öreg nyugdíjasra...

(galambos)

ÉVENTE EGYSZER

– Megjöttünk, édes anyám...

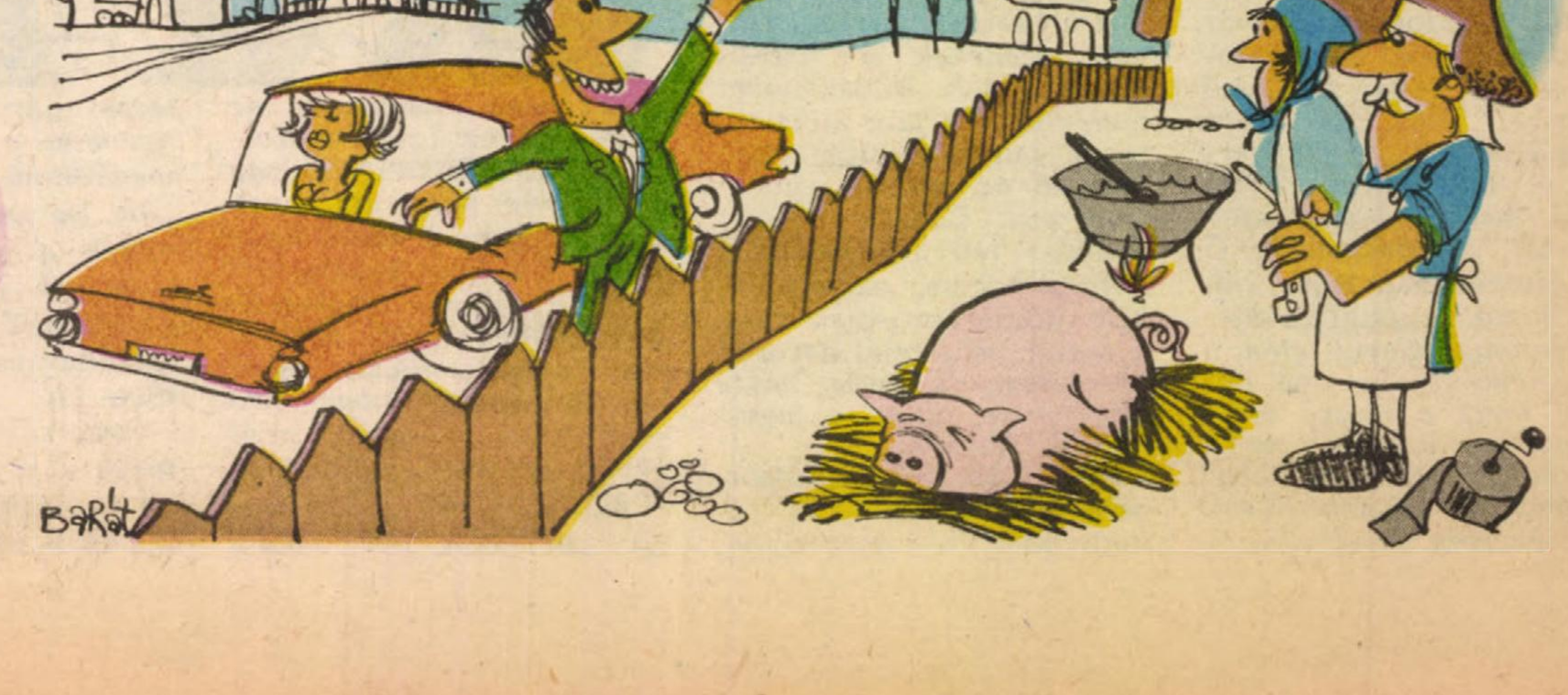

AGGÓDÓ SZÜLŐ

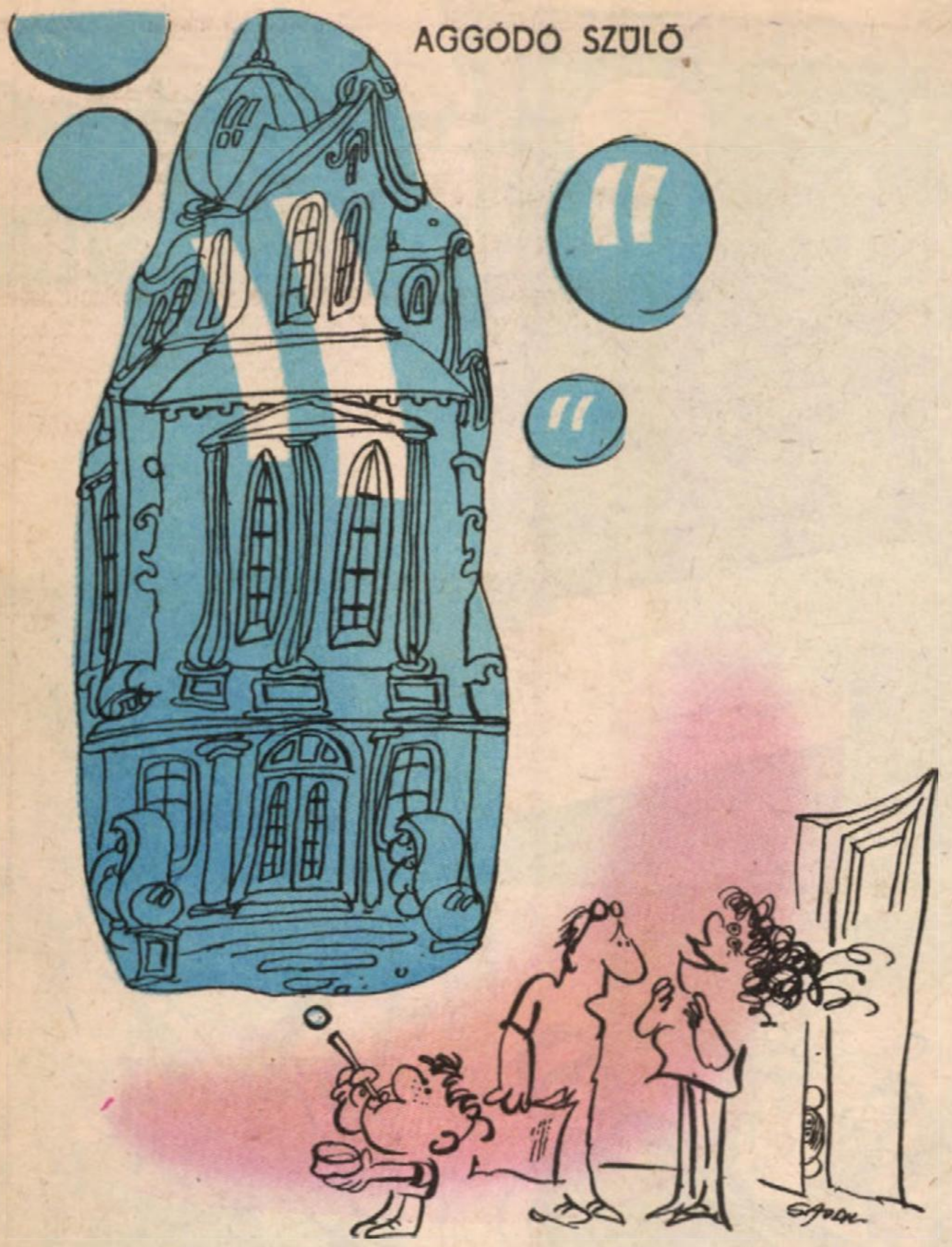

– Rémes, hogy a Pistike csak szappanbuborékokat ereget, ahelyett, hogy a jövőjével törődne.

CSALÁDI ÖRÖM

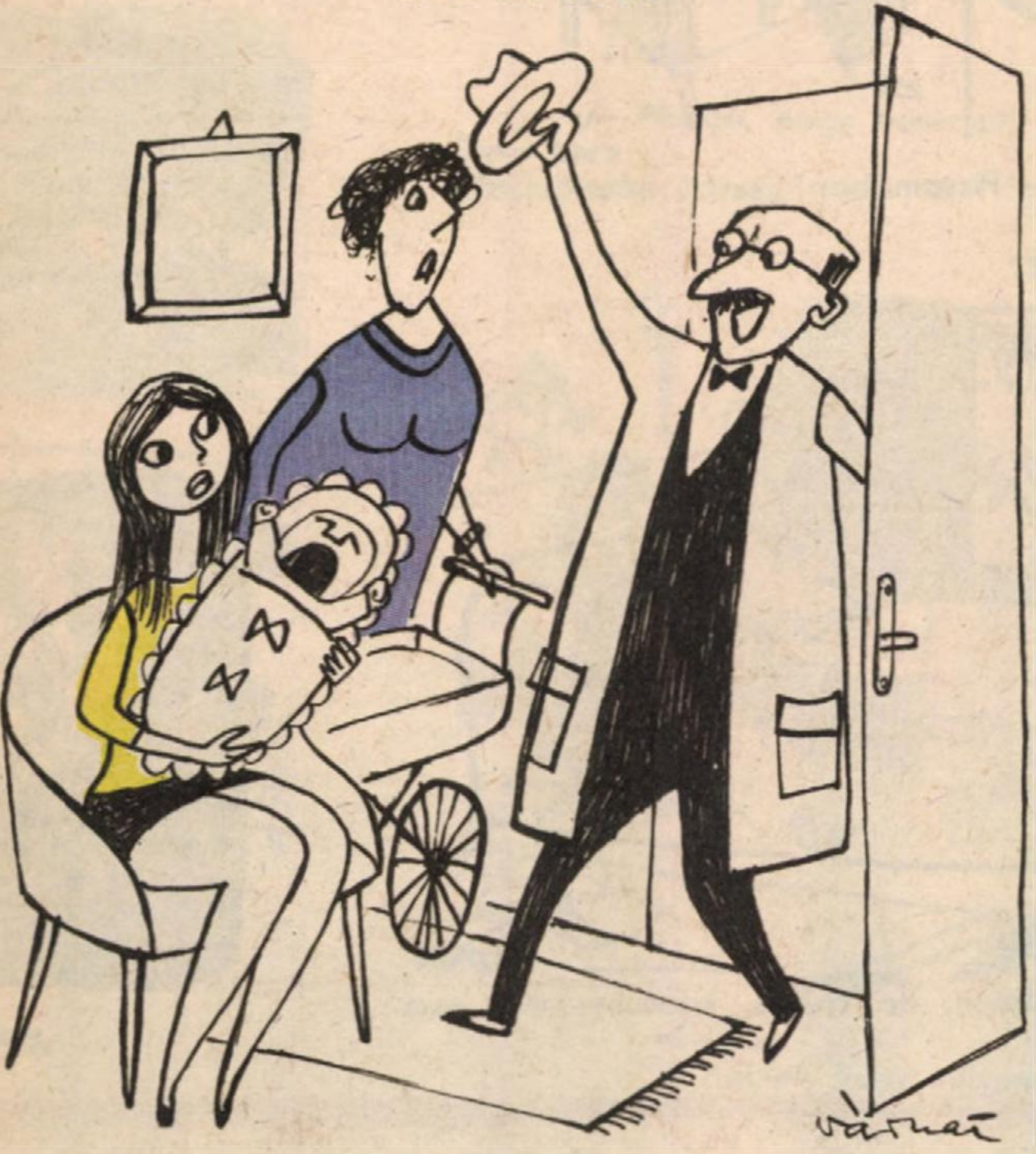

- Végre sikerült megtudnom az apa nevét!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI..

— Szomszédasszony, nem tudná kölcsön adni a porszívóját?

— Nagyon sajnálom, de a férjem határozottan megtiltotta, hogy bármilyen holmit is kivigyek a lakásból. De ha akarja, itt nálunk használhatja.

*

Egy fiatal állatidomár a közönség elragadtatott tapsvihara közepette bedugja a fejét az oroszlán szájába. Az egyik néző így szól a másikhoz:

— Hát én ezt semmi pénzért nem tenném meg!

— Én sem. Ha csak egyetlen hajszál kerül a levesembe, rögtön patáliát csapok!

*

Az egyik pincértől megkérdezik, hogy mi a legnagyobb vágya. Rövid gondolkodás után így felel:

— Hogy az étterem vendégei otthon ebédeljenek és a borravalót postán küldjék el nekem.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XV.)

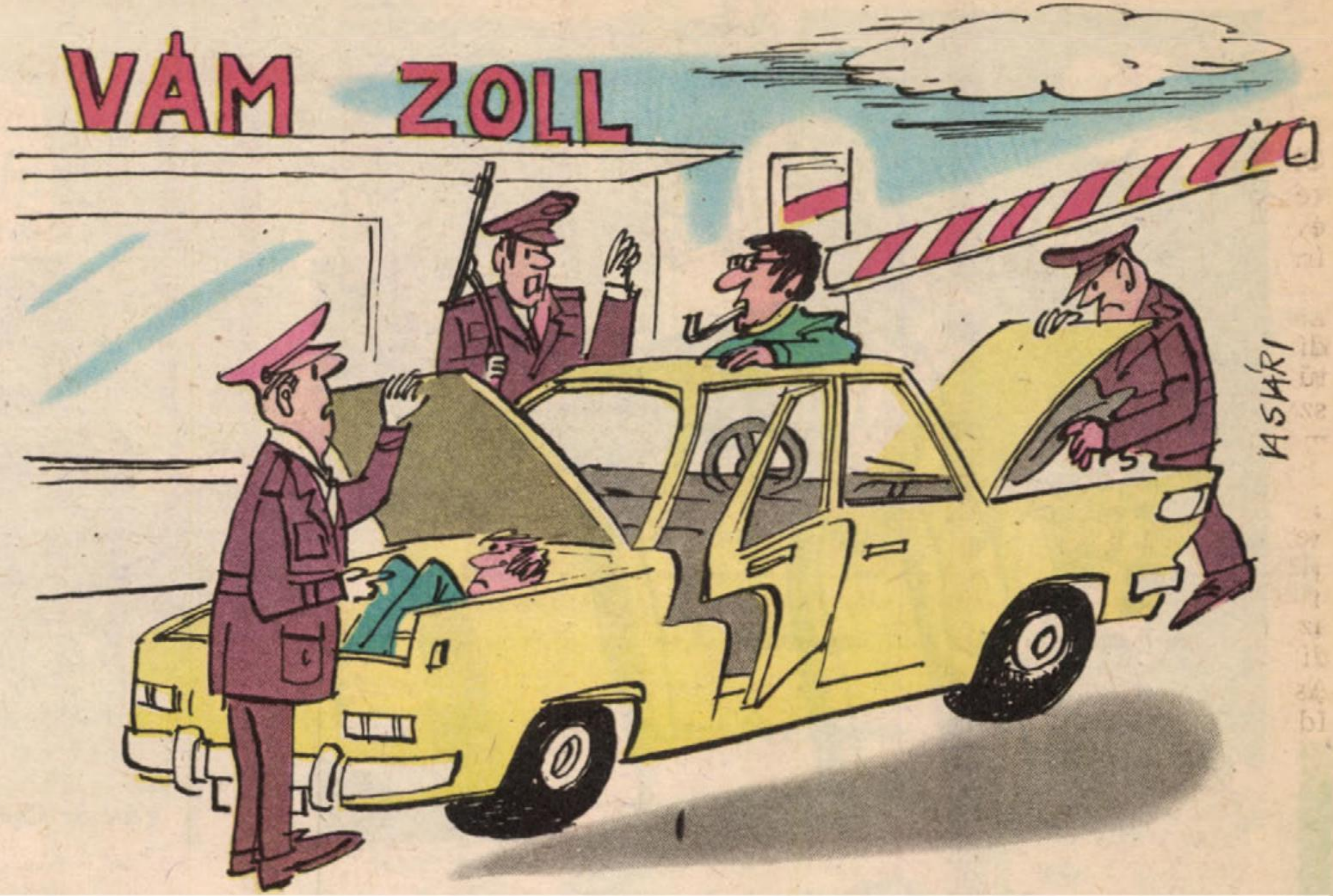

„Merész játékot űzesz, idegen!" (Madách)

HÁZI-KONCERT

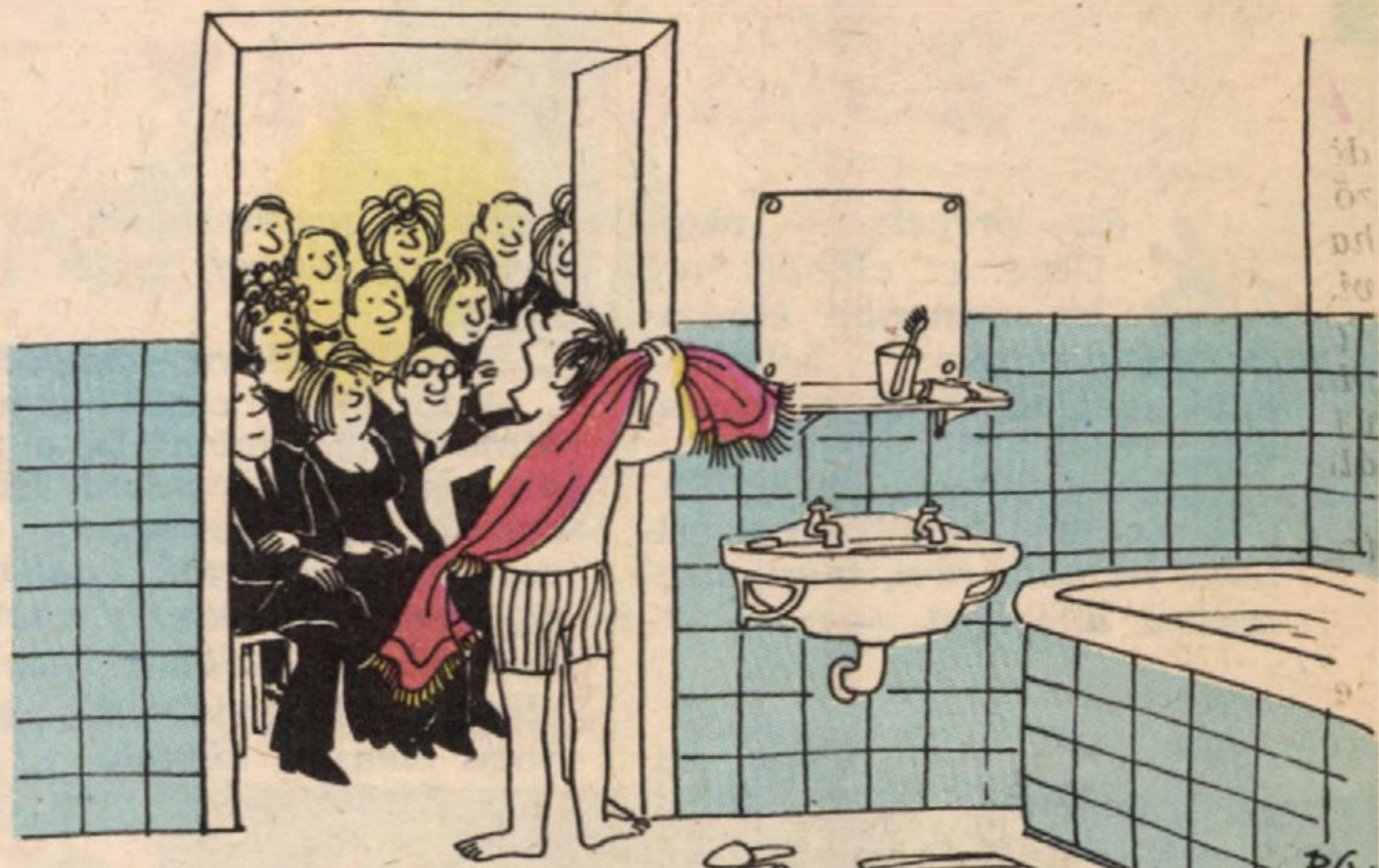

ÉLELMES EMBER

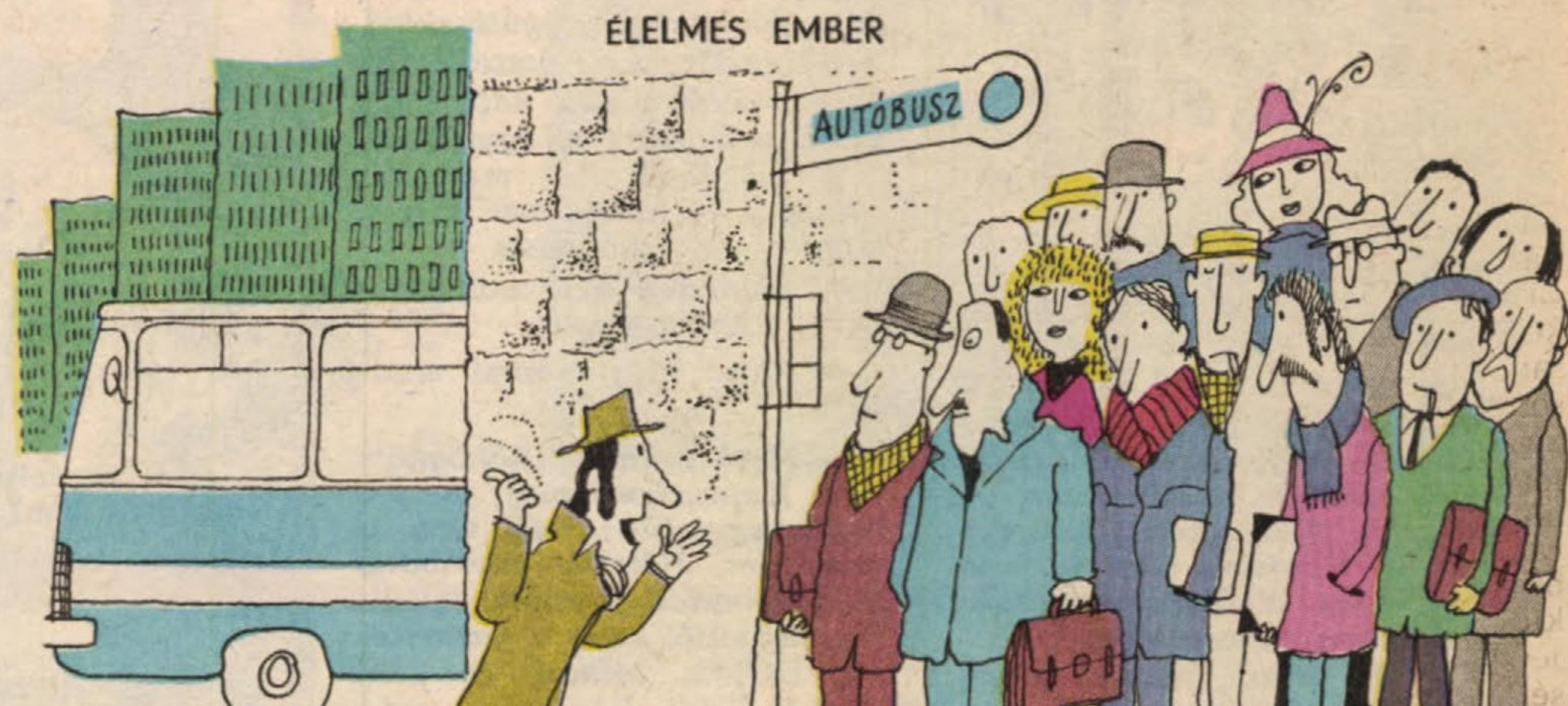

– Pszt... Maszekjárat megfelelne önöknek?

CSILLAGÁSZOK ÉRTEKEZLETÉN

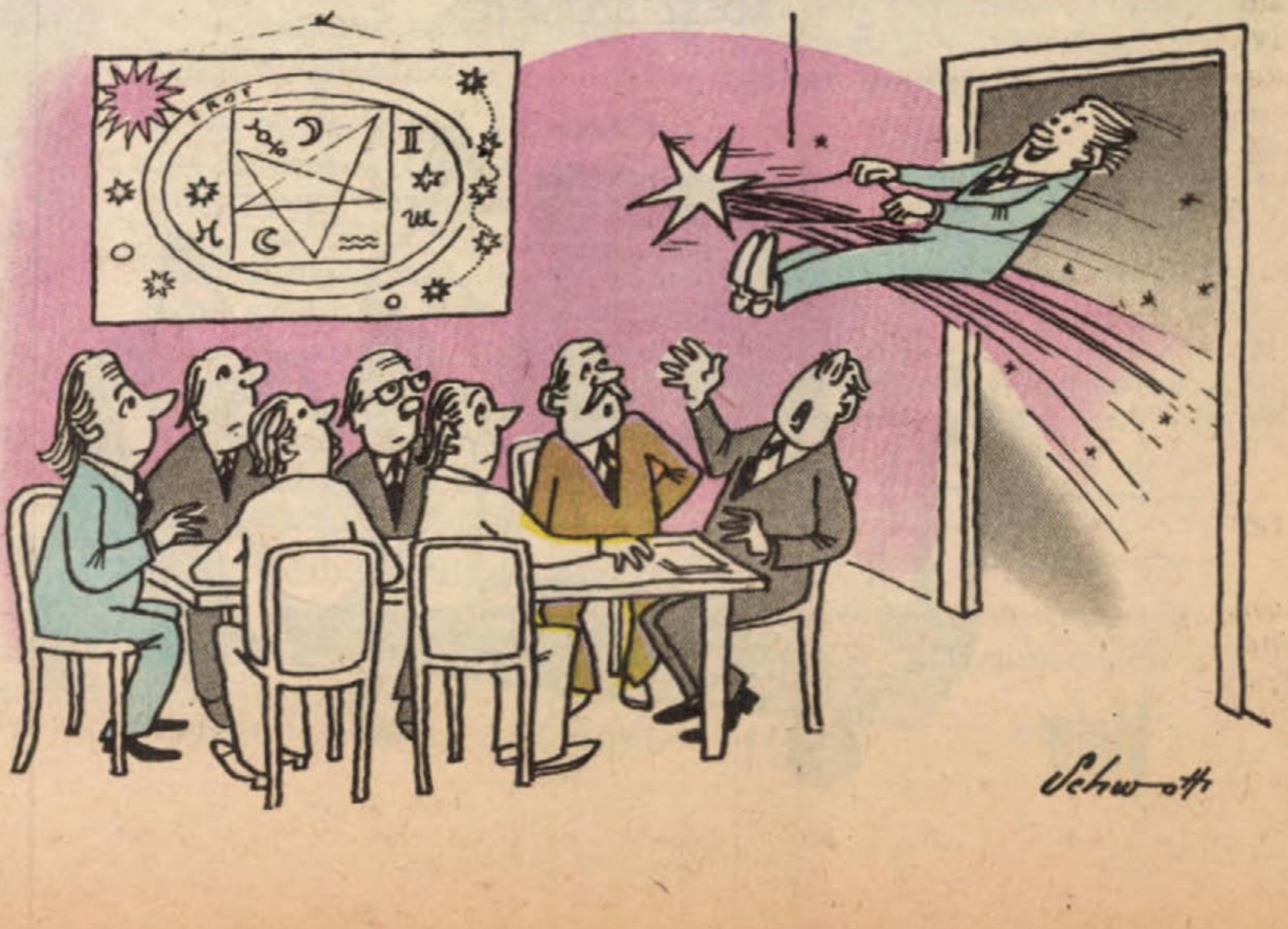

– Bocsánat, kollégák, a késésért, de későn kaptam csatlakozást...

STÍLUSOSAN

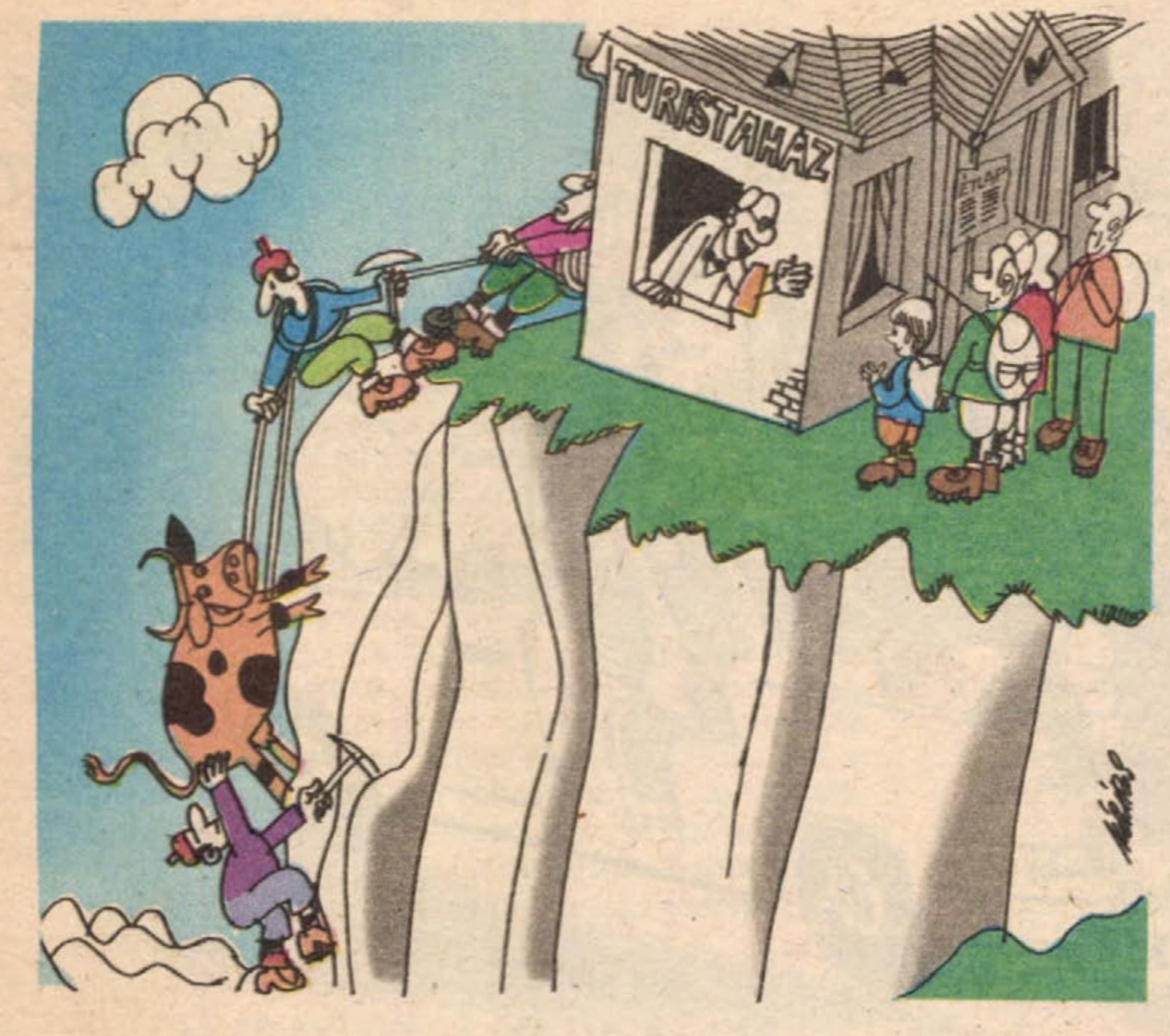

– Ma, kérem, bifsztek lesz tükörtojással!

ZSÚFOLT HÉT

— Kösz, öregem — vágja Géza az utóbbi évek legsavanyúbb ábrázatát leülés közben —, bolondok hete volt ez, öregem, bolondok hete.

— Sokat dolgoztál?

— Sokat? Nézz rám... Illetve ne nézz rám, mert megszakad a szíved.

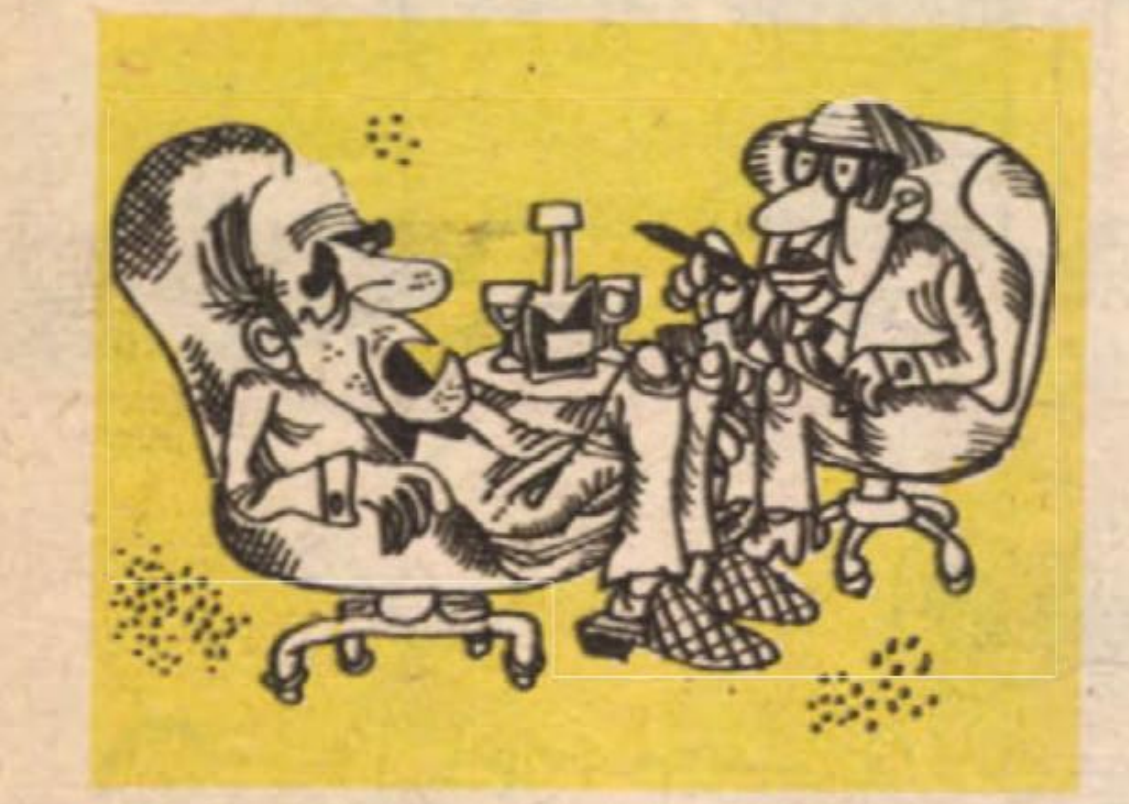

— Szabad szombat van, kipihenheted magad holnap.

— Ilyen hét után egy napon? Ezt csak elképzelni lehet. Már a hétfő is rosszul kezdődött. Reggel beszólt Robogács, hogy el ne felejtsek 9-re elmenni a kamarába. Az ám, de 9-kor kezdődött volna a Népfront-ülés is, ami összeesett a Tűzoltóegyesület jubileumi csővezetésével.

— Jó terítés, nem mondom.

— Várj, ez még nem minden. Délután 3-ra hívtak az ÁFÉSZ közgyűlésre, délben pedig a gyerek hozta az ellenőrzőt: hatkor szülői értekezlet.

— Kivolt akkor a napod.

— Ez még csak a hétfő. Minden nap dobott be a postás egy-két meghívót. Kedd délelőtt egy szimpozion, délután brigádvezetők találkozója, szerdán parkosítás a templom körül. Valamit még az ablakon is bekiabáltak, hogy hova menjek, képzeld!

— Barátom, ezt még hallgatni is sok.

— Nem is untatlak. Be volt táblázva, a hét második fele is ankétokkal gyűlésekkel, megbeszélésekkel, összejövetelekkel. Volt olyan nap, hogy kettő is egyszerre, egyidőben.

— Az ilyen jó, mert ha egyiken keresnek, azt hiszik, hogy a másikon vagy.

— Bolondok hete volt, öregem, bolondok hete.

— Plusz még a napi munka.

— Napi munka? Röhögnöm kell. Kapaszkodj meg, mert a leglényegesebbet még nem is mondtam. Hétfőtől szombatig ki sem mozdulhattam hazulról, reggeltől estig a parkettezőt vártam otthon, és nem jött!

(—szigony—)

ROSSZ SZERVEZÉS

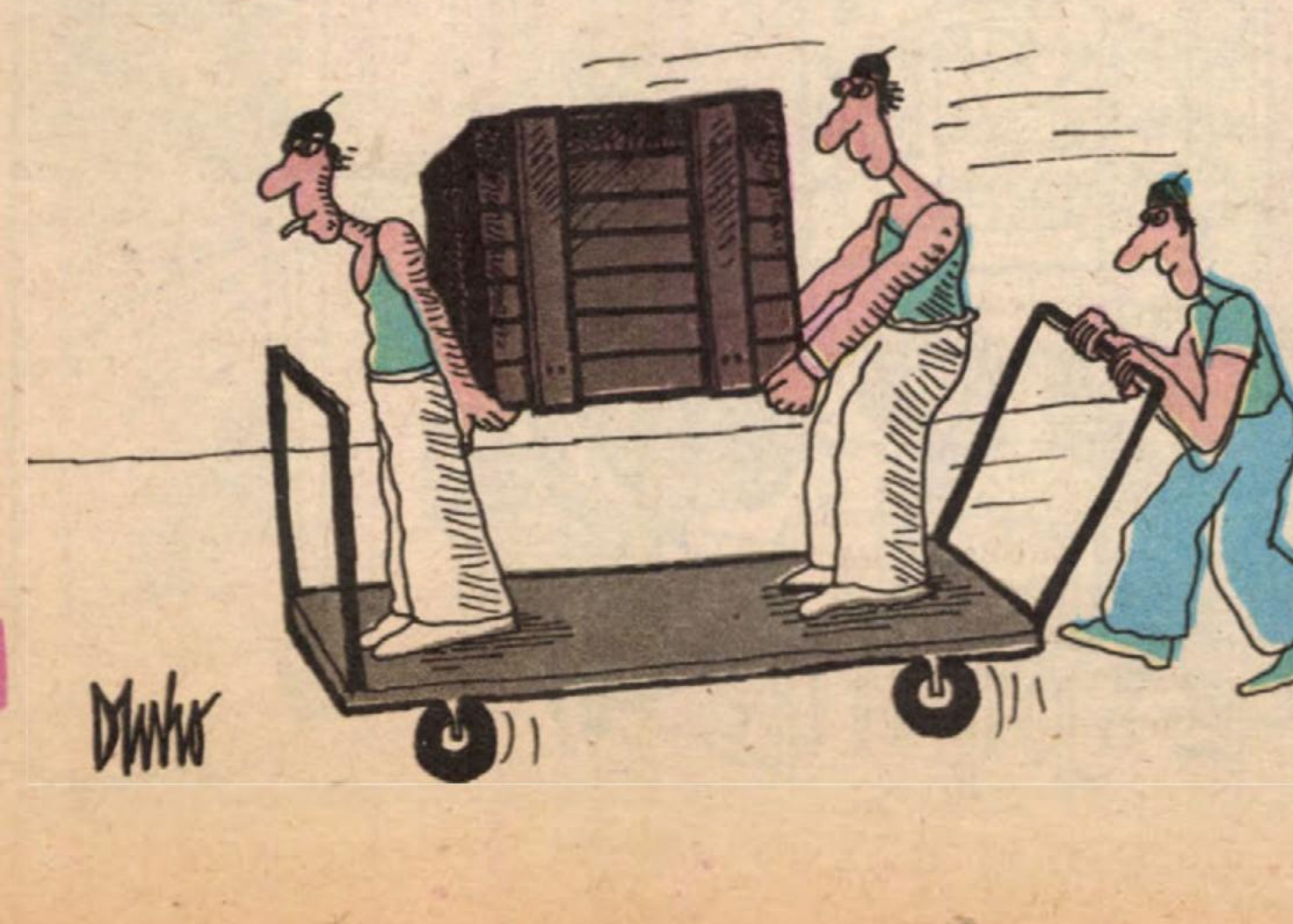

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIBEN SZERETNEK GYÖNYÖRKÖDNI?

Dallos Jenő:

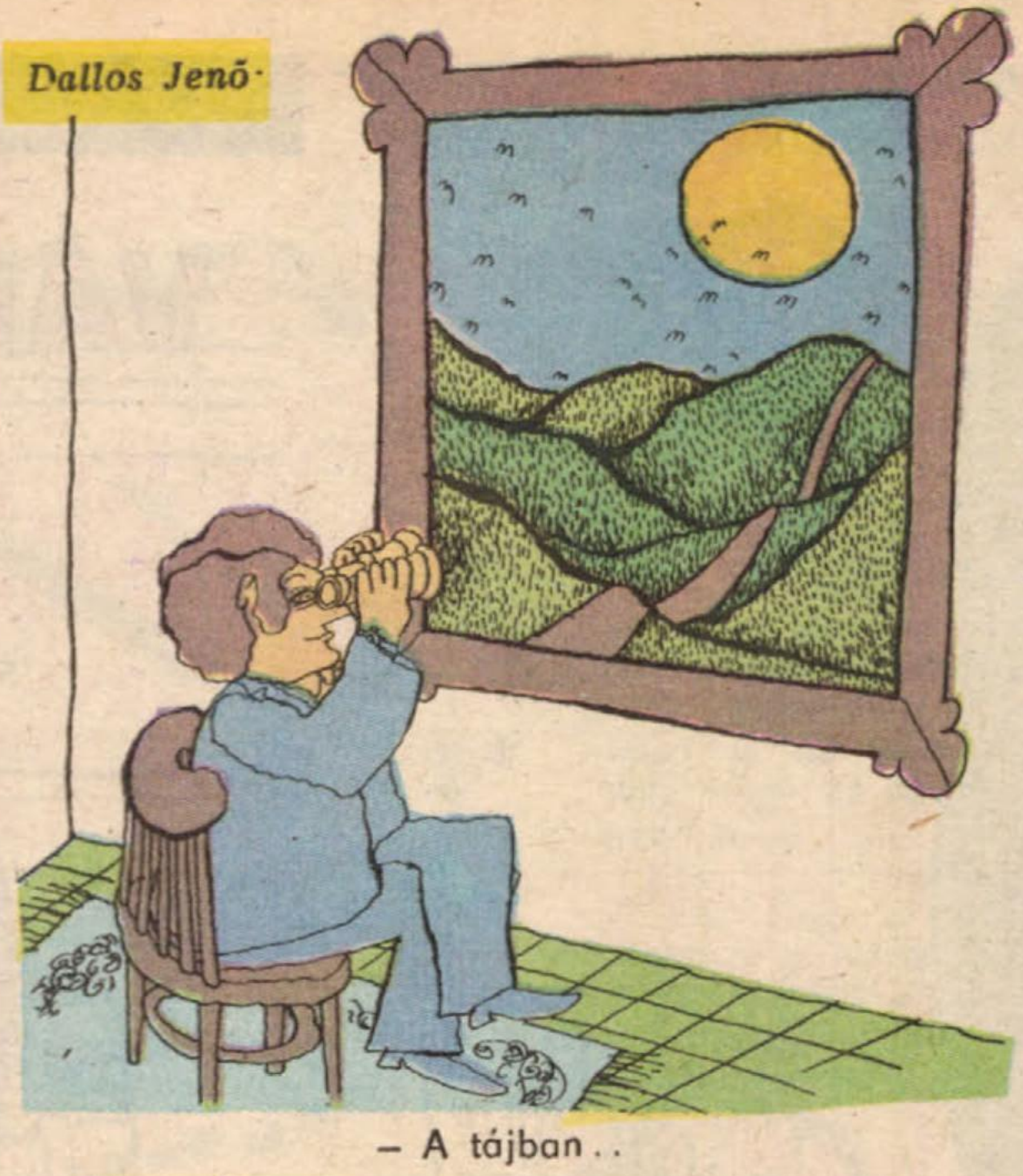

– A tájban . .

Várnai György:

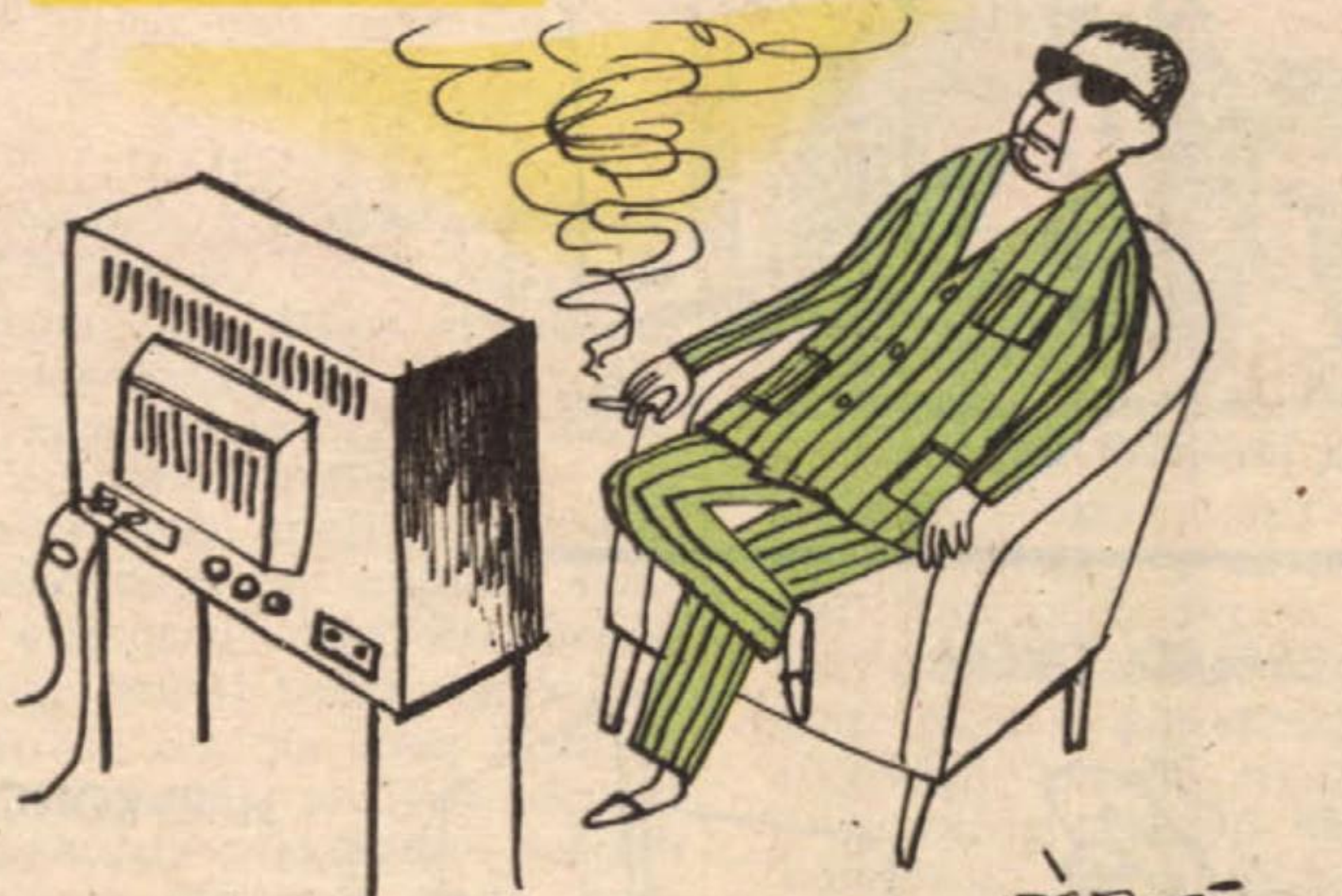

– Pizsamában!

Sajdik Ferenc:

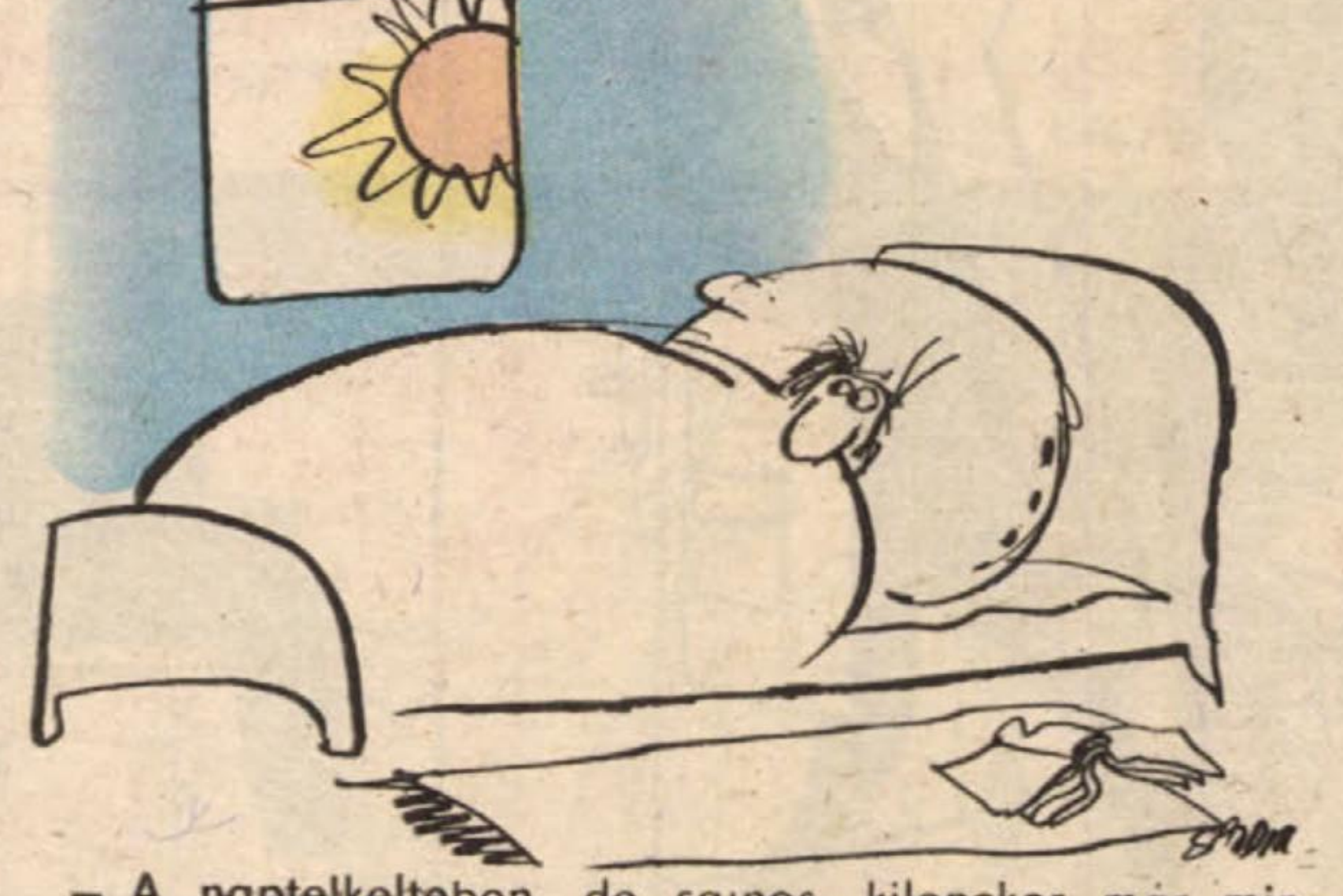

– A napfelkeltében, de sajnos, kilenckor már mindig fent van!

Endrődi István:

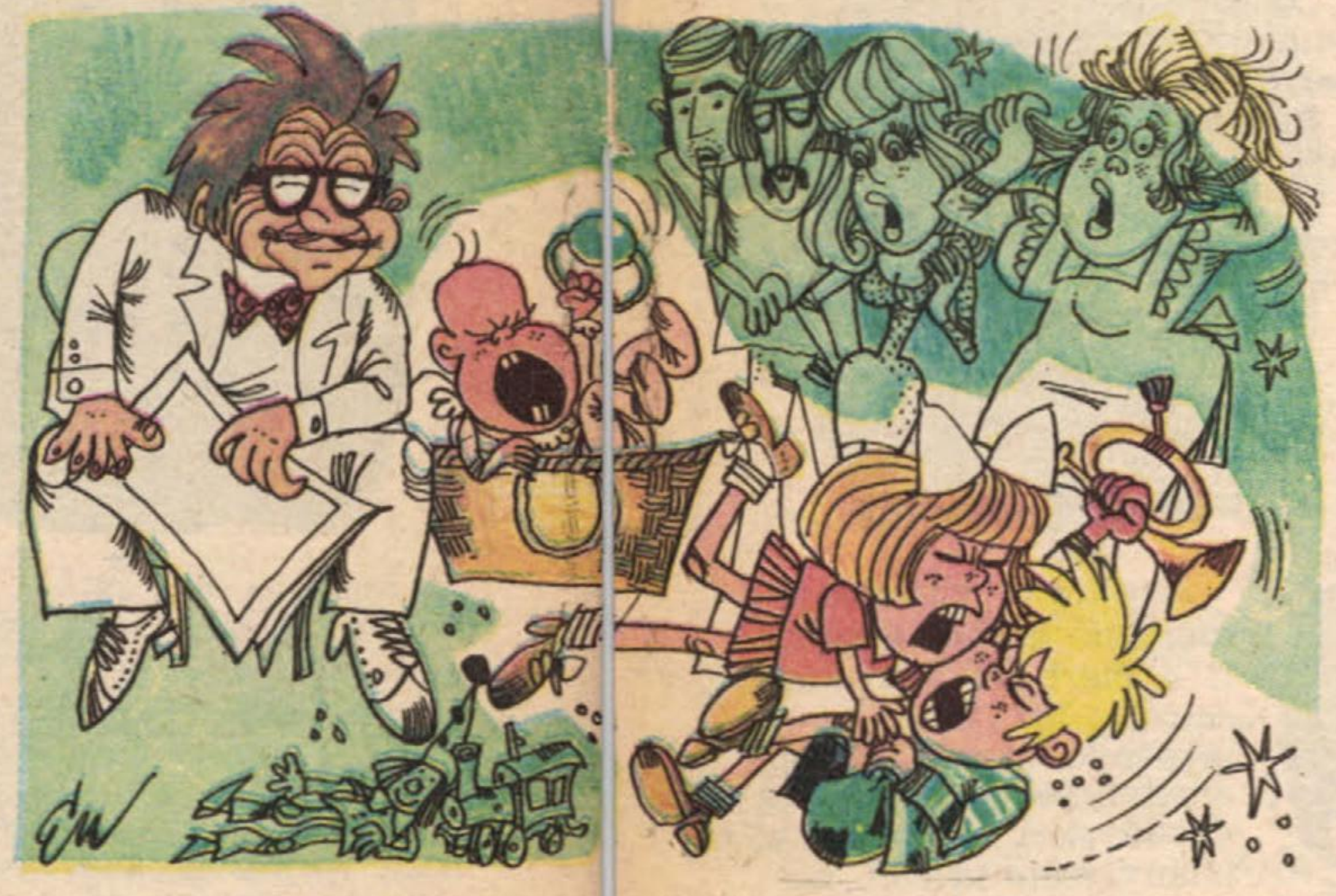

– Az unokáimban . .

Vasvári Anna:

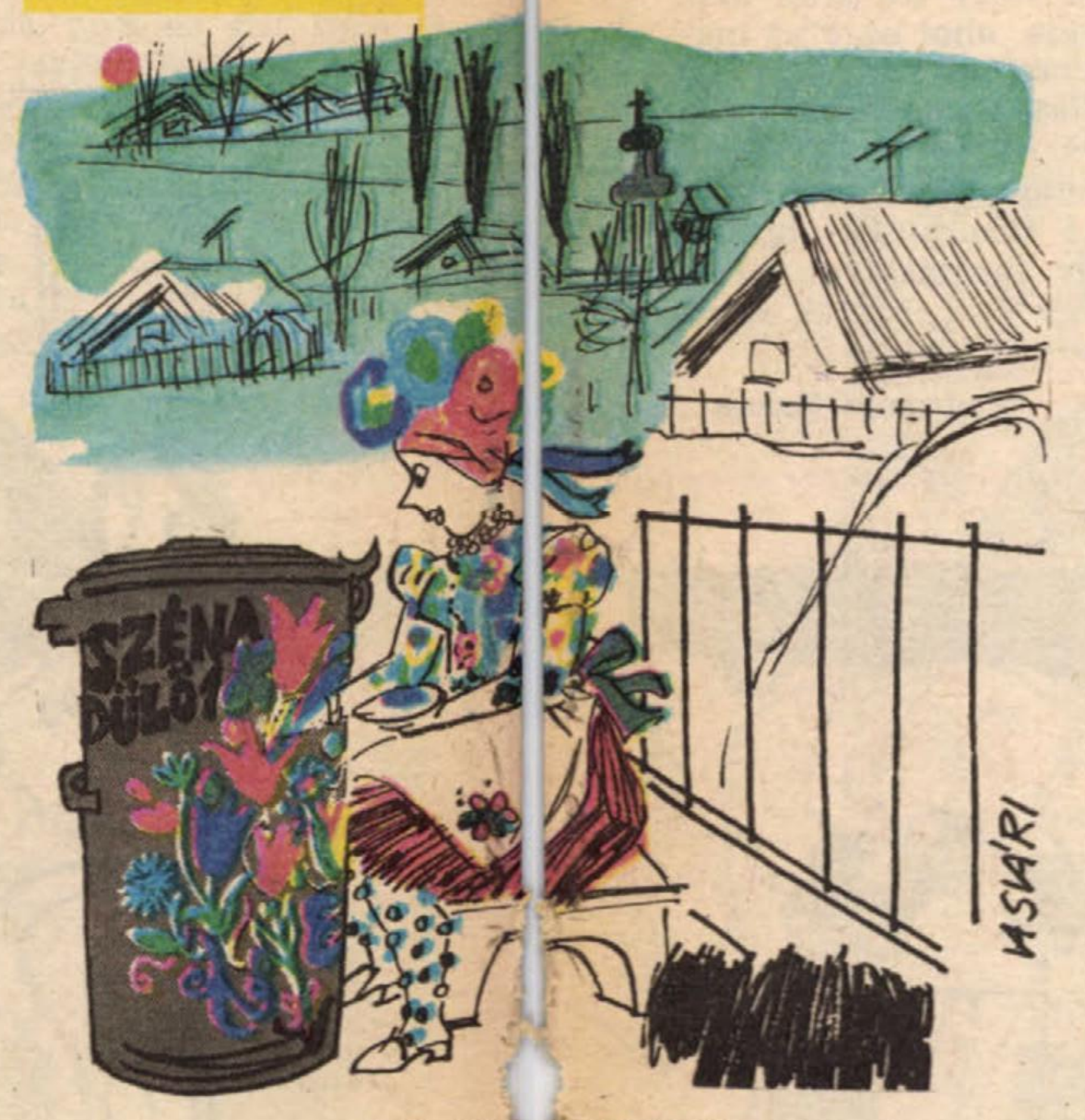

– A falu fejlődésében.

Brenner György:

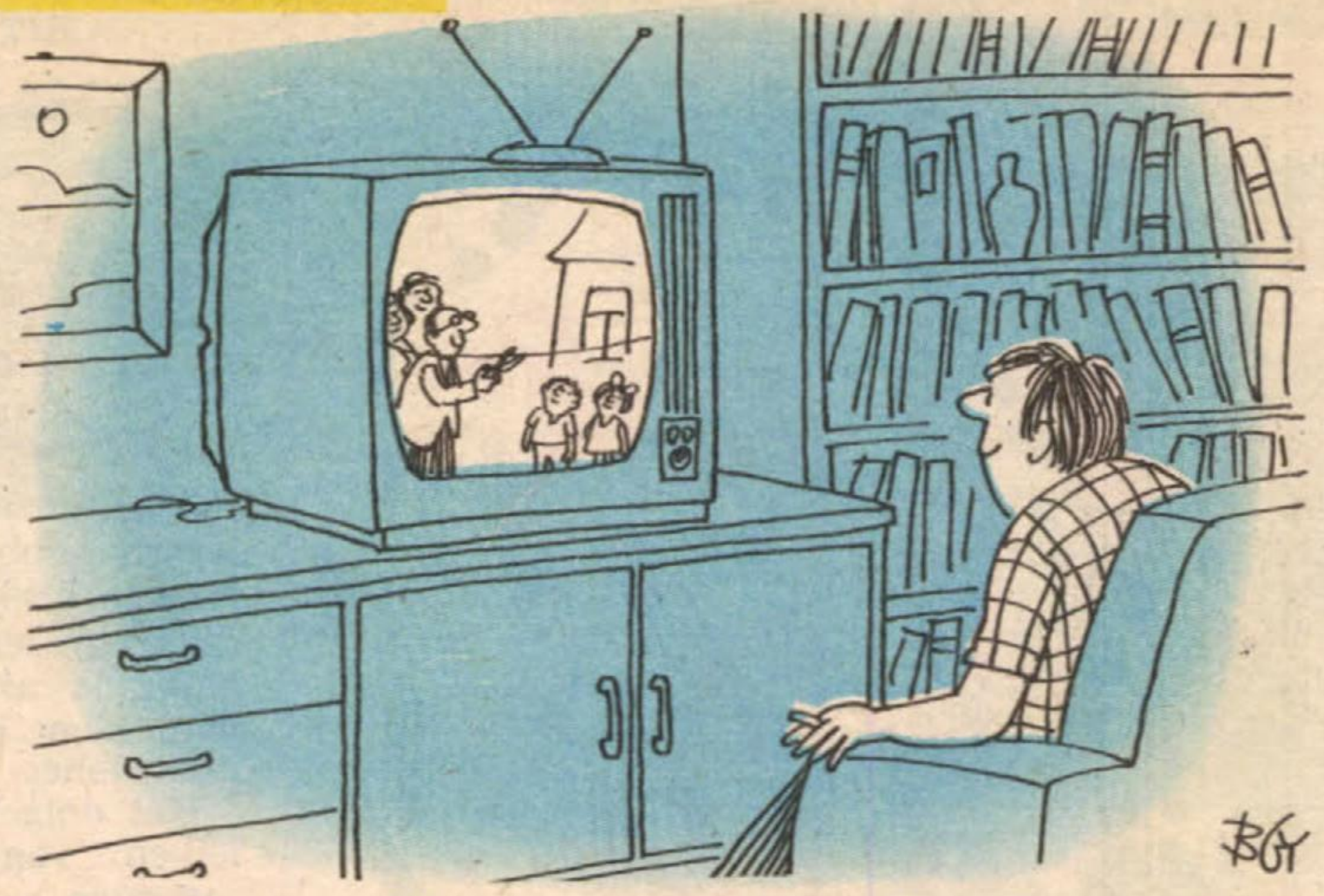

– Minden nap egy új óvodában.

Tót Gyula:

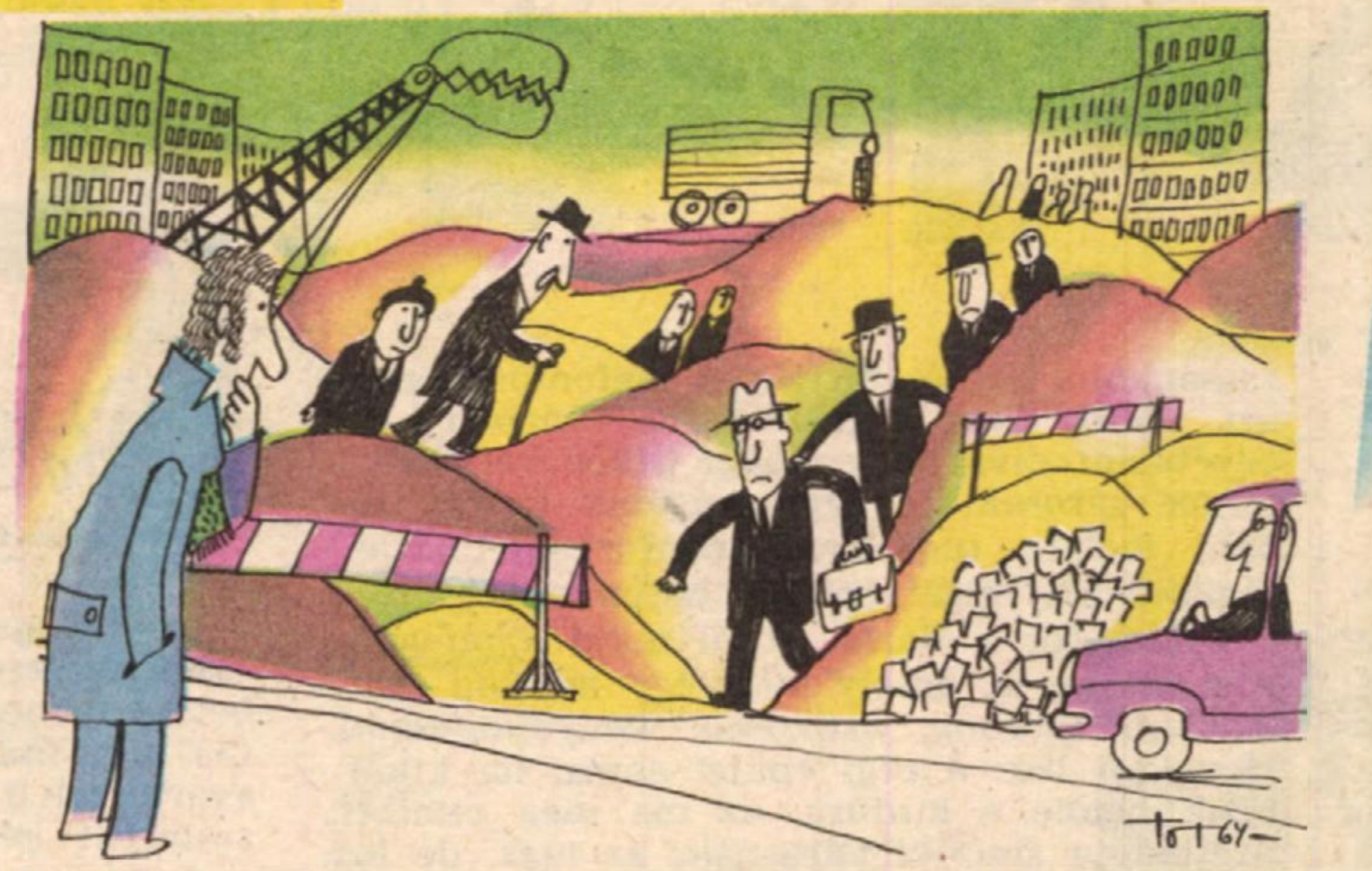

– Abban, hogy nemcsak a mi környékünkön épül aluljáró . . .

Szűr-Szabó József:

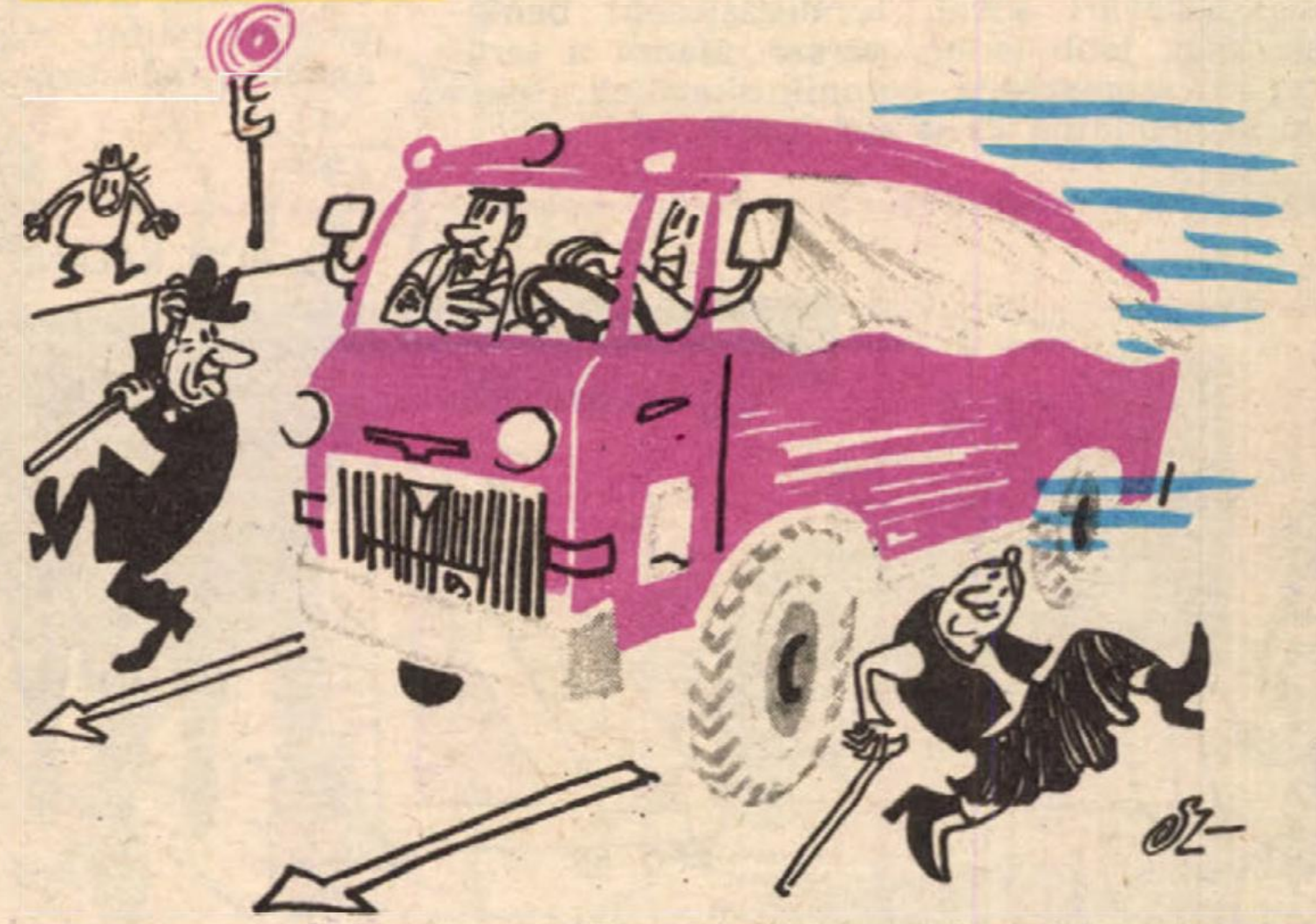

– Abban, hogy milyen fürgék a mai öregek!

Hegedűs István:

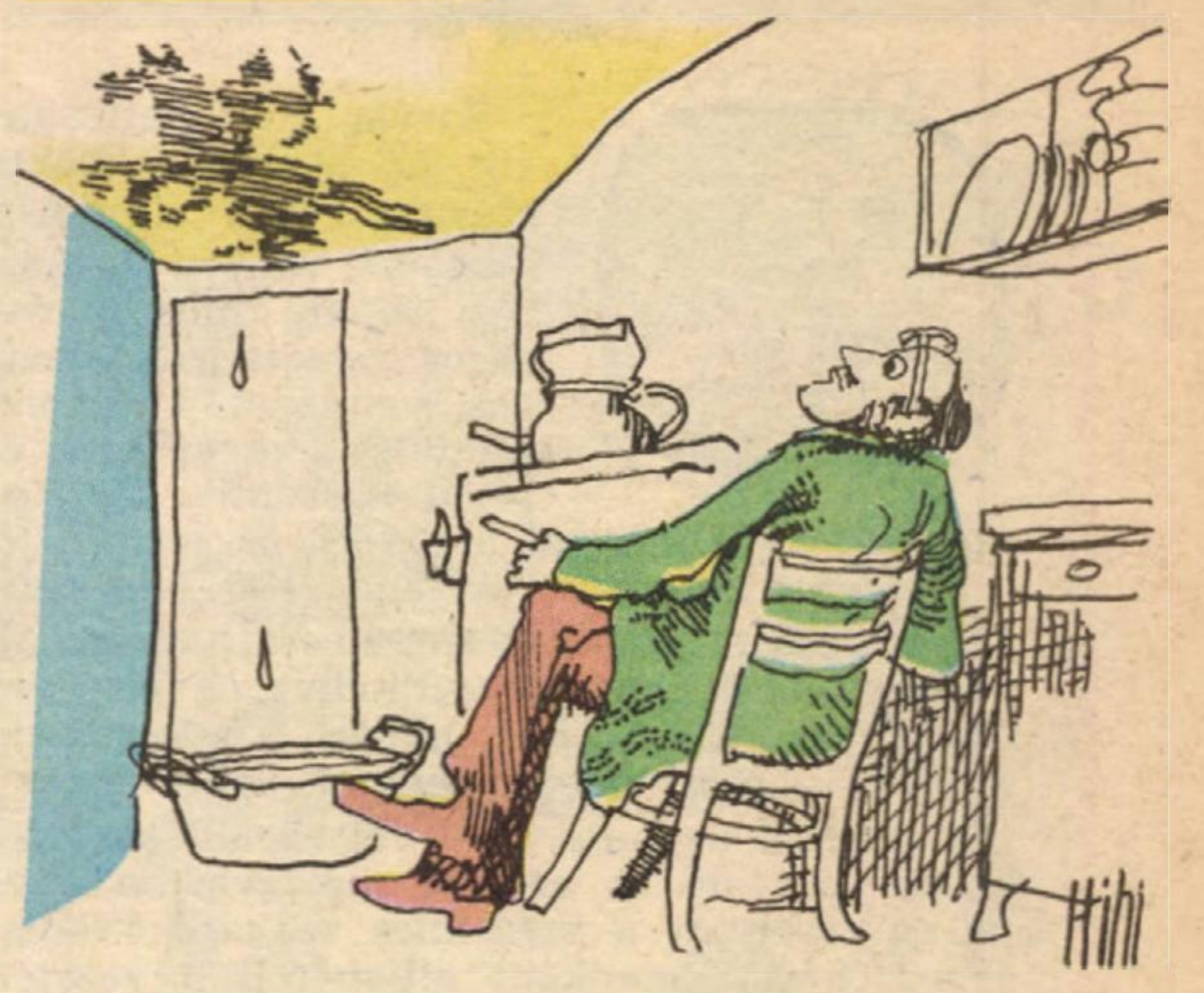

– A különleges alakú beázásokban . . .

Balázs-Piri Balázs:

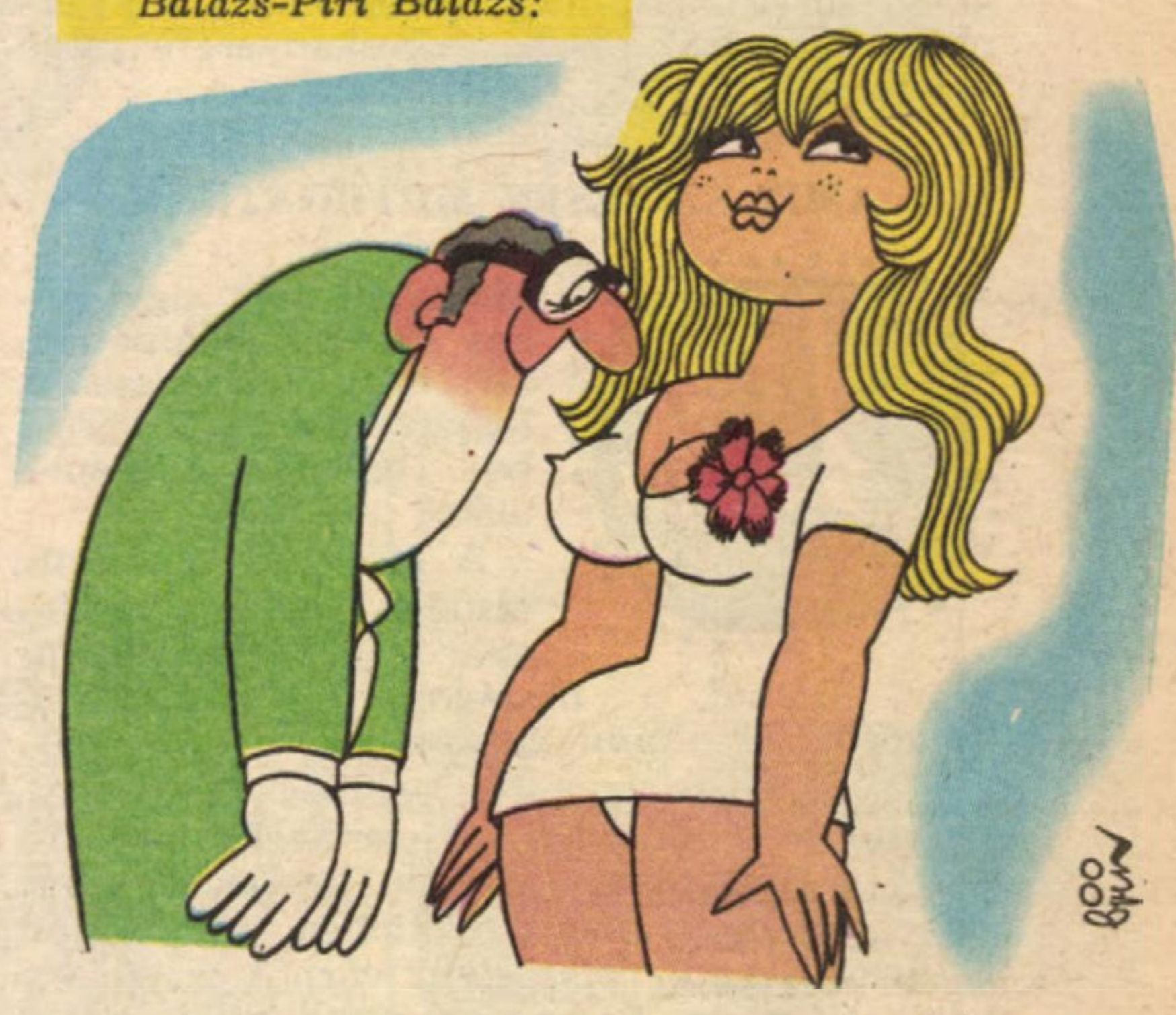

– Órakig el tudok nézni egy szál virágot . .

Mészáros András:

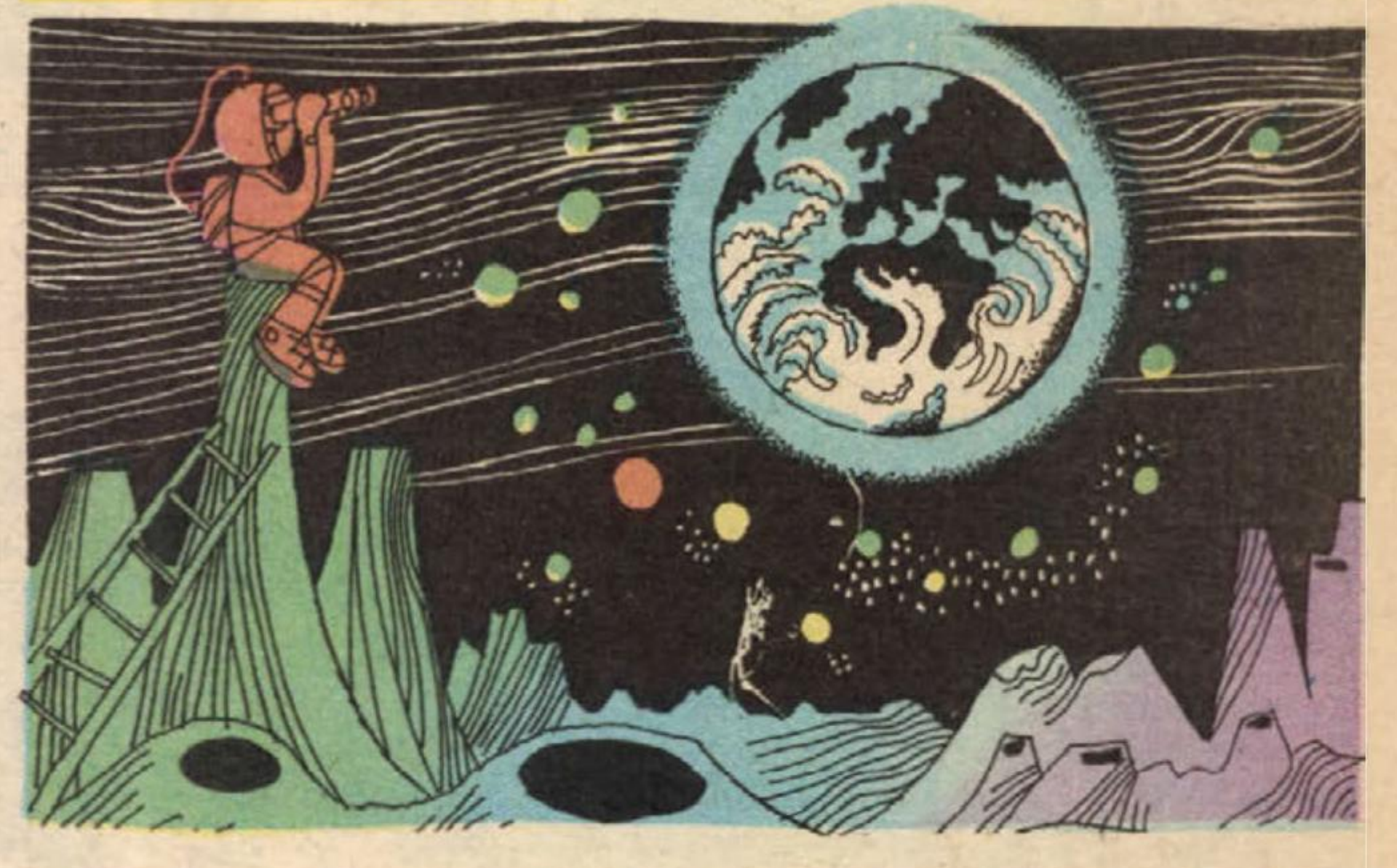

– A Földben. Azt mondják messziről nagyon szép!

SZNOB-TÁL

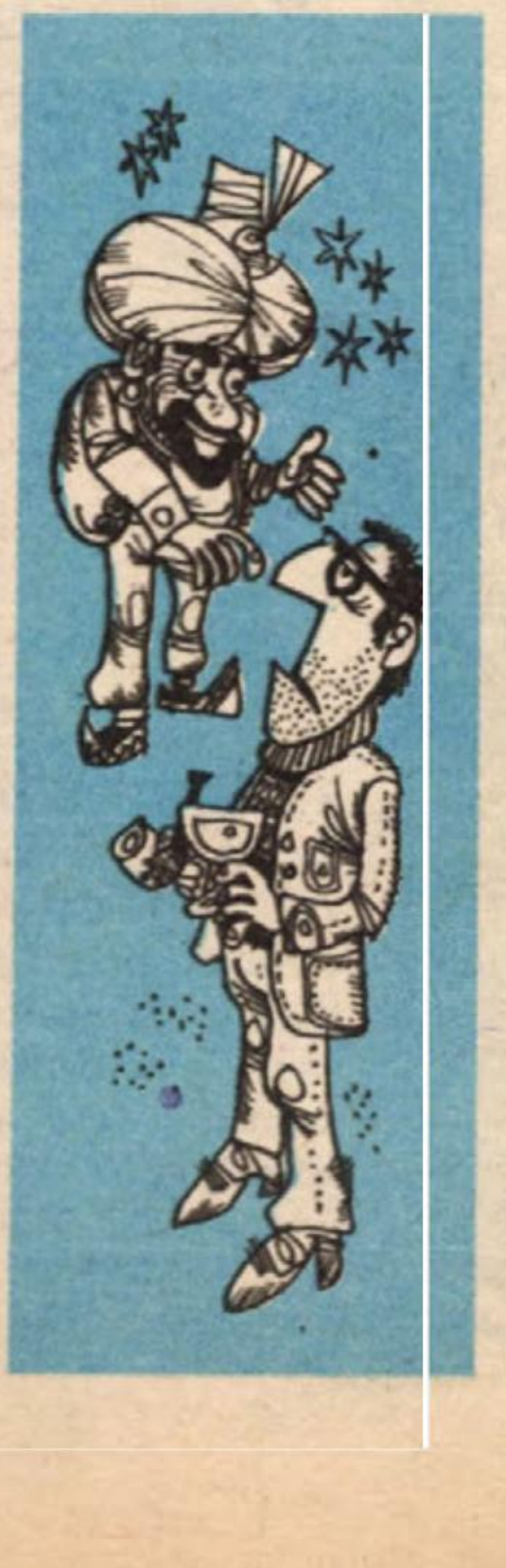

A belváros egyik kis mellékutcájában nemrég nyitotta meg kapuit a „Pasalik"-falatozó, amely bülbül ételkülönlegességekkel igyekszik magához édesgetni a közönséget. Safir Karakán úr, a szeráj tulajdonosa az avatóünnepségre a sajtó képviselőit is meghívta, mert ezek a bülbülök mindig tudták mitől döglik a légy.

A gazda színpompás népviseletbe öltözve állt a kapuban. Jöttünkre mélyen meghajolt és kinyújtott mutatóujjával egy pillanatra megérintette a térdkalácsunkat, ami jobb bülbül körökben a legnagyobb tisztelet kifejezése. Ahogy felegyenesedett, egy pillanatra találkozott a tekintetünk és énbennem akkor megállt a lélek.

Safir Karakán úr, a „Pasalik"-falatozó tulajdonosa Brillmayer Árpi volt. Ugyanaz a Brillmayer Árpi, akivel felejthetetlen napokat snúroztam át az idők hajnalán és a Kolozsi téren.

— Maradj nyugton — sziszegte csak úgy a szakállas szegletéből. — Egy szót se! Később mindent megmagyarázok.

Elhatároztam, hogy végigcsinálom. Csakhamar helyet foglaltunk a kecskelábú asztalok mellett és Brillmayer Árpi intésére két csipkefüggönybe göngyölt bajadér kistálakat kezdett körülhordozni. A bajadérok egyikében özvegy Brillmayer Gézánét, a kedves mamát ismertem fel. A másik bajadér a dúskeblű Fór Liza volt a Hernád utcából. Hát mégis hozzáment ehhez a svihákhoz...

Árpi minden egyes fogást magyarázó szöveggel kísért, most már újra bülbül tájszólásban.

— Halandzsimalandzsi — mondta. — Bülbül előételkülönlegesség. Ficeremadarak nyelvecskéje mungómártásban. Aristoteles Onassis kedvence.

A sajtó képviselői elragadtatott csemcsegéseket hallattak, de egyikük sem nyúlt a villájához és én csak dicsérni tudtam az eszüket.

— Kizmet lókum — jelentette be a következő fogást Brillmayer Árpi. — A bülbül lakomák fénypontja. Gyenge berbécsfaggyú nádmézzel. Frank Sinatra naponta háromszor fogyasztja.

Valami hideg elszántság költözött a szívembe. Én annakidején mazsas izomkolosszusokkal verekedtem mindenféle pólómedencék vérázott habjai között s egy marcona óriás egy alkalommal egészen a nyeldeklőmig dugta be a könyökét. Engem megedzett az élet és egyszer mindent meg lehet próbálni.

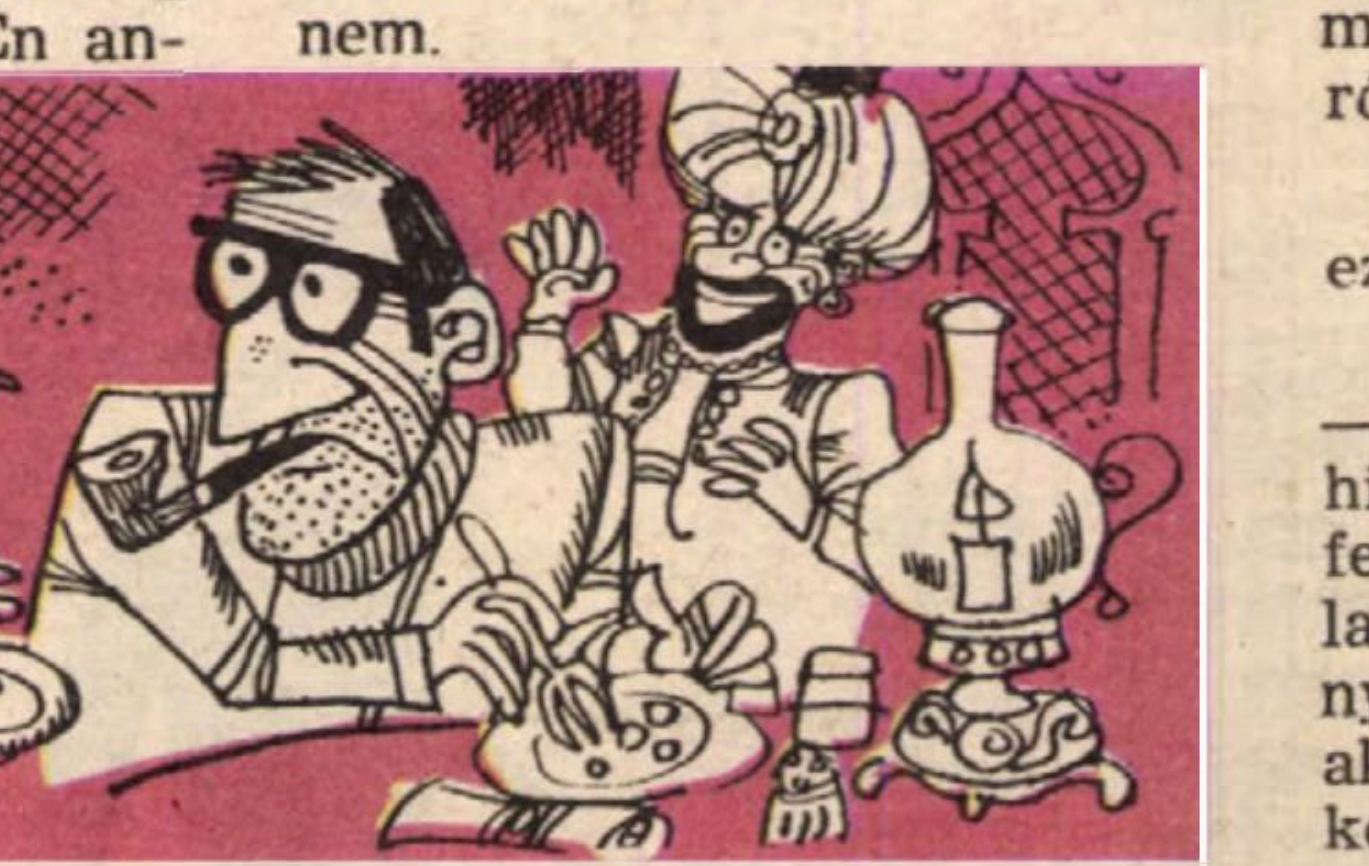

Különben is rajongok Frank Sinatráért. És belekóstoltam a bülbül lakomák fénypontjába.

Ezt nem kellett volna tennem.

A marcona óriás könyöke ízes jófalat volt annakidején a kizmet lókumhoz képest. A bülbül ételkülönlegesség színe, hangulata, egész legköre elhanyagolt avarkori leletre emlékeztetett.

Lecsaptam a villát és kirohantam.

A végét jártam, de elhatároztam, hogy a végére járok.

Brillmayer Árpi a konyhában ült egy pléhtetejű asztal mellett. Előtte egy bécsiszelet rósejbnivel.

— Azonnal mondd meg, mi ez a disznóság?

— Nem érted? — mondta. — Ezekre a fogásokra nincs hivatalos árkalkuláció. A fene se tudja mi az a halandzsimalandzsi. Tehát annyit számolok érte, amennyit akarok. Ha egy ötvenest, akkor egy ötvenest, ha egy százast, akkor egy százast...

— Dehiszen a te ételkülönlegességeid ehetetlenek!

— Látod, milyen szamár vagy. Ezeket nem is enni kell hanem mesélni. Társaségban. Önérzettel. „Kérlek, tegnap voltunk a Pasalikban, kihozattunk egy csodálatos kizmet lókumot..." Ugrott a nyomor öregem, túl vagyunk a kajakorszakon. Az emberek nem jó kosztra vágynak, hanem nagy felhajtásra. És hol kapják meg ezt egy ötvenesért? Vagy egy százasért? Divatba fogok jönni, pajtás...

— Akkor is szélhámos vagy!

— Ellenkezőleg. Az emberiség jótevője. Te is tudod: gömbölyödünk, mint egy meccslabda. Honfitársaink harmadrésze jelentős súlyfelesleget cipel. Na, hát nálam aztán nem hízik el senki.

Nagy gusztussal belevágott a sistergő bécsiszeletbe.

Szívemben összeszaladt az indulat. A számban meg a nyál...

Peterdi Pál

SÁRVÁRI KÖRSÉTA

CUKOR ÉS SÓ

KENYERI
SÓTONY

Sárvár előtt kettéágazik az út, a jelzőtábla szerint egyik irányban *Kenyeri* van, a másikban *Sótony*. Mily barátságos fogadtatás! A kedves vendéget általában mindenütt *kenyérrel* és *sóval* köszöntik, itt *Kenyerivel* és *Sótonnyal* fogadják az érkezőt...

Előttünk mindenütt az édes élet jelei: cukorrépával megrakott teherautók iparkodnak a város első ipari létesítménye, a 80 éves Cukorgyár felé. Sárvárt hajdan a cukor tette híressé — mostanában pedig a só.

A földből ugyanis tíz évvel ezelőtt sós melegvíz tört elő. A sárvári melegvízben annyi a só, mint a szerelmes szakácsnő levesében, háromhetenként eltömődik a vezeték csöve tőle. Amikor először tapasztalták ezt a szakemberek, majd sóbálvánnyá meredtek. Ha ugyanis jók a becslések, Sárvár alatt annyi só rejtőzik, hogy érdemes lenne kitermelni: az egész ország zsíroskenyerére jutna belőle bőven.

AMIT SZÍVESEN MUTOGATNAK

Megkérdeztem egy lelkes sárvári lokálpatriotát: mivel dicsekszenek legszívesebben a városba tévedő idegenek előtt?

A sósvizet említette elsőnek, aztán a Magyar Vagon- és Gépgyár helyi üzemét, az országos hírű baromfifeldolgozót, az állami gazdaságot.

A Várral is lehet és kell is dicsekedni, persze. Nem annyira a jelenével, mint inkább a múltjával, meg a jövőjével. Mert nagy tervek vannak készülőben: művelődési centrum lesz az ötszögletű várból, a „fekete bég” Nádasdy Ferenc és Báthory Erzsébet egykori birodalmából. Szépek a tervek, az elgondolások, csak az a meglepő, hogy az összes „kulturális” intézmények közül a házasságkötő termet tartják a legfontosabbnak, azt építik meg legelsőnek a Várban. (Ez egyébként divat manapság: titkos vetélkedés folyik városaink, nagyközségeink között abban, melyik tud kacsalábonforgóbb házasságkötő helyiséget építeni, berendezni.)

Valamikor a Várba kerül majd a művelődési otthon is, amely most egy hajdani szállodában szorong, szűkösen, kényelmetlenül. Hogy mi lesz a régi épület sorsa, ha kiköltözik belőle a kultúra, az ma még vitatott. Szállodája sincs a városnak, az igaz, de ezt már nem volna érdemes visszaadni eredeti rendeltetésének, olyan vénséges vén. Legjobb volna lebontani, a helyét felszántani és sóval (sárvári sóval, természetesen) behinteni. Még jobb lenne, persze, átadni a területet a szomszédos botanikuskertnek, hadd nyújtózkodhatna az is egy kicsit...

AMIT SZÍVESEN ELDUGNÁNK

Azt is megkérdeztem kedves sárvári ismerősömtől: mi az, amit legszívesebben eldugnának az idegenek elől?

— Kopott, kinőtt kórházunkat... „Betegségéből” nehezen lábadozó téeszünket... a tanácsi kezelésű utakat... — sorolgatta. — És legszívesebben a város szélén levő állatifehérje üzemet dugnánk el, amit a sárváriak csak egyszerűen „döggyárnak” titulálnak. De lehet is azt eldugni! Olyan kiabáló illata van, hogy ha keleti vagy délkeleti szél fúj, nem lehet tőle megmaradni a városban...

Két dolgot lehetne tenni a sárváriak érdekében: vagy a gyárat kellene kitelepíteni, messzire a várostól, vagy a szélnek kellene megparancsolni, hogy sohase fújjon keletről és délkeletről.

Azt mondják, ez utóbbi tűnik könnyebben elérhetőnek...

EPILÓGUS

Amikor a várossal ismerkedő ember elkészíti a mérleget benyomásairól, úgy érzi, az a serpenyő van lejjebb, amelyikbe a kellemes élményeket rakosgatta. Hiányérzete is van, persze, sok minden kellene még ide, hogy igazán város legyen ez a város. Csak egyet említenék, nem is a legégetőbbet. Ám mégis furcsa az, hogy itt, ahol már 1537-ben működött nyomda, ahol az első magyar nyelvű könyvet nyomták, ma még egy sajtcetlit készítő nyomdagép sincsen...

A várost átszelő 84-es út korszerű, ápolt, gondozott. De a többi útakról felhordják rá a sarat a traktorok és a teherautók. Így ha a városba érkező ember meglátja a sárral borított főutat, rögtön úgy érzi, joggal adták ennek a helységnek a Sárvár nevet...

Radványi Barna

DIPLOMÁCIA

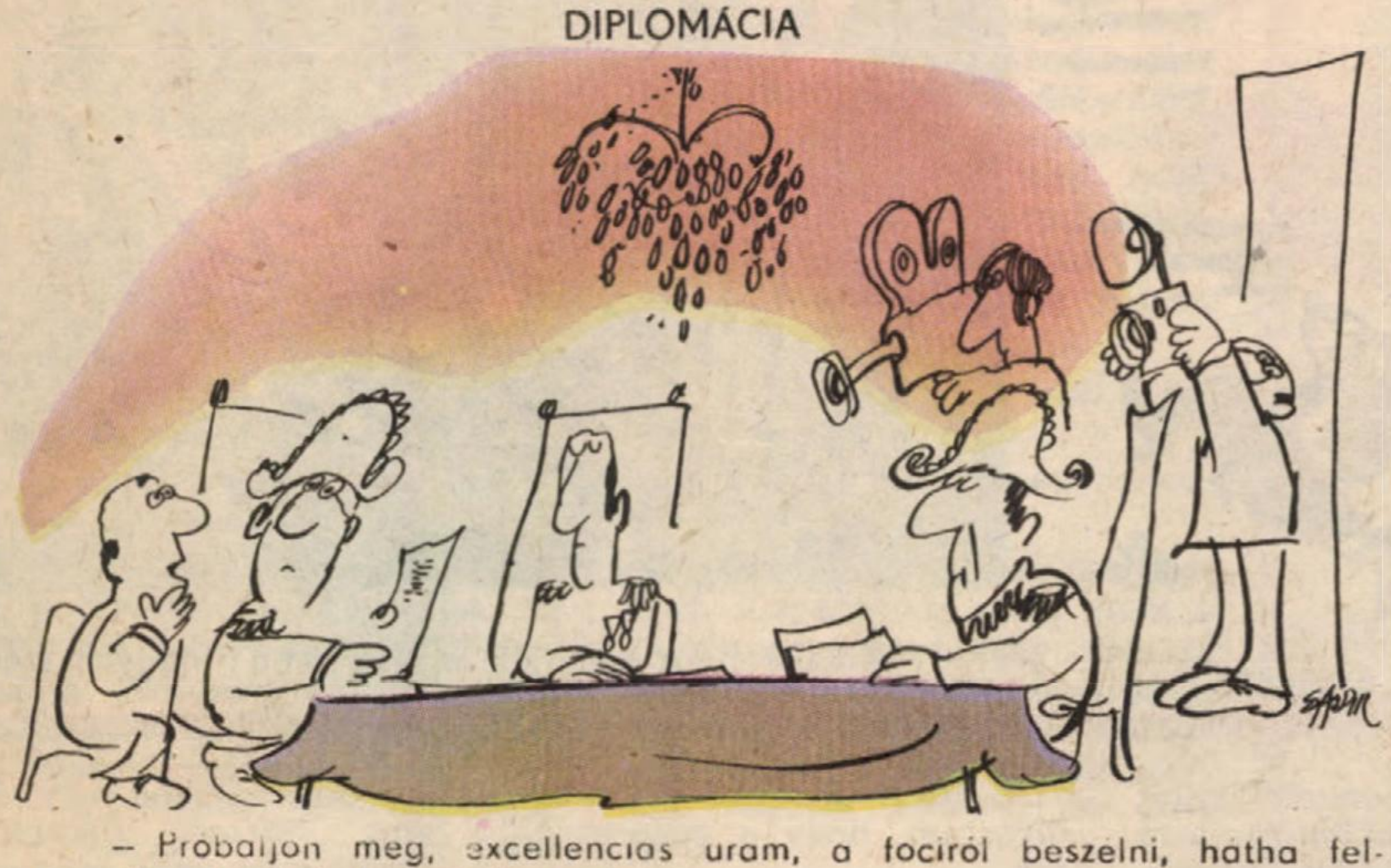

– Próbáljon meg, excellenciás uram, a fociról beszélni, hátha felenged a kezdeti fagyos hangulat...

ÚTI KALAND

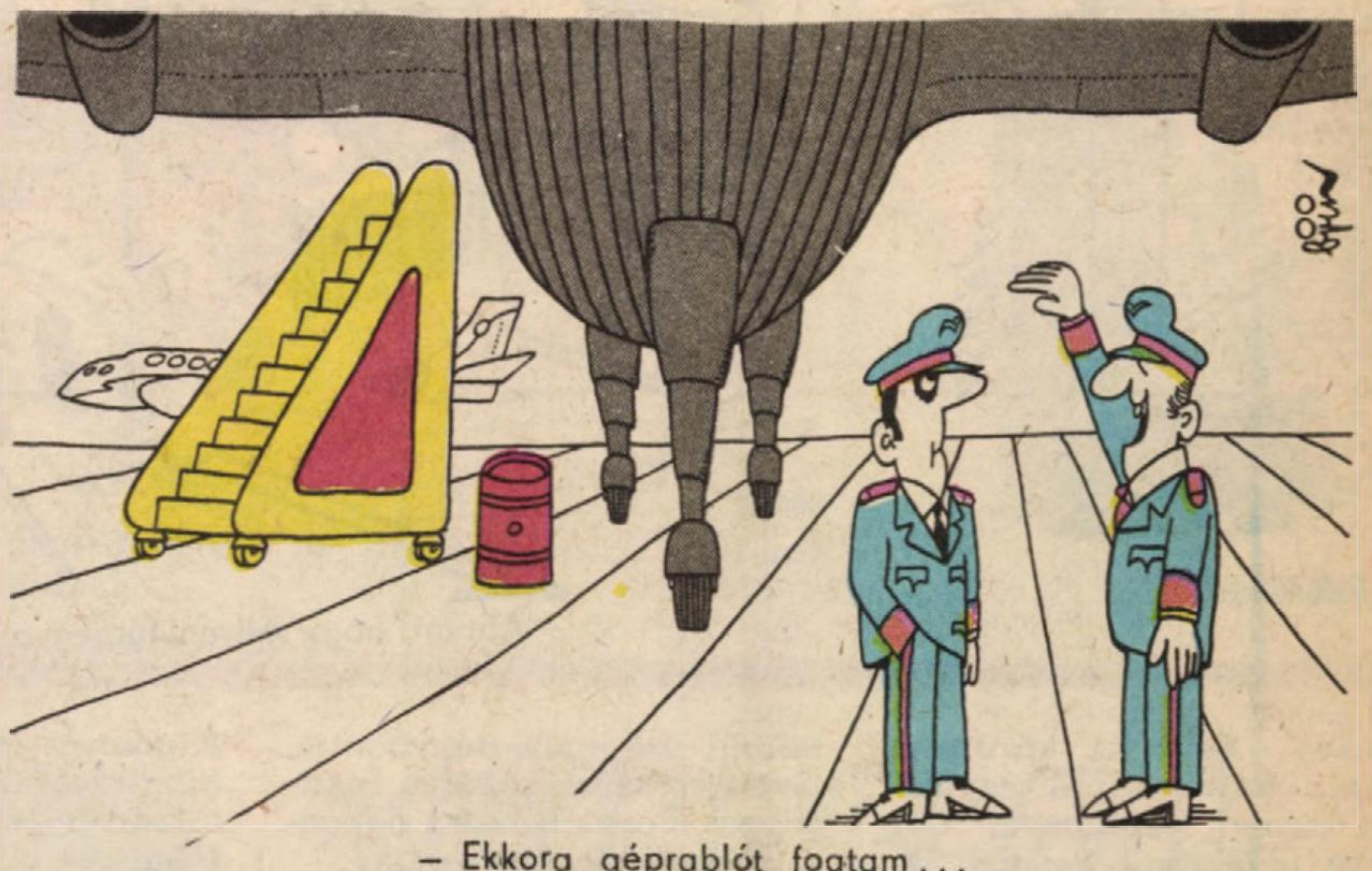

– Ekkora géprablót fogtam...

ELVÁGYÓDÁS

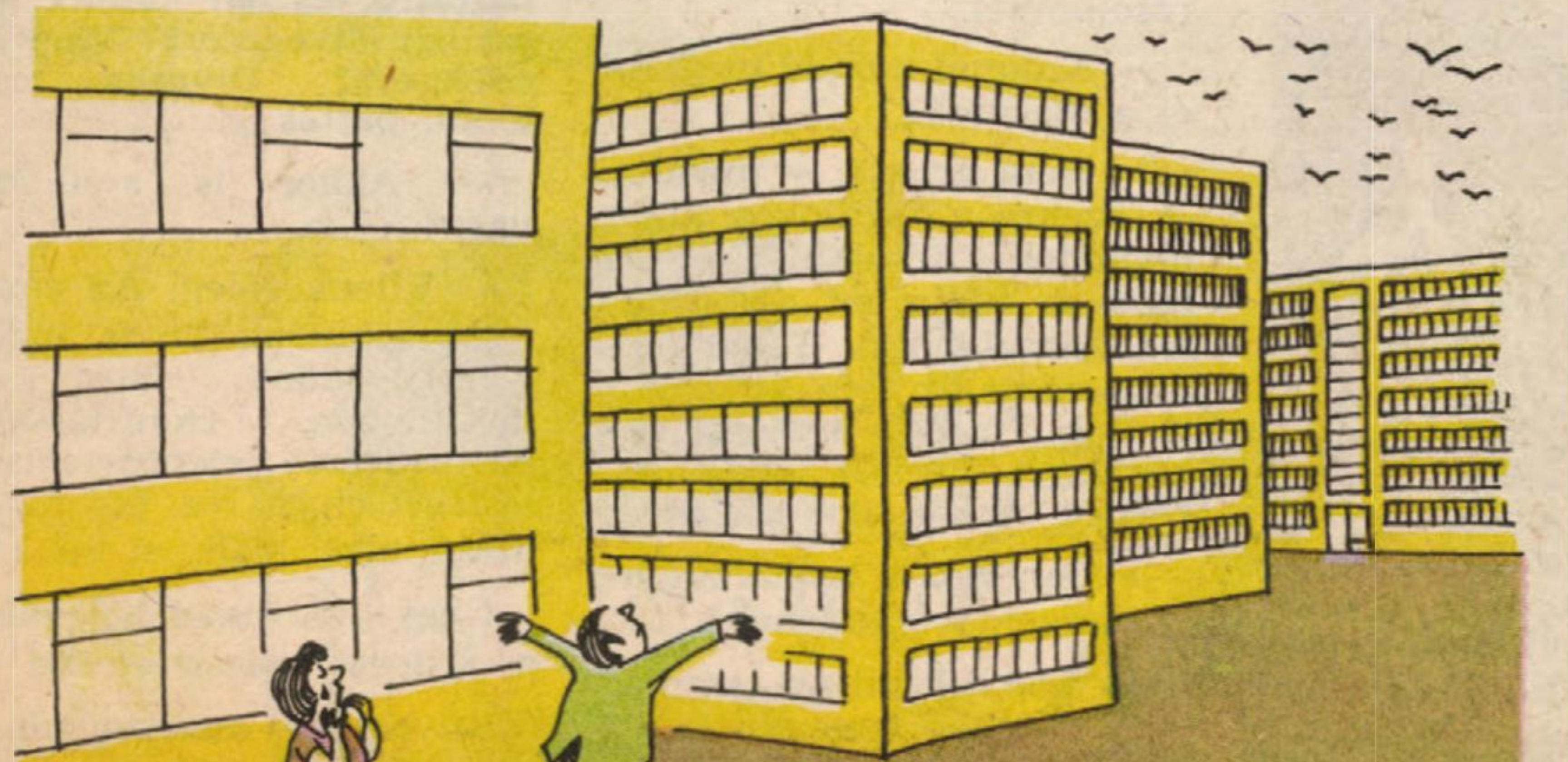

ELKÉNYEZTETETT KUTYUS

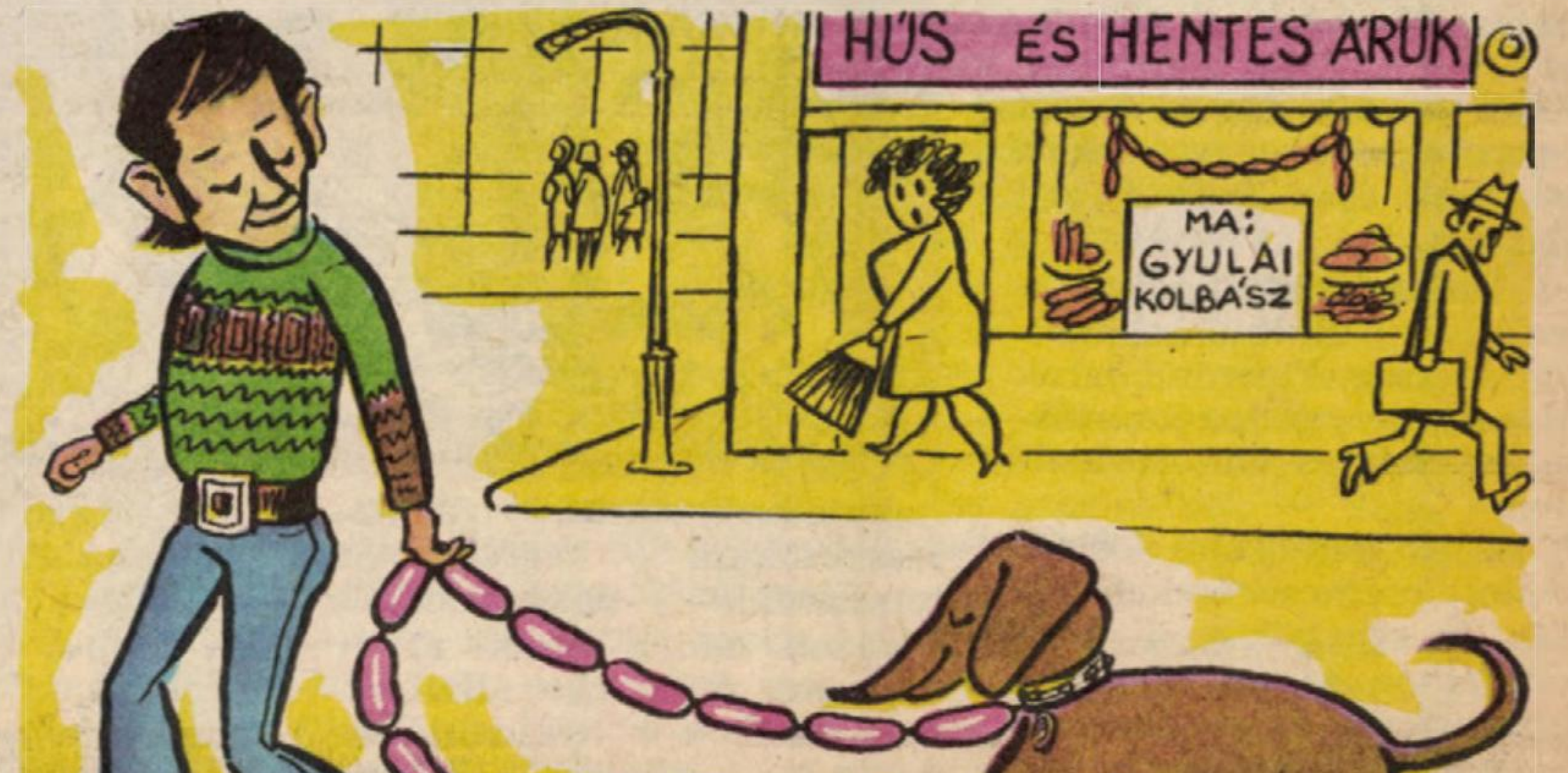

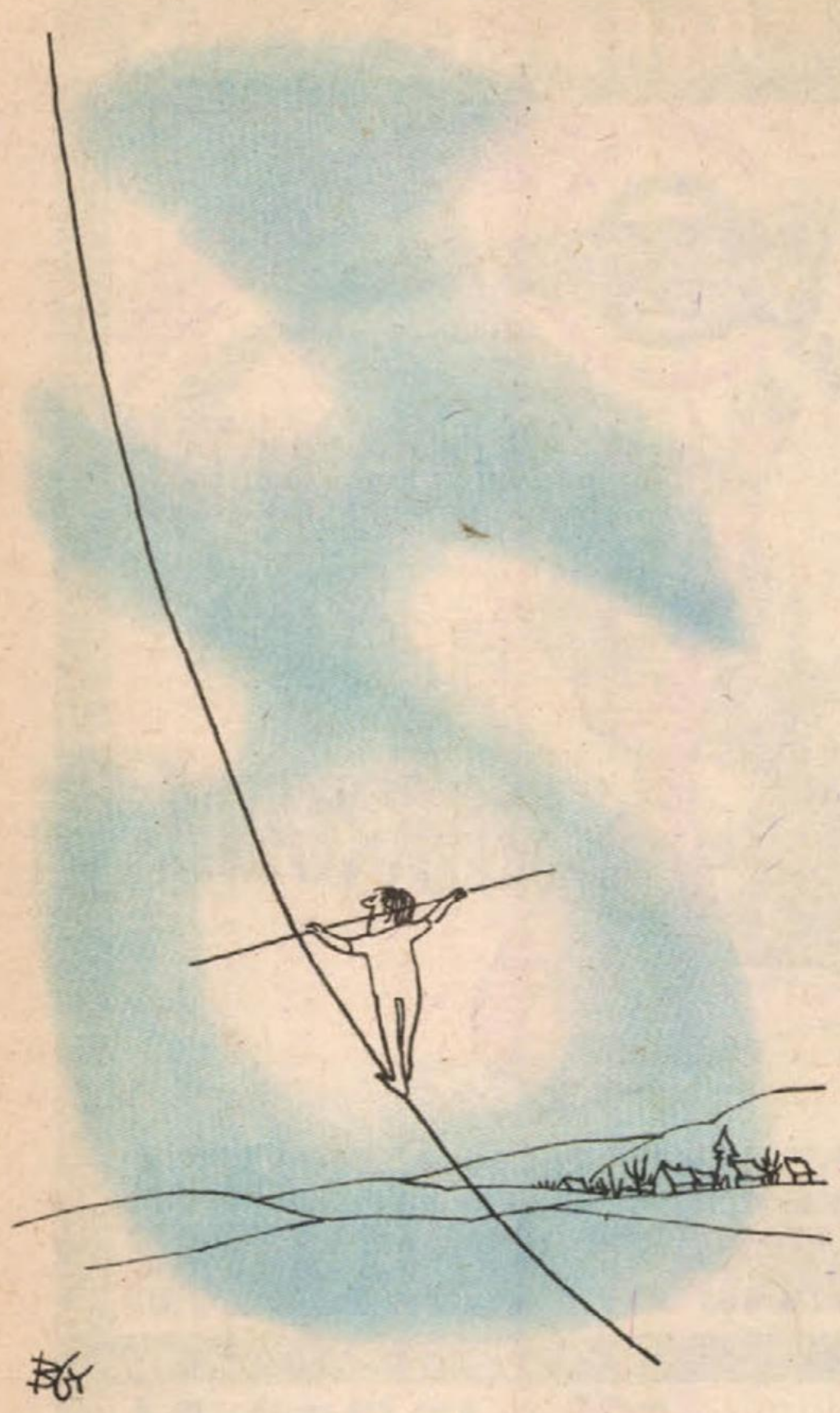

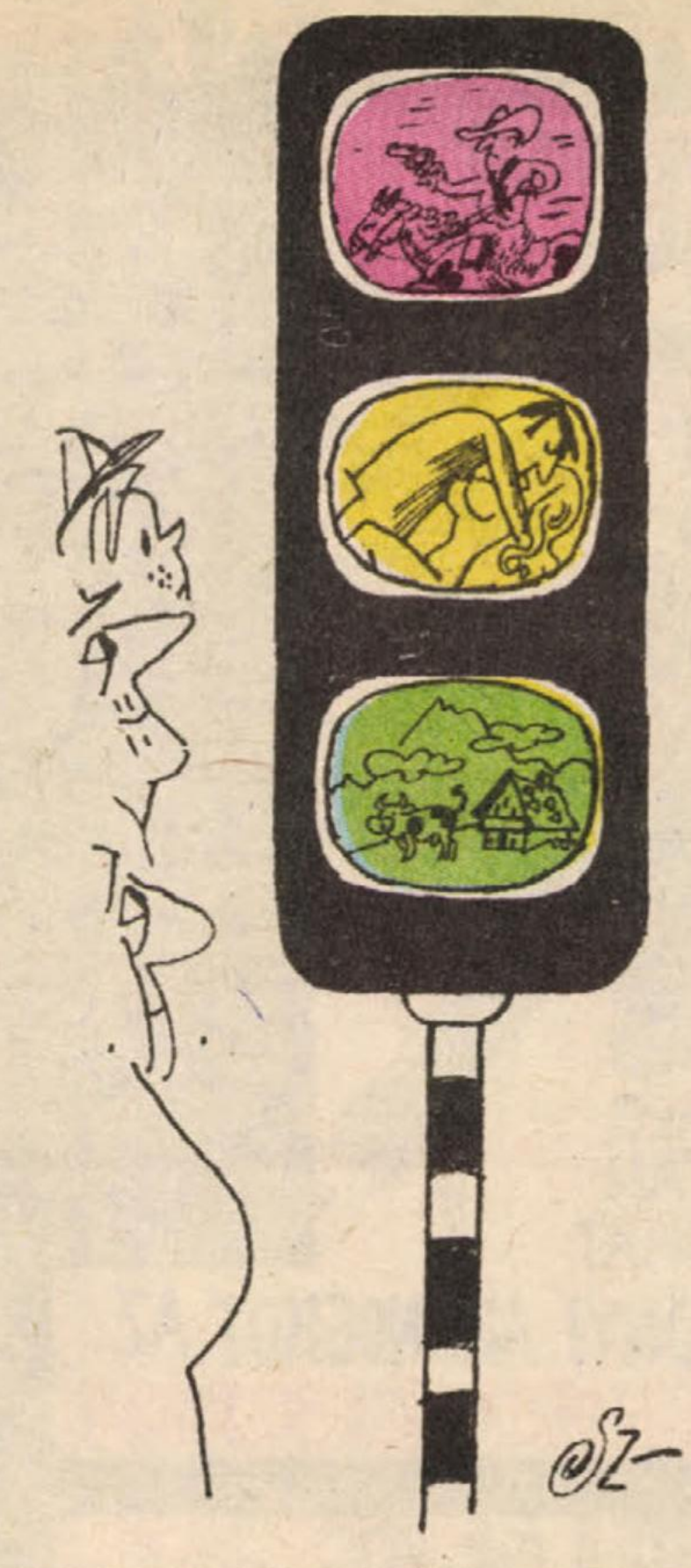

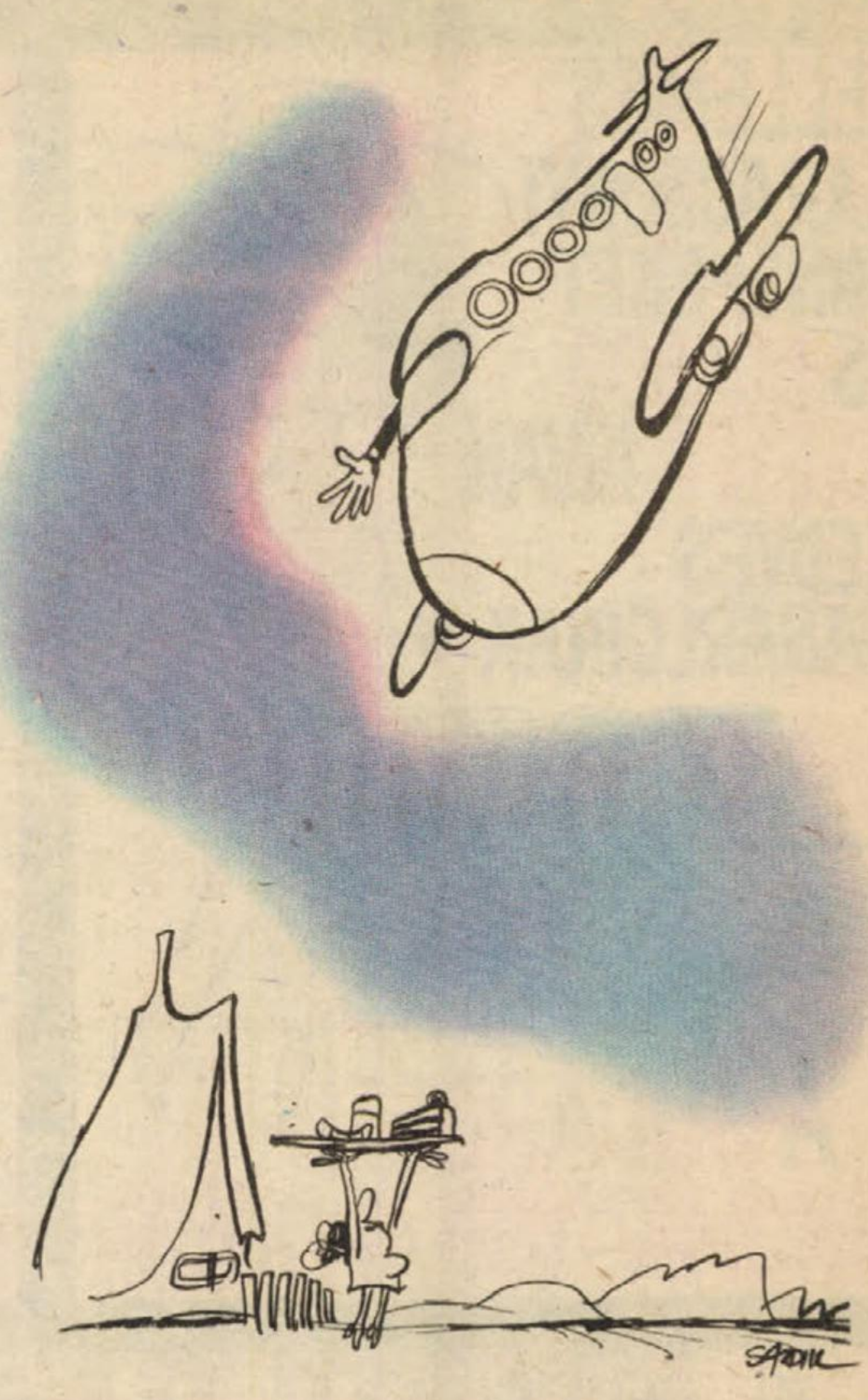

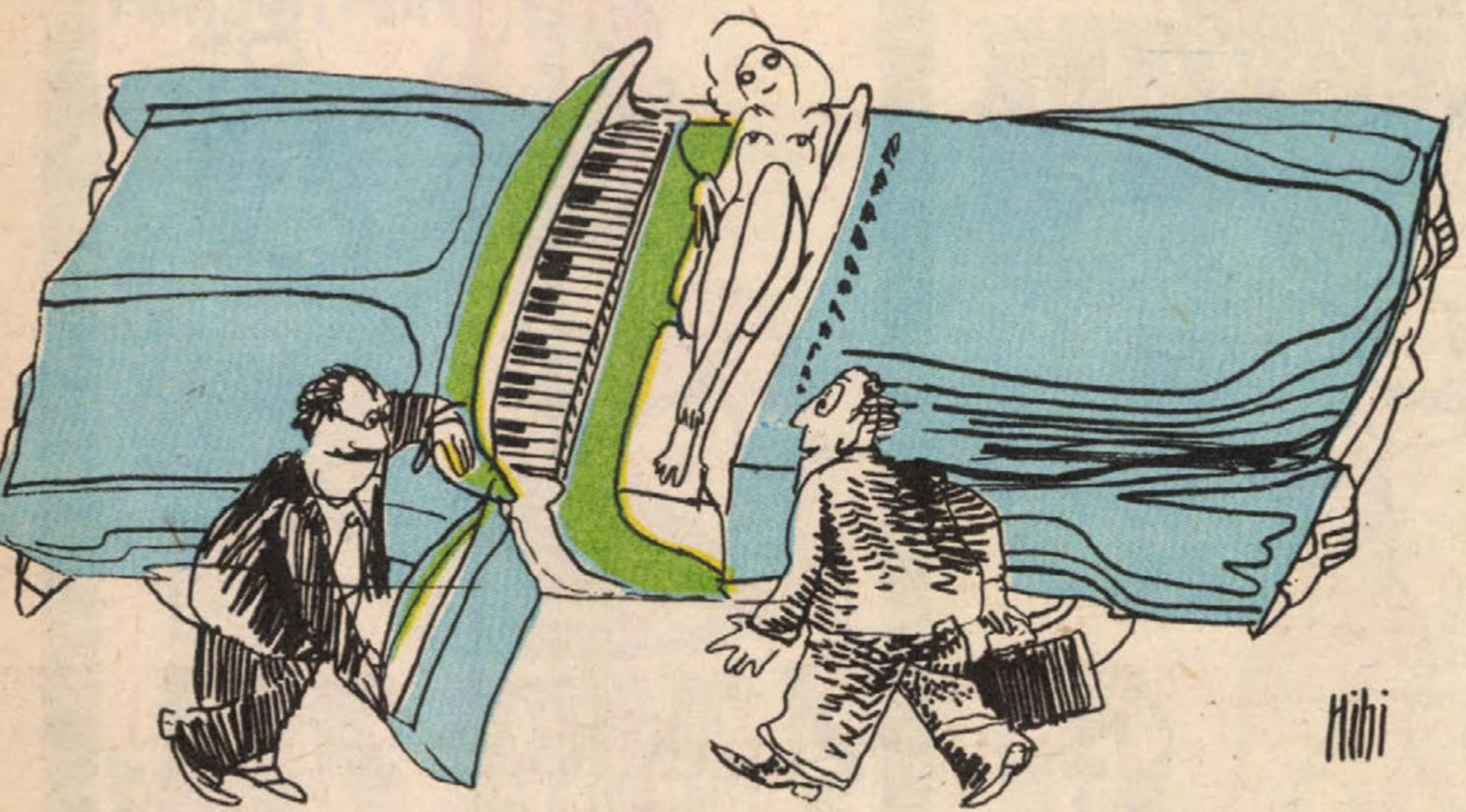

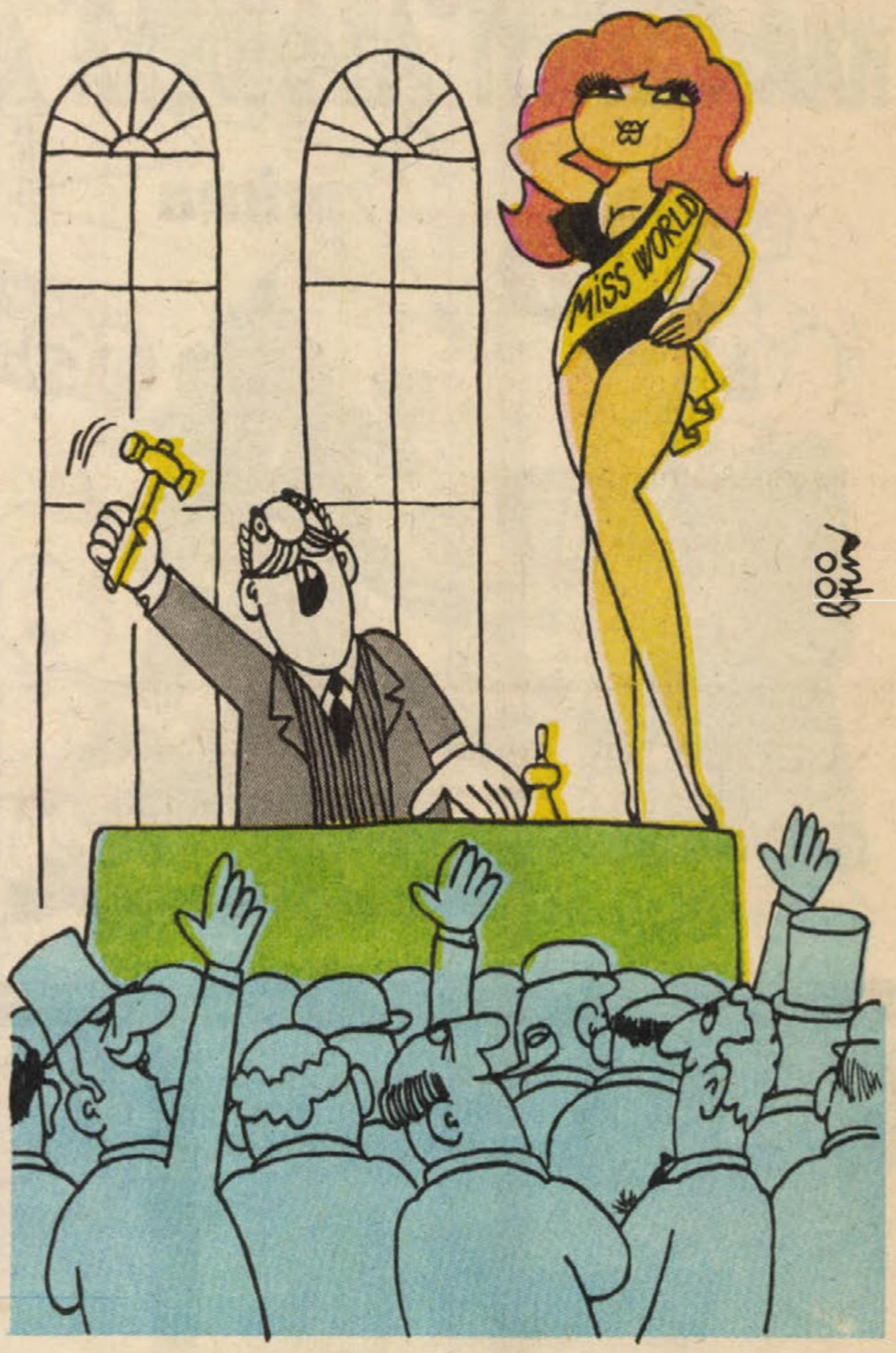

NON PLUSZ ULTRA

BRENNER, SZÜR,
SAJDIK, HEGEDÜS
BALÁZS-PIRI, FÜLÖP
VÁRNAI,

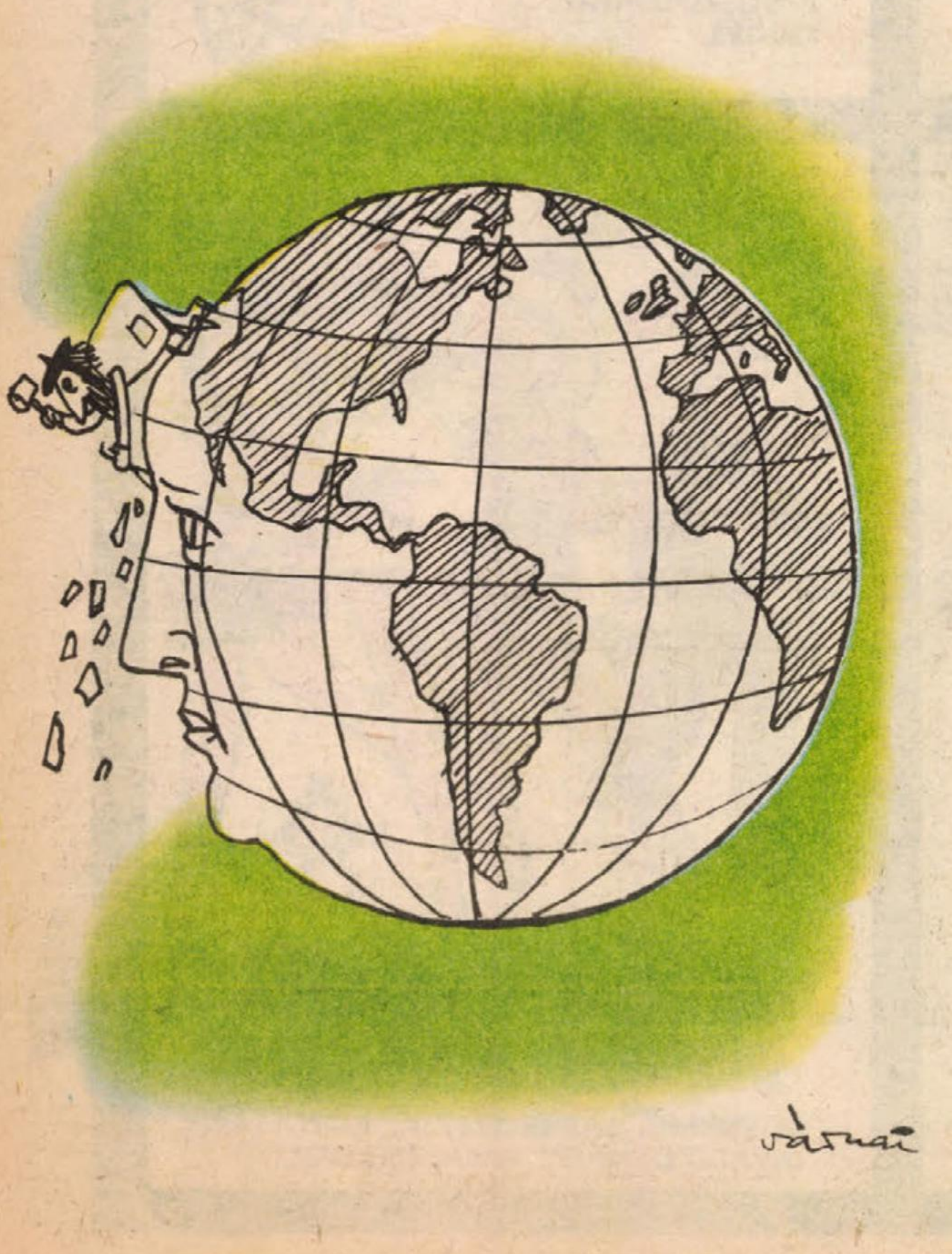

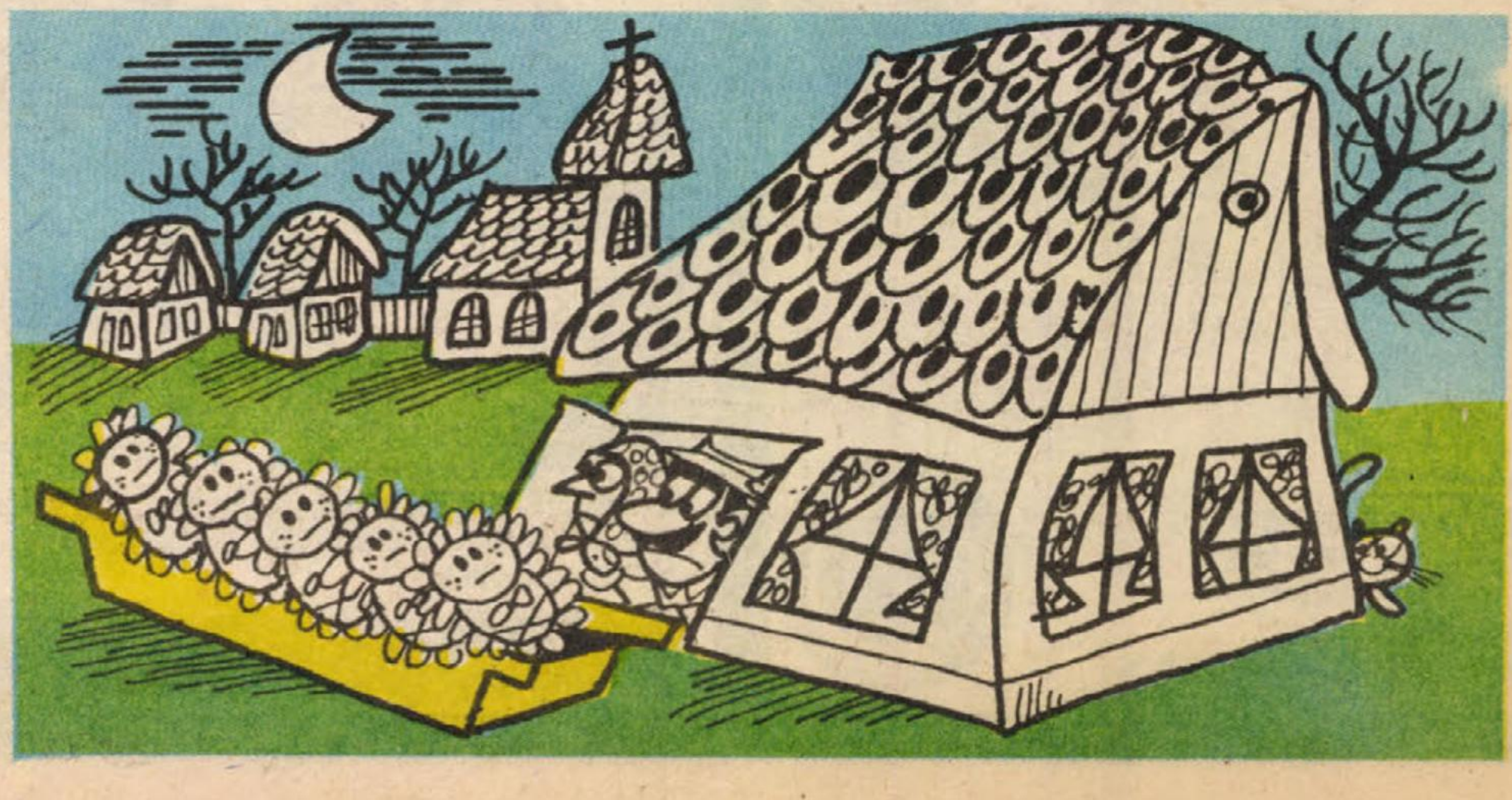

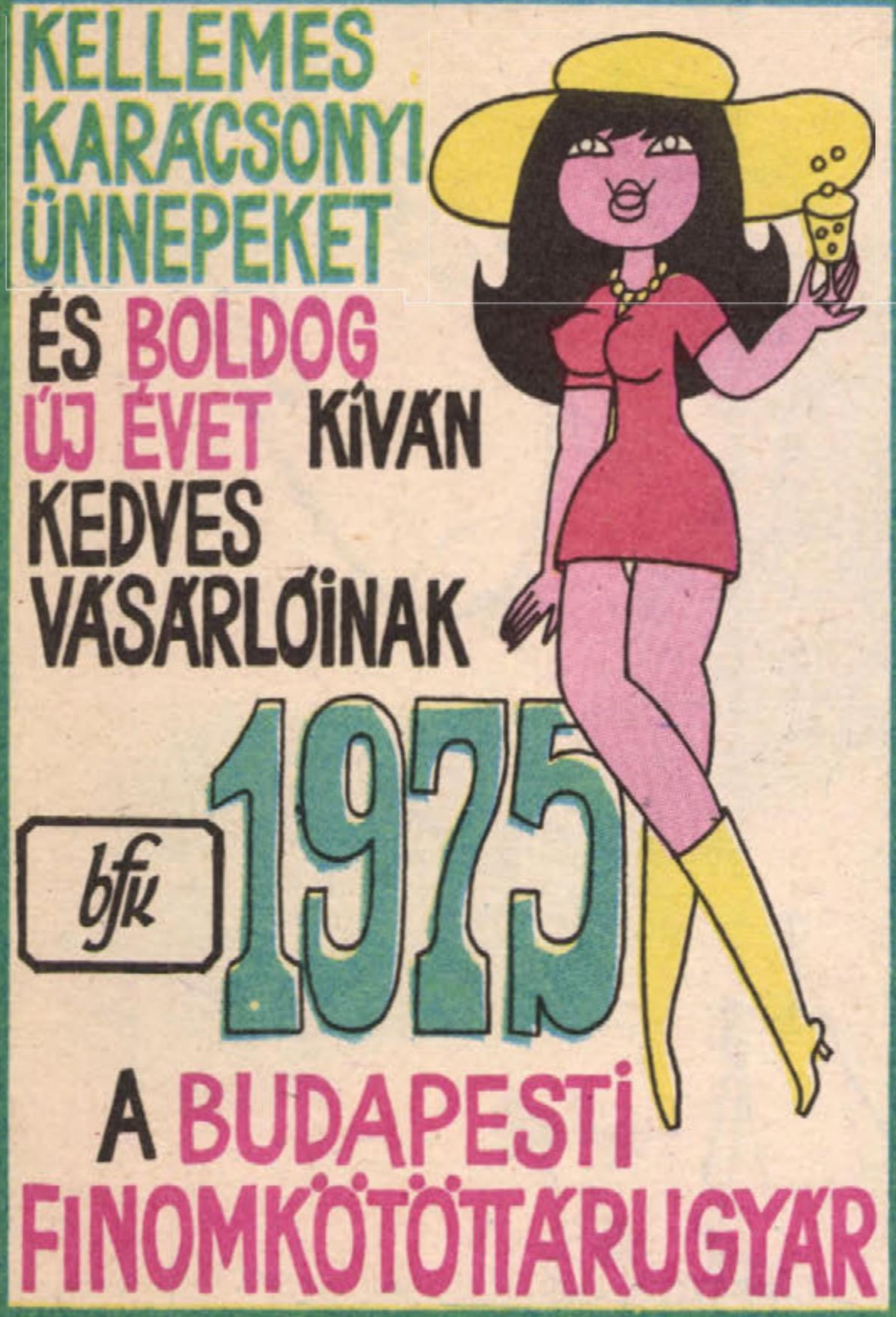

KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN KEDVES VÁSÁRLÓINAK

bfk 1975

A BUDAPESTI FINOMKÖTÖTTÁRUGYÁR

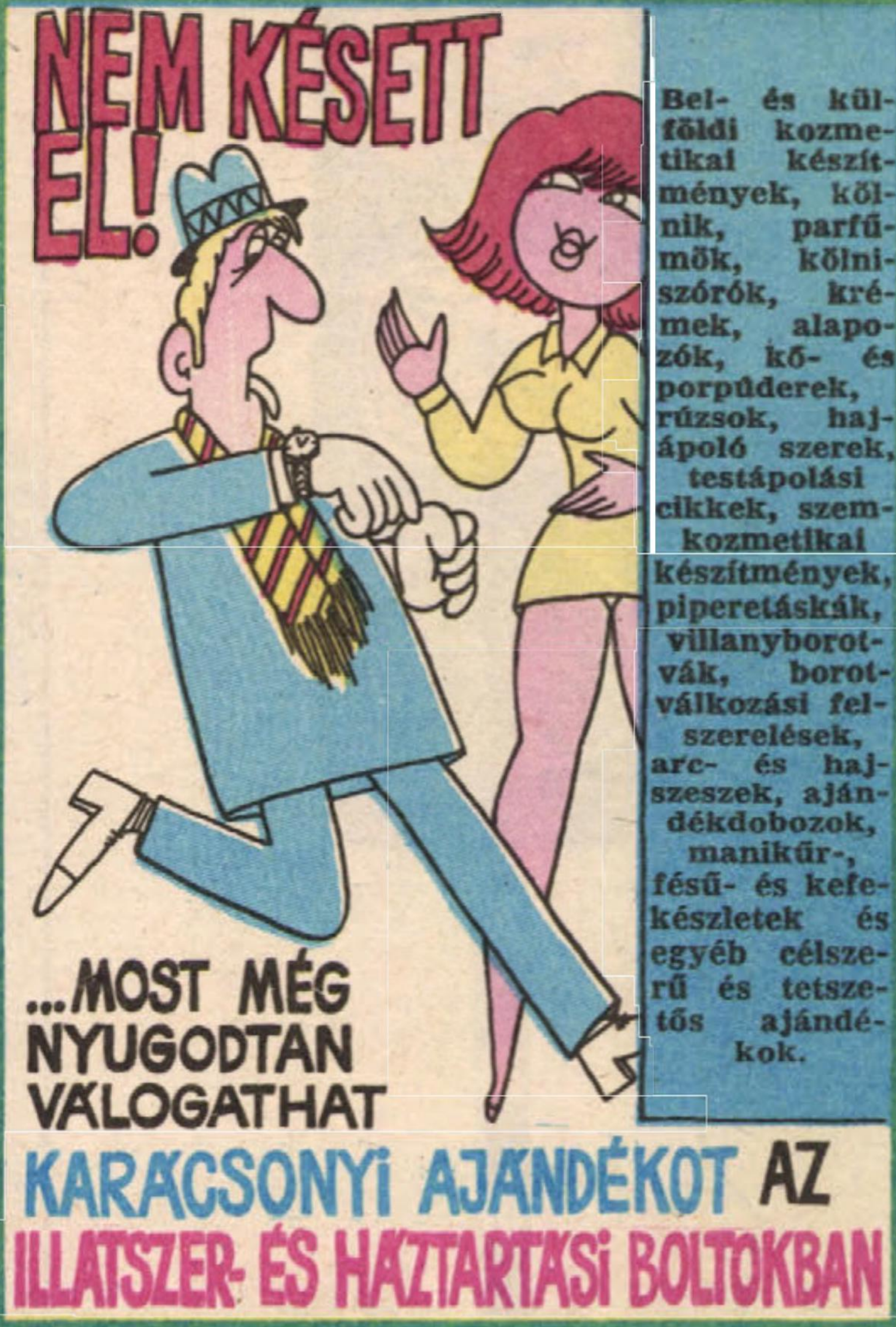

NEM KÉSETT EL!

...MOST MÉG NYUGODTAN VÁLOGATHAT KARÁCSONYI AJÁNDÉKOT AZ ILLATSZER- ÉS HÁZTARTÁSI BOLTOKBAN

Bel- és külföldi kozmetikai készítmények, kölnik, parfümök, kölniszórók, krémek, alapozók, kő- és porpúderek, rúzsok, hajápoló szerek, testápolási cikkek, szemkozmetikai készítmények, piperetáskák, villanyborotvák, borotválkozási felszerelések, arc- és hajszeszek, ajándékdobozok, manikűr-, fésű- és kefekészletek és egyéb célszerű és tetszetős ajándékok.

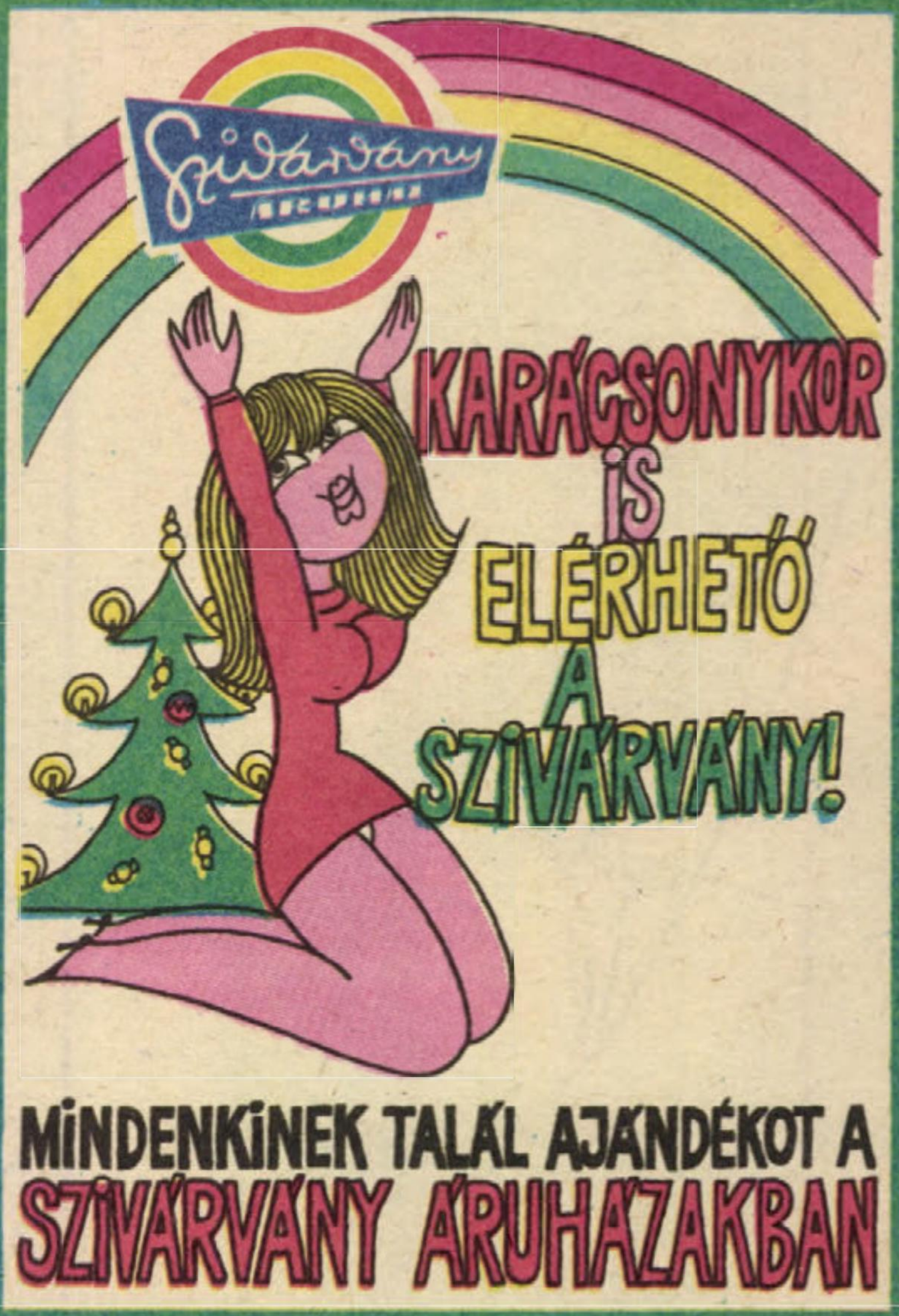

Szivárvány ÁRUHÁZAK

KARÁCSONYKOR IS ELÉRHETŐ A SZIVÁRVÁNY!

MINDENKINEK TALÁL AJÁNDÉKOT A SZIVÁRVÁNY ÁRUHÁZAKBAN

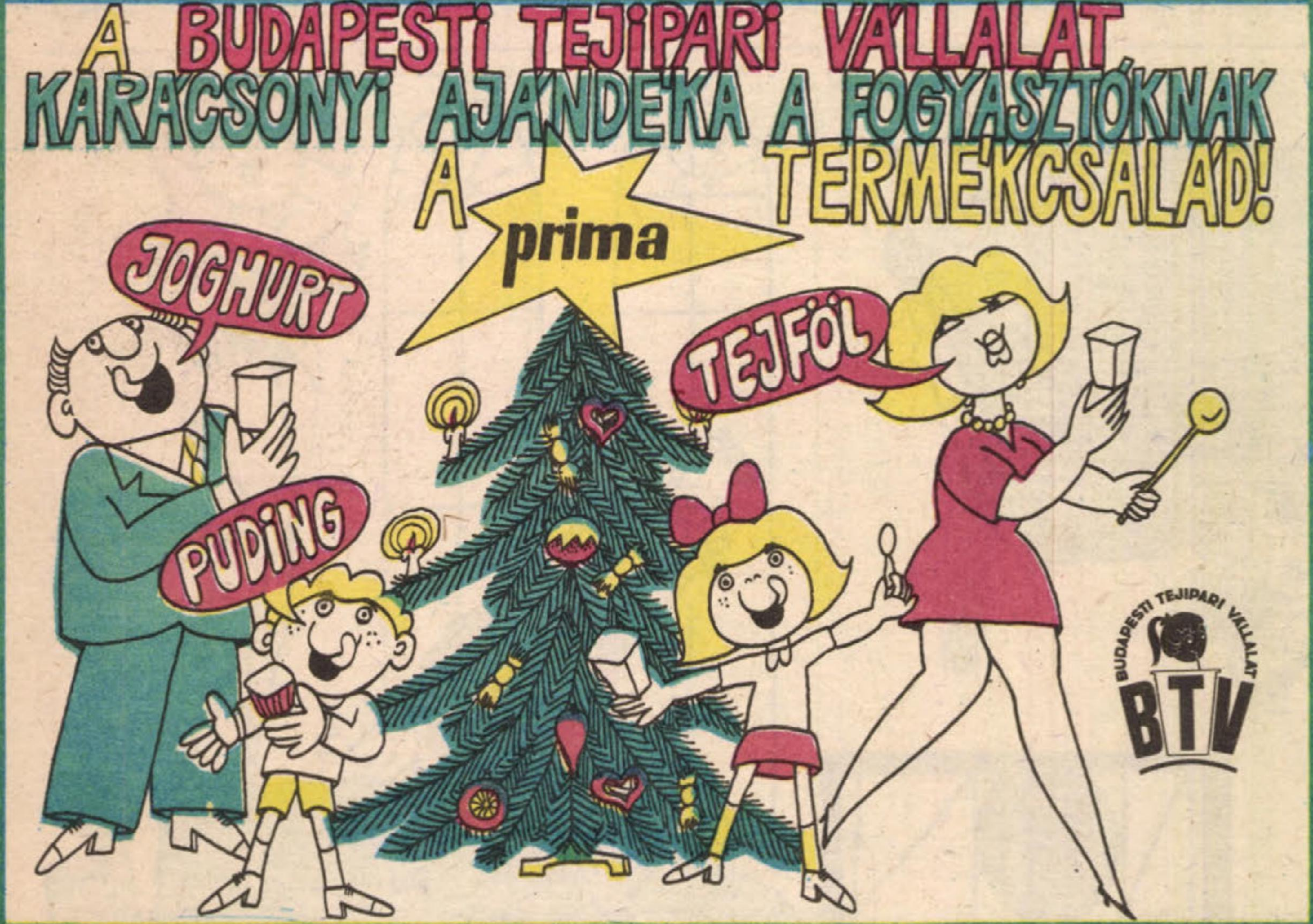

A BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT KARÁCSONYI AJÁNDÉKA A FOGYASZTÓKNAK A prima TERMÉKCSALÁD!

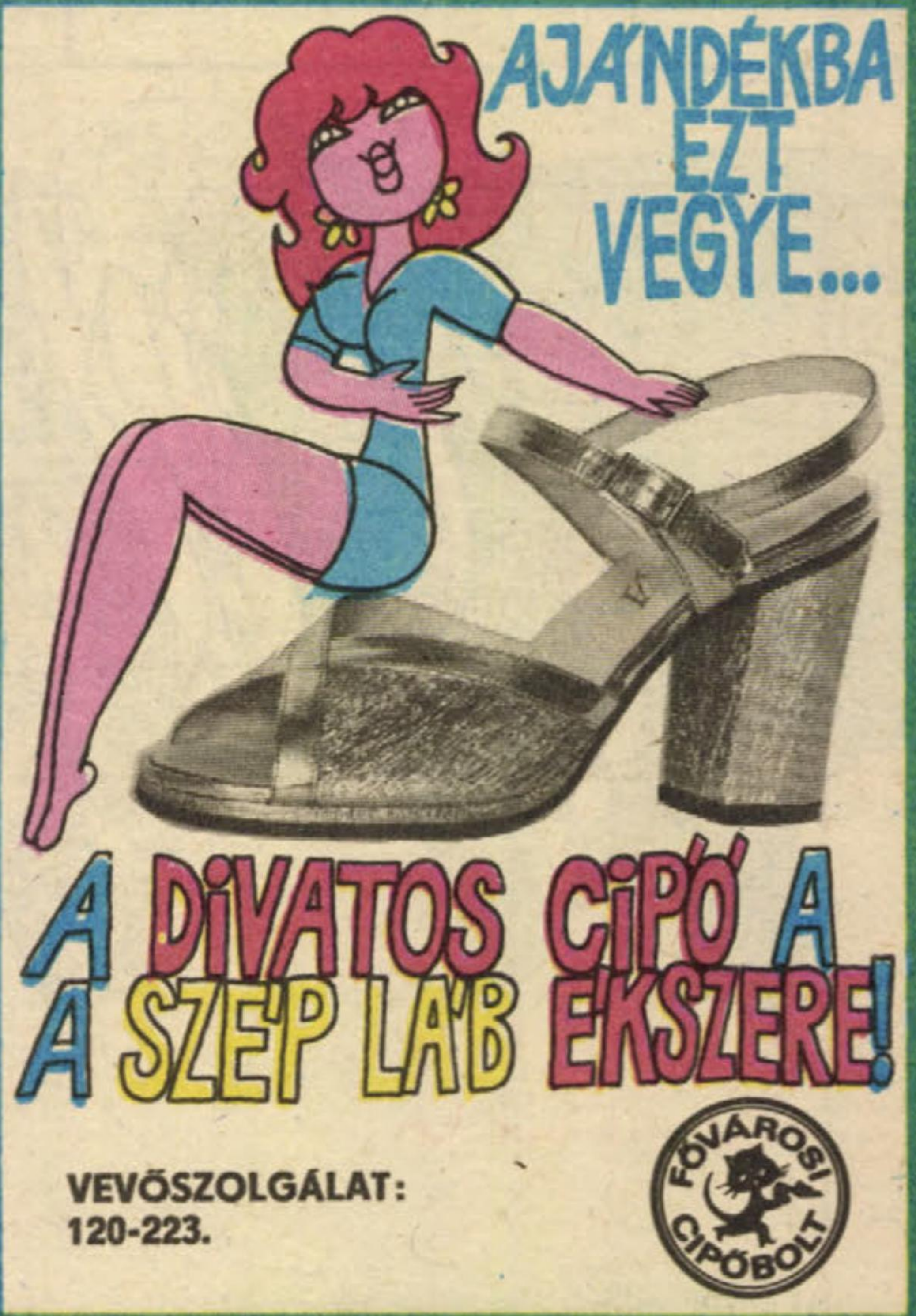

AJÁNDÉKBA EZT VEGYE...

A DIVATOS CIPŐ A A SZÉP LÁB ÉKSZERE!

VEVŐSZOLGÁLAT: 120-223.

FŐVÁROSI CIPŐBOLT

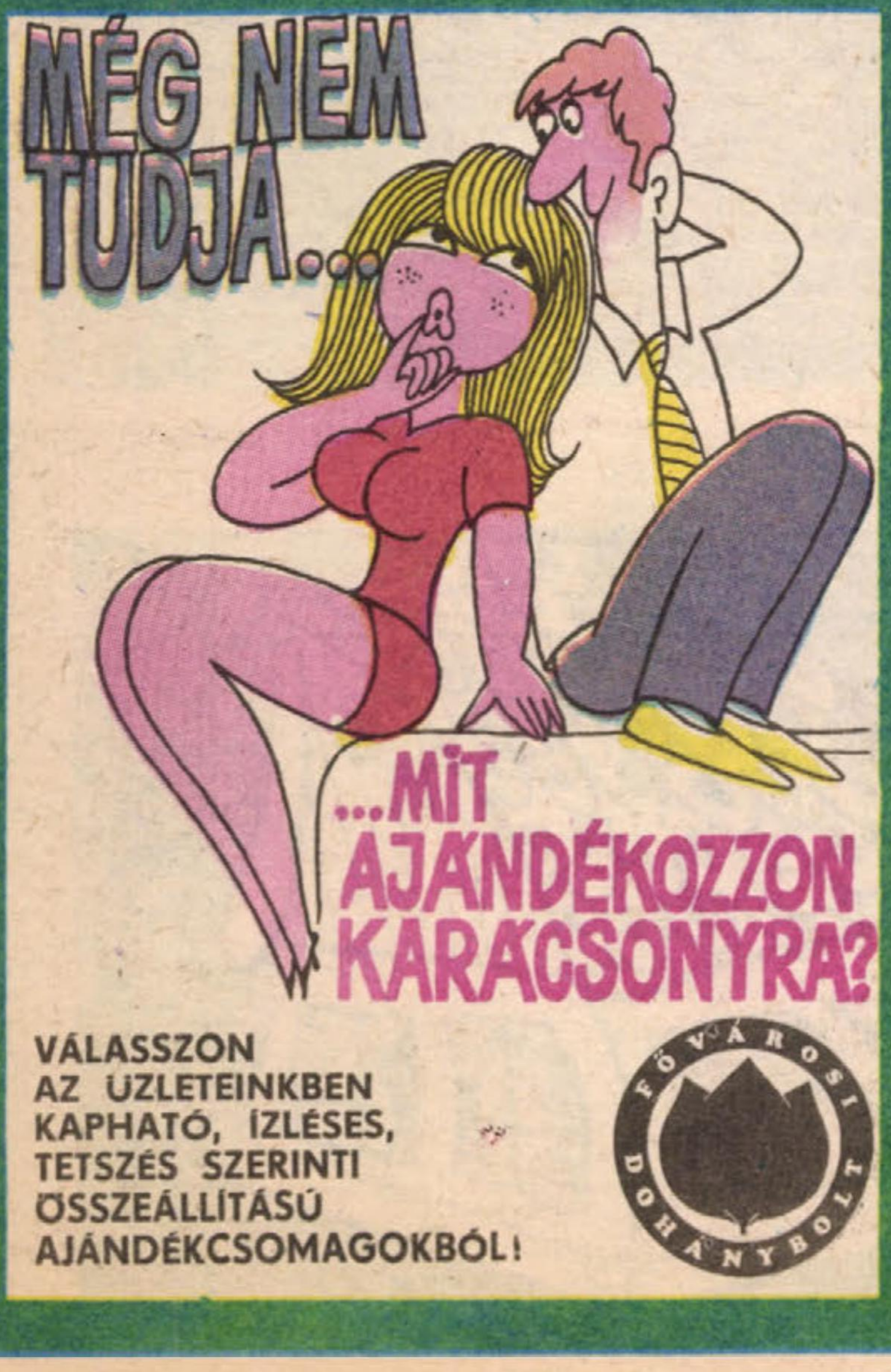

MÉG NEM TUDJA... ...MIT AJÁNDÉKOZZON KARÁCSONYRA?

VÁLASSZON AZ ÜZLETEINKBEN KAPHATÓ, ÍZLÉSES, TETSZÉS SZERINTI ÖSSZEÁLLÍTÁSÚ AJÁNDÉKCSOMAGOKBÓL!

FŐVÁROSI DOHÁNYBOLT

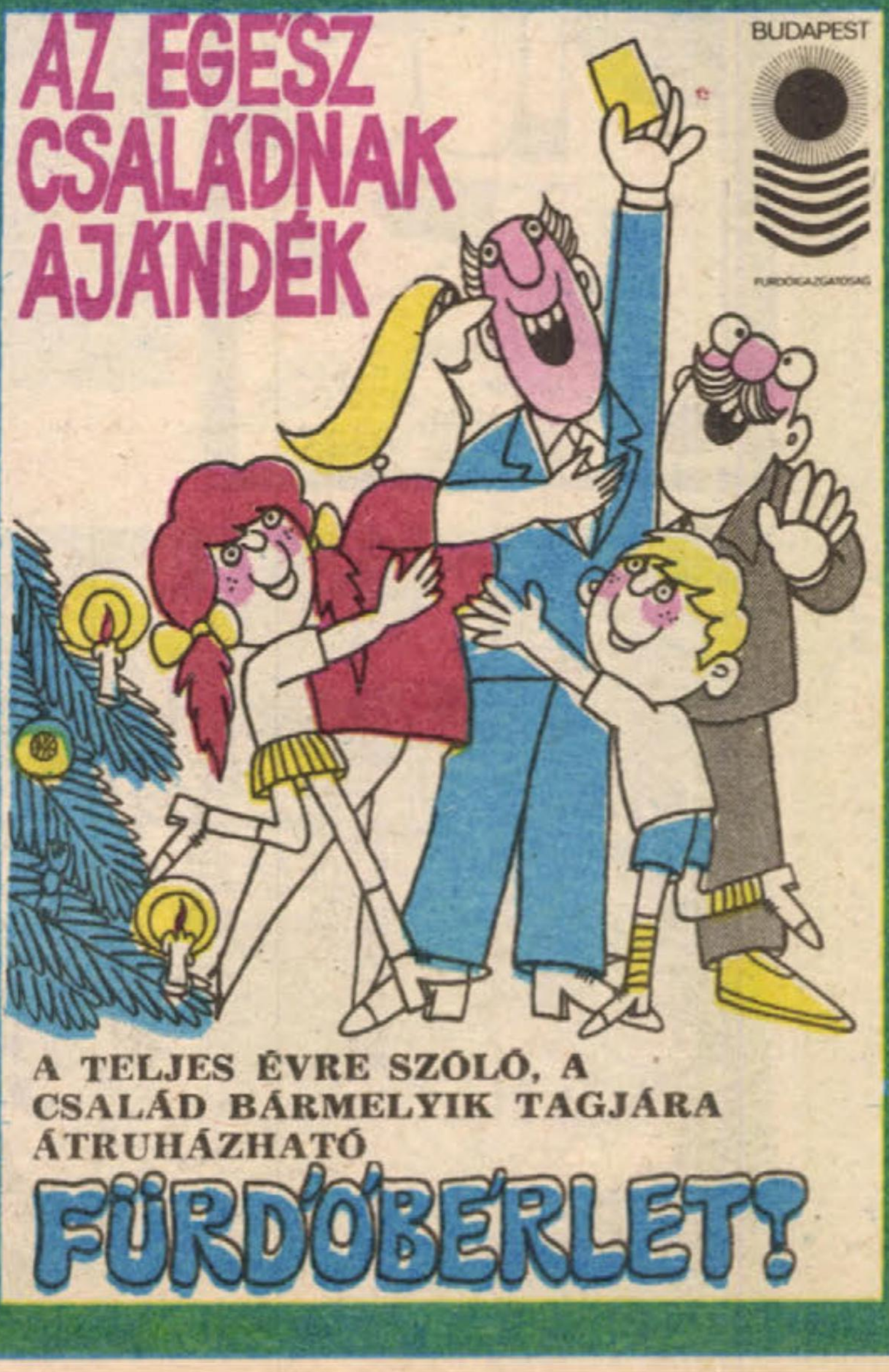

AZ EGÉSZ CSALÁDNAK AJÁNDÉK

A TELJES ÉVRE SZÓLÓ, A CSALÁD BÁRMELYIK TAGJÁRA ÁTRUHÁZHATÓ FÜRDŐBÉRLET!

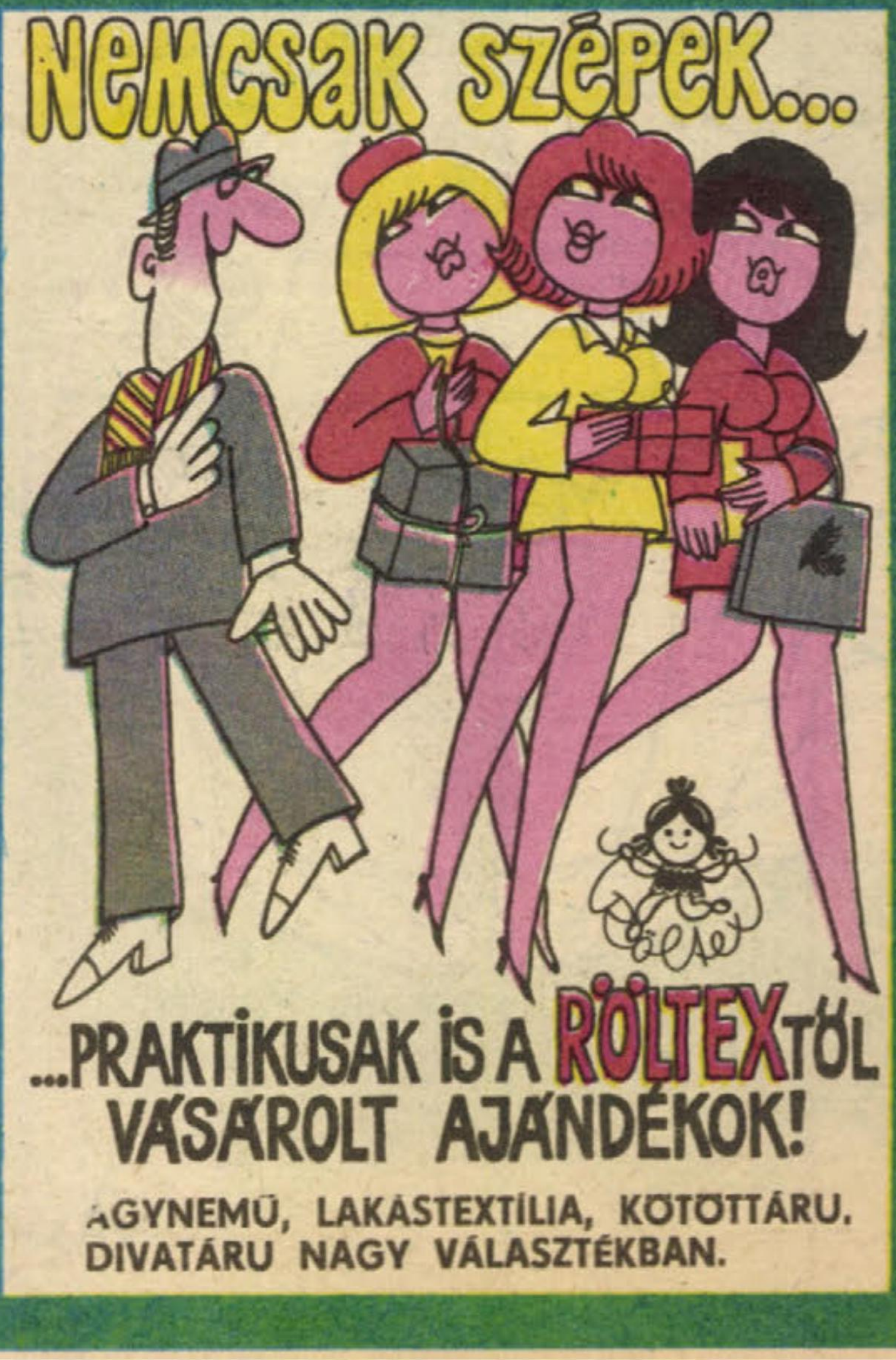

Nemcsak szépek...

...PRAKTIKUSAK IS A RÖLTEXTŐL VÁSÁROLT AJÁNDÉKOK!

ÁGYNEMŰ, LAKÁSTEXTÍLIA, KÖTÖTTÁRU, DIVATÁRU NAGY VÁLASZTÉKBAN.

Import humor

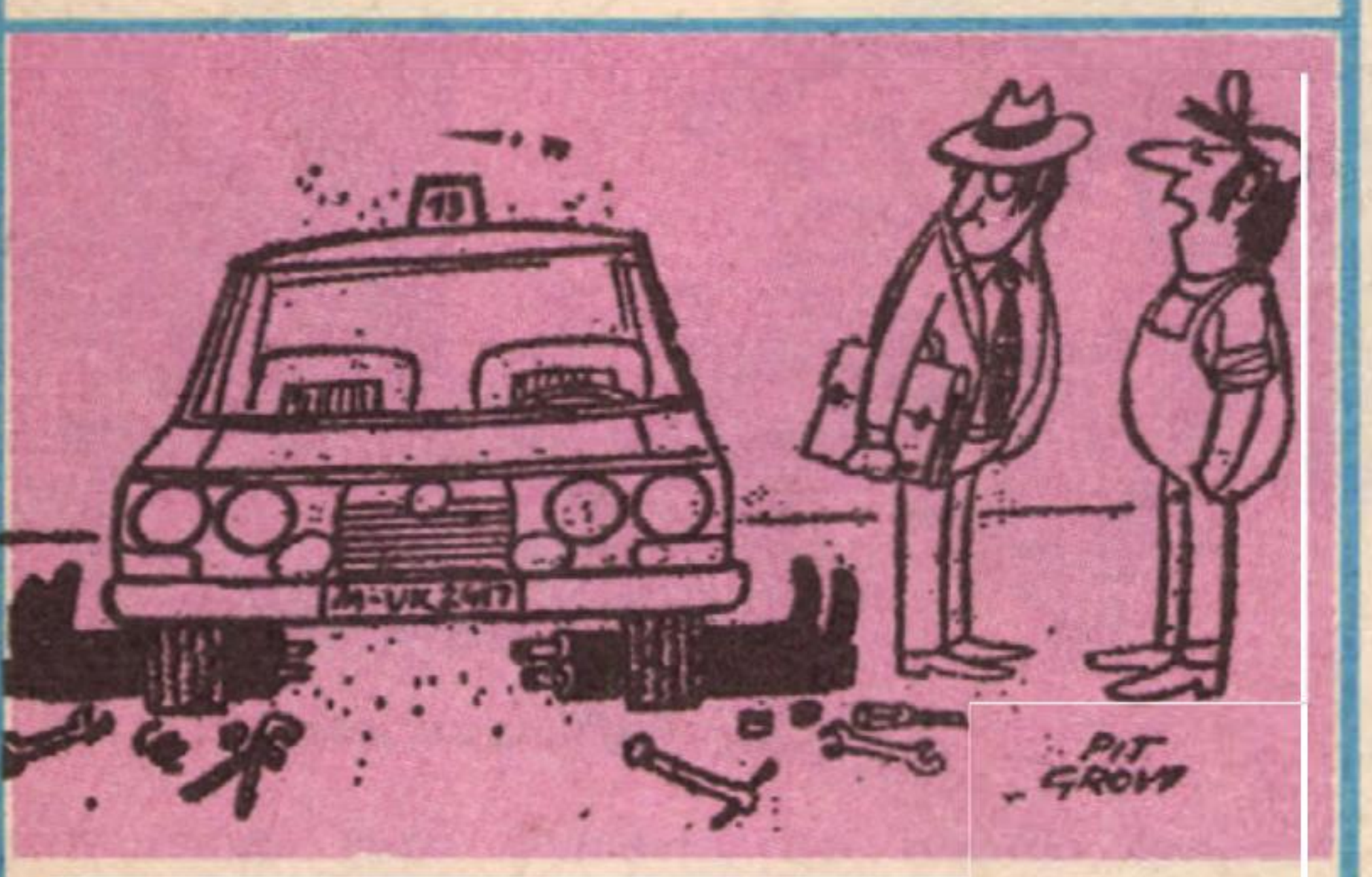

– Láthatja, uram, a két legjobb szerelőmet állítottam munkába, hogy időre készen legyen a kocsija . . .

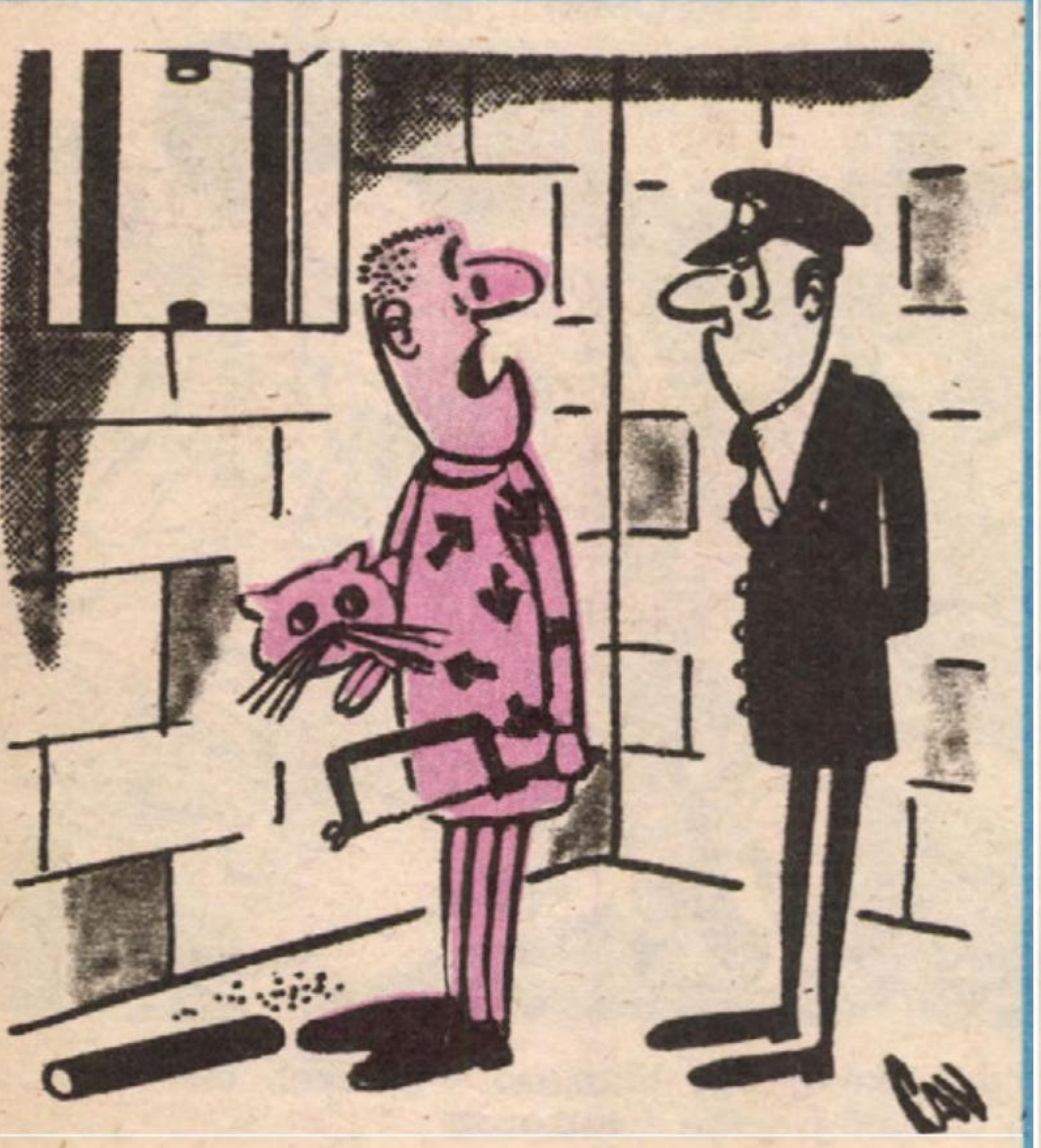

– Mit csodálkozik? Nem látja, hogy ez a szegény macska ki akar menni?!

A. G. ROSSI:

Nevelés

— Mi történt? — kérdezte rémülten az anya. — Mit csináltál?

— Semmit — felelte a fiú lehajtott fejjel.

— Hogyhogy semmit — faggatta szigorúan az anyja —, amikor a kezed csupa benzin meg korom?!

— Felgyújtottam egy mozit — mondta zavartan a fiú.

— Rögtön gondoltam! Ejnye, hát illik ilyesmit csinálni?

— Rossz fát tettem a tűzre, anyu? — kérdezte bűntudatos arccal a gyerek.

— Persze, hogy rosszat! — pirított rá az anyja, miközben alig tudta elrejteni mosolyát. — Melyik mozit gyújtottad fel?

— Ami itt volt mögöttünk, anyu. Úgyis olyan ócska volt.

— Mi történt? — kérdezte az atya, aki éppen akkor érkezett.

— Semmi — felelte az anya. — Csak egy mozit gyújtott fel.

— Hányszor mondjam neked — mérgelődött az atya —, hogy nem szabad mozit felgyújtani?! Ez már a második ebben a hónapban.

— Többé nem tesz ilyet! Vagy igen?! — fordult fiához az anya.

— Nem — suttogta a gyerek.

— Ekkora szamarat! — mondta újból az atya és nekirugaszkodott, hogy lekeverjen egyet a csemetéjének.

— Ne bántsd! — avatkozott bele az anya. — Nem most ígérte meg, hogy többé nem csinál ilyet?! Mit akarsz még?

— Tudod, hogy manapság szigorúan büntetik a garázdákat!

— Nem nagy ügy. Különben is gyerek még. Joga van szórakozni.

— Úgy rohantak, mint az őrültek — mondta felbátorodva a fiú —, engem észre se vettek!

— Tudom, kisfiam — cirógatta az anyja. — De azért máskor ne csinálj ilyet, jó?

— Mit kell megérnem! — mondta még mindig idegesen az atya. — Még rajta a tojáshéj és már mozikat gyújtogat!

— Szeretném tudni — mosolyodott el az anya —, miket csináltál te az ő korában!

— Én? — csóválta a fejét az atya. — Csak próbáltam volna meg! Egyszer akartam felgyújtani egy színházat, de az apám akkora fülest adott, hogy még most is emlékszem rá!

(Olaszból fordította: Zahemszky László)

FRIZURADIVAT, 1975

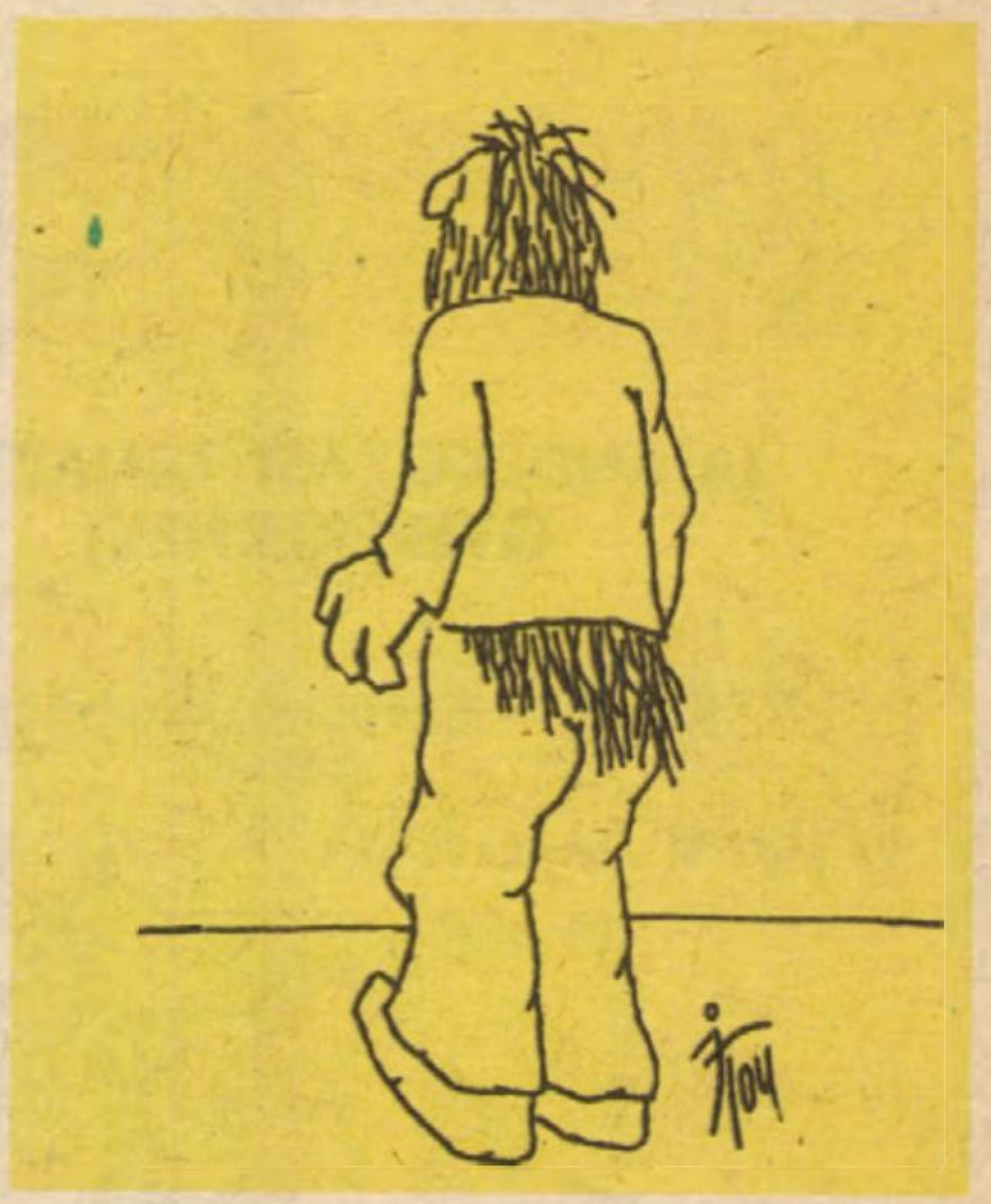

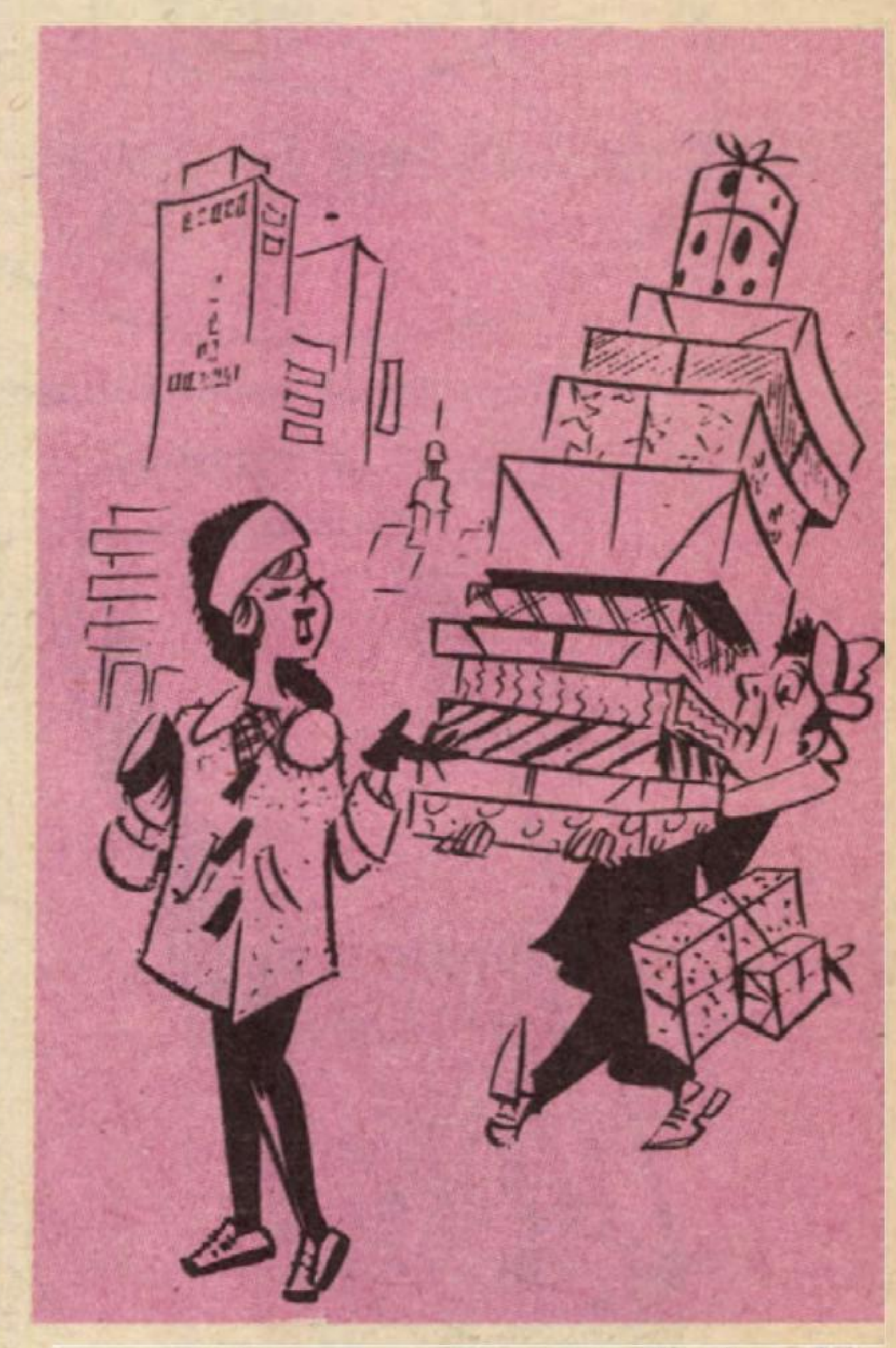

– Tudom, mit akartam tőled: add ide, légyszíves, a pénztárcádat!

SZILÁNKOK

MINDEN HIÁBA

Éva feleségül ment az autószerelőhöz, de az még így is túl sokat számít neki egy kuplungcseréért.

MASINA

Olyan háztartási gépet kellene feltalálni, amely mos, vasal, süt, főz és előteremti a kosztpénzt.

REMEK ELADÓ

— Uram, ezt az ébresztőórát beállítja reggel hatra, de ez még tízkor sem fog csengetni, így aztán pompásan aludhat!

BÍRÓSÁGON

— Tisztelt bíróság! Ez az ember házasságot ígért nekem, és az ígéretét, sajnos be is tartotta . . .

KARÁCSONYI HIRDETÉS

AJÁNDÉKOZZON SZERETTEINEK KÉSZPÉNZT!

MAGNO

Magnóra vettem egy órányi tökéletes csendet. Este kikapcsolódásként ezt hallgatom.

TÖBBNEJŰSÉG

Brahovácz meséli:

— Képzelje, milyen remek lenne, ha nálunk is bevezetnék a többnejűséget.

— Miért?

— Micsoda boldogság lehet egyszerre nyolc feleségtől elválni.

G. Sz.

ÖREGEDŐ POPSZTÁROK

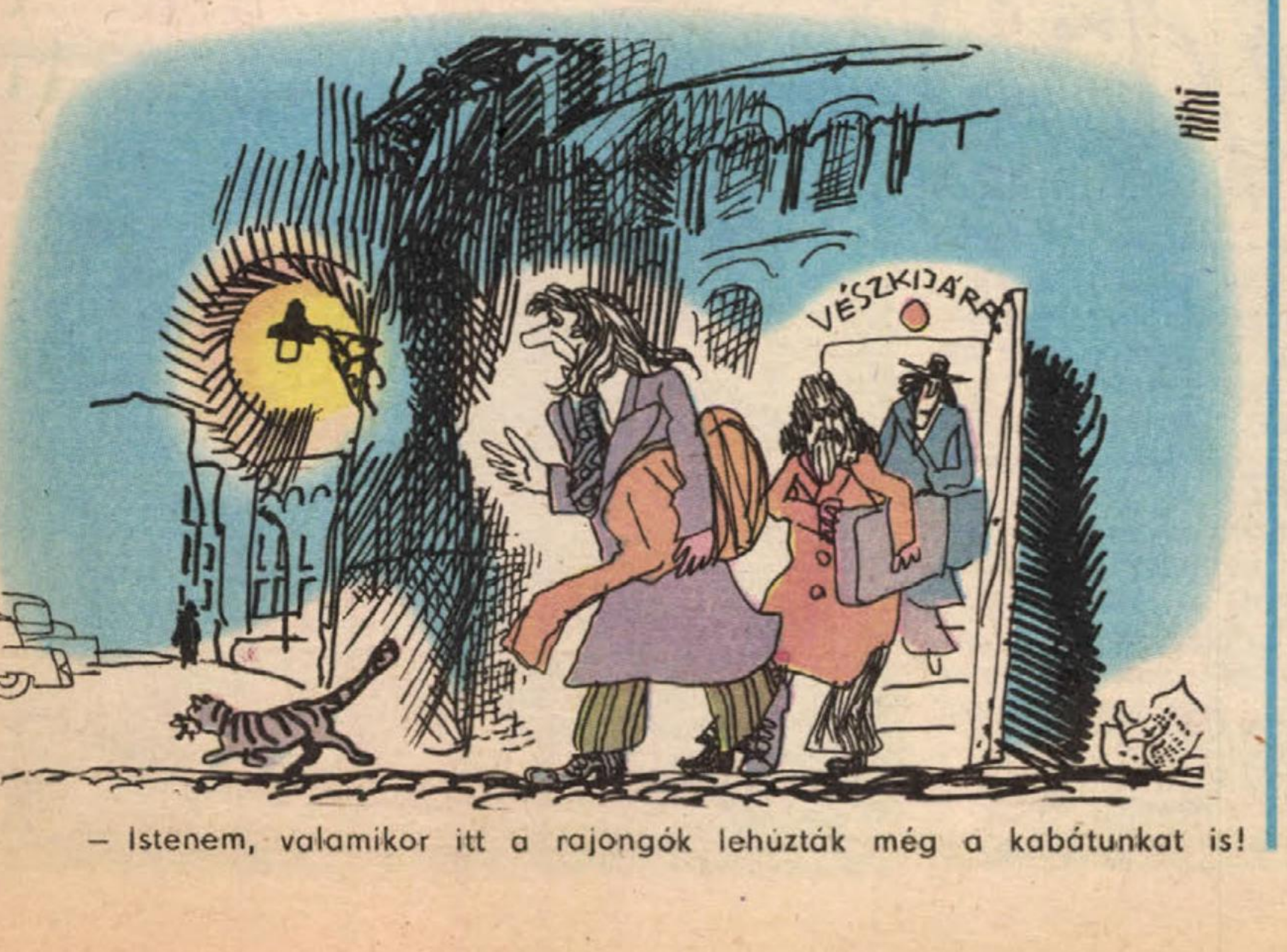

– Istenem, valamikor itt a rajongók lehúzták még a kabátunkat is!

UNALMAS FILM

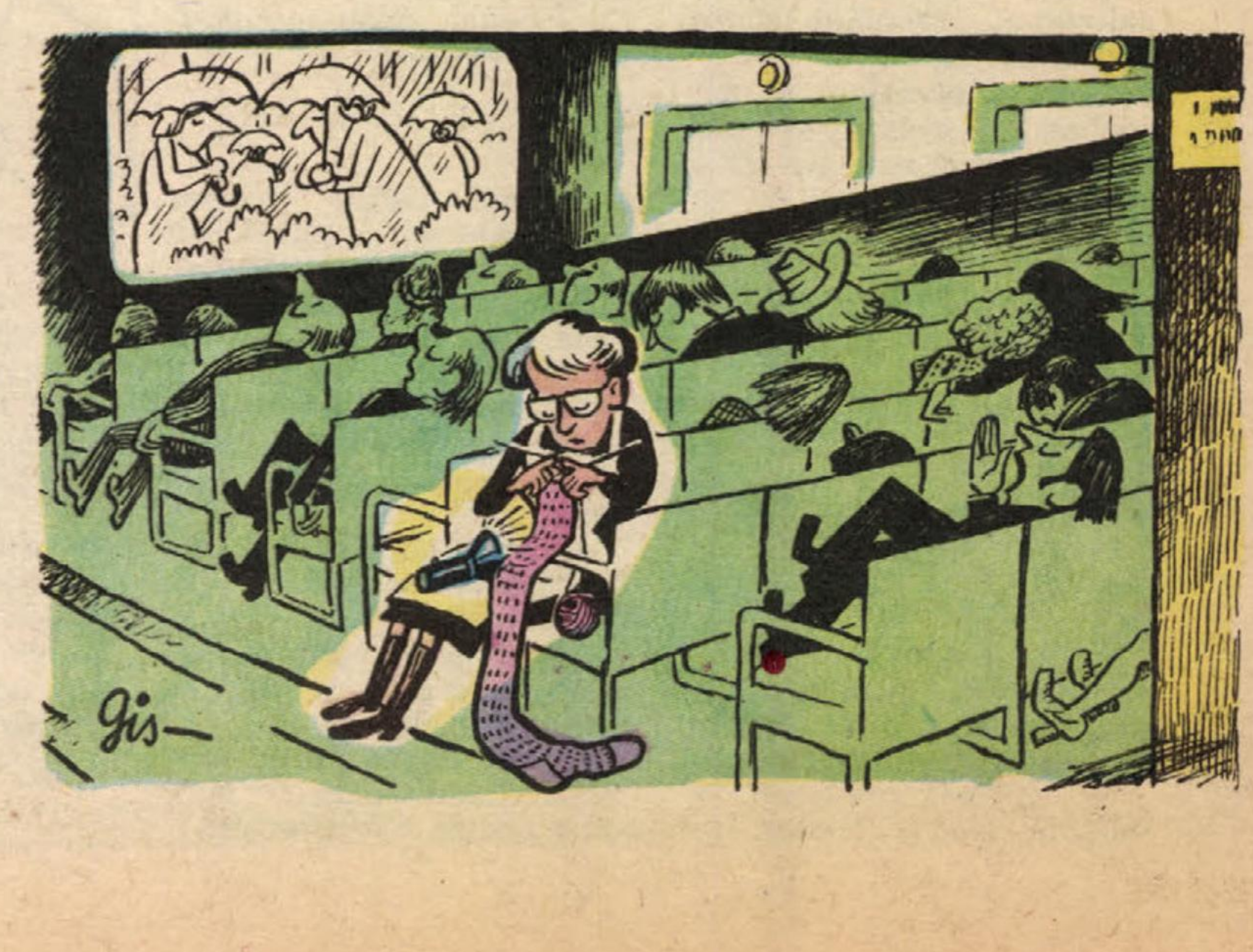

LEHOCZKI ISTVÁN:

KÉSZÍTS MEGLEPETÉST

(AJÁNDÉKOZÁSI TANÁCSOK GYEREKEKNEK)

Kalap — futópálya, aranyhörcsögöknek.

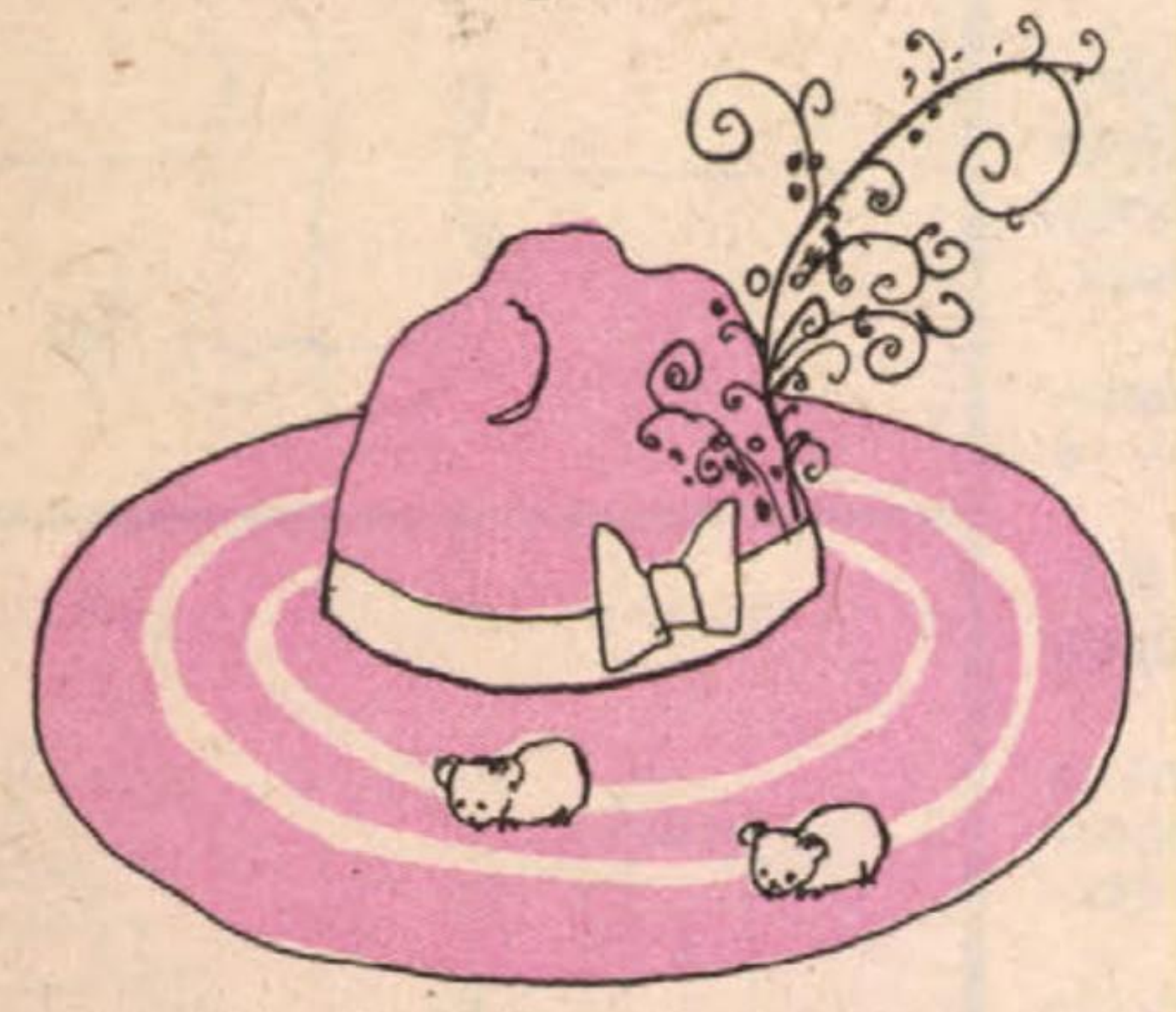

Kávéfőzőből, házi csillagvizsgáló.

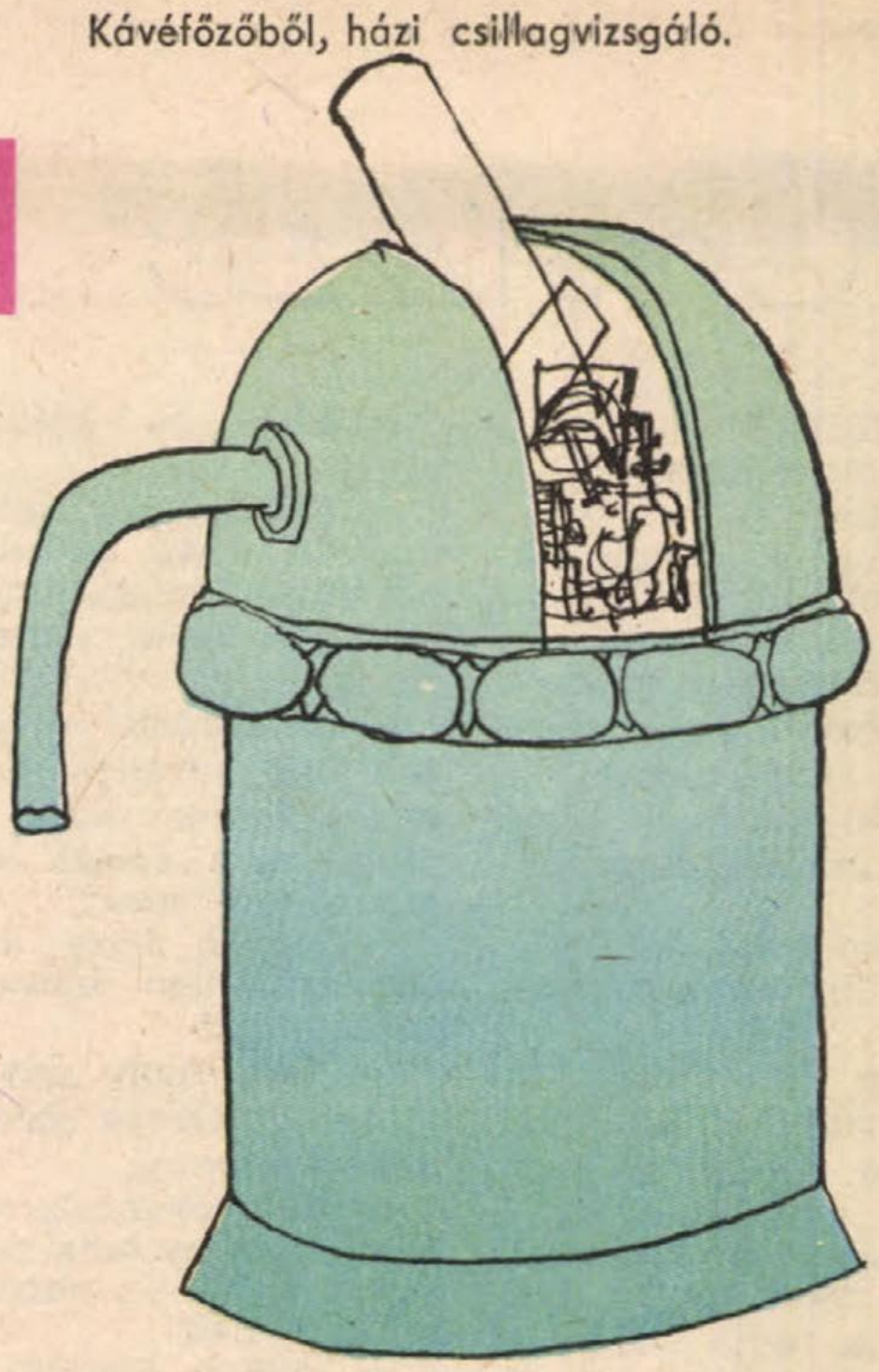

Öngyújtóból, gyufaskatulya.

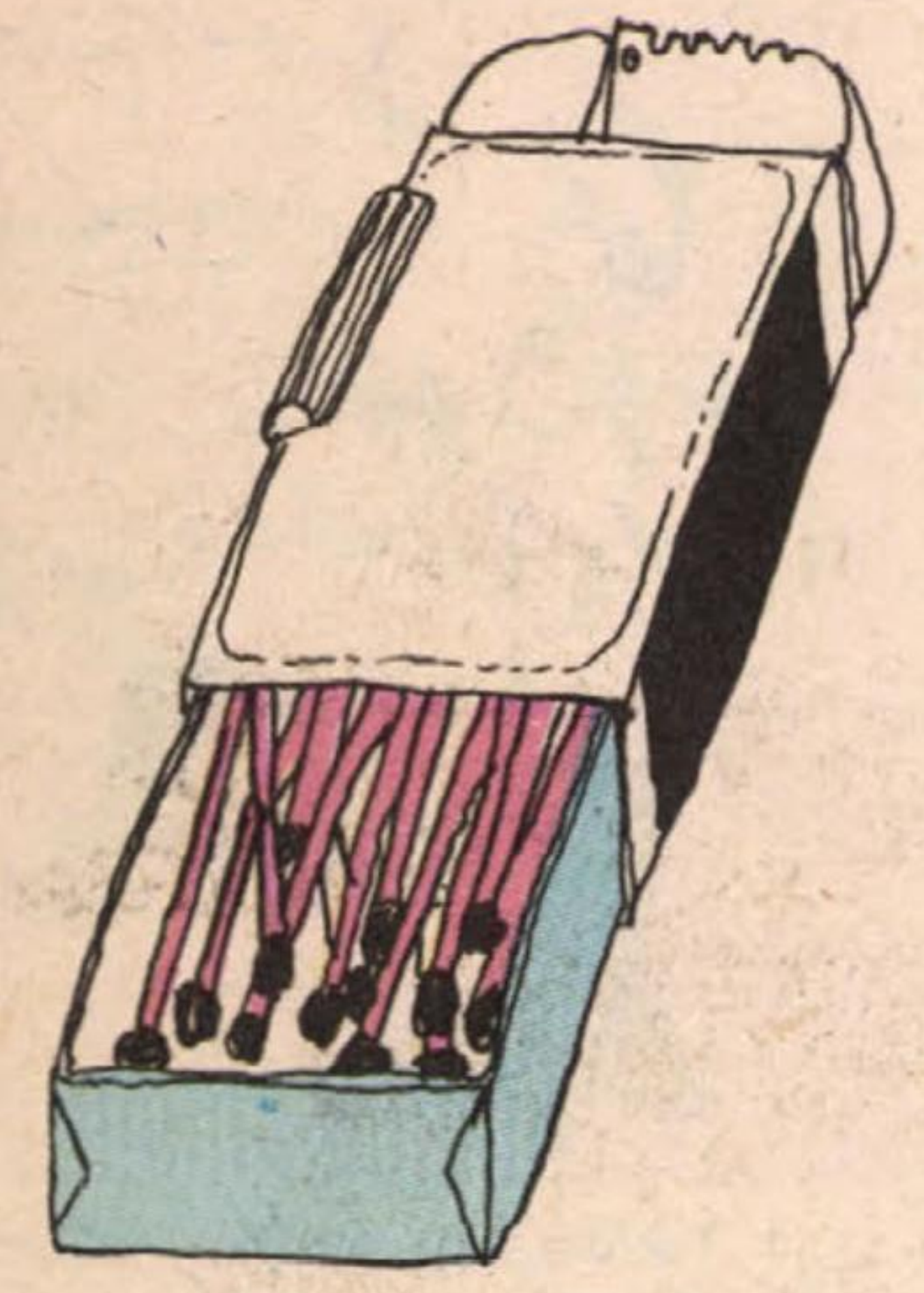

Faszenes vasalóból, egérfogó.

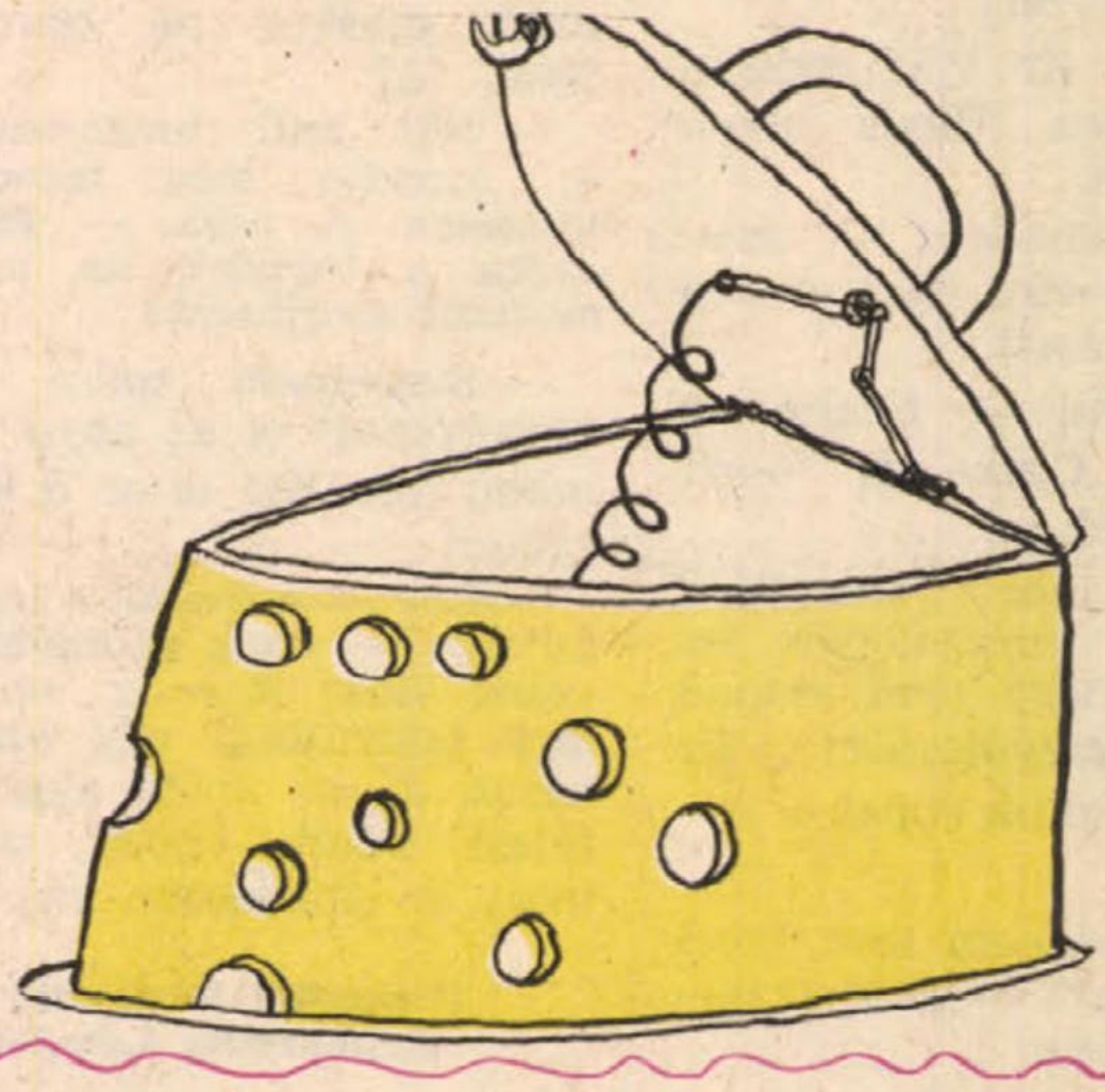

ANEKDOTÁK

Nagy Lajosnak még kezdő író korában meghalt egy névrokona. Az írónak addig is sok baja volt a névrokonaival, a nemezis ezúttal is utolérte. Egy este megszólítja Guthy Soma az Otthonban:

— Nem is tudtam, hogy ön nős.

Nagy Lajos, akiről mindenki tudta, hogy akkoriban még legényember volt, hűledezett:

— Ugyan kérem! Nem értem, honnan veszi ezt!

Guthy Soma hideg nyugalommal, szemhunyorítás nélkül felelte:

— Mert olvastam az újságban a gyászhírek között, hogy az özvegye gyászolja...

Gábor Andor az Otthonkörben dicsérte Drégely Gábor A szerencse fia című színművét.

— Kitűnő színdarab — mondta Gábor Andor. — Nagyszerűen van megírva, szellemesek a dialógusok, pompásak a figurák. Tehetséges drámairó ez a Drégely Gábor.

Közbeszólt akkor a társaság egyik tagja:

— Érdekes, tegnap este éppen Drégellyel voltam együtt egy társaságban. Drégely Gábor mindenben ellenkezőleg nyilatkozott rólad, Bandikám. Azt mondta, nem vagy tehetséges.

Gábor Andor elgondolkodva felelte:

— Lehet, hogy mindketten tévedtünk...

*

Laczkó Géza magyar irodalmi előadásait gyönyörű magyarsággal, klasszikus tömörséggel tartotta meg. Egyszer nagyon megbántódott, amikor az egyik unatkozó tanulótól, magyarázatát zavaró viselkedése láttán, megkérdezte:

— Mondja, Krámer, tulajdonképpen miért jár maga ide?

Az elkényeztetett belvárosi fruska cinikus vállrándítással felelte:

— No, de tanár úr, valahol csak lennem kell, amíg otthon takarítanak!...

A közelmúltban elhunyt Lengyel Menyhért egyszer Molnár Ferenccel együtt sétált egy parkban születésnapjukon. Tudnivaló, hogy mindketten egy napon születtek, január tizenkettedikén, csak Molnár Ferenc néhány évvel korábban. Halálról, elmúlásról beszéltek. Azt mondja Molnár:

— Tudod, amikor az ember megszületik, beírják egy nagy könyvbe, s ott az is meg van írva, mikor fog meghalni. Néha abban reménykedem, hátha engem kifelejtettek.

— Ferikén, vigyázz — mondta Lengyel Menyhért Molnárnak —, ha Shakespearet kifelejtették volna, akkor azóta sem te, sem én nem jutottunk volna szóhoz...

(Révész Tibor gyűjtése)

RÁMENŐS ÜGYFÉL

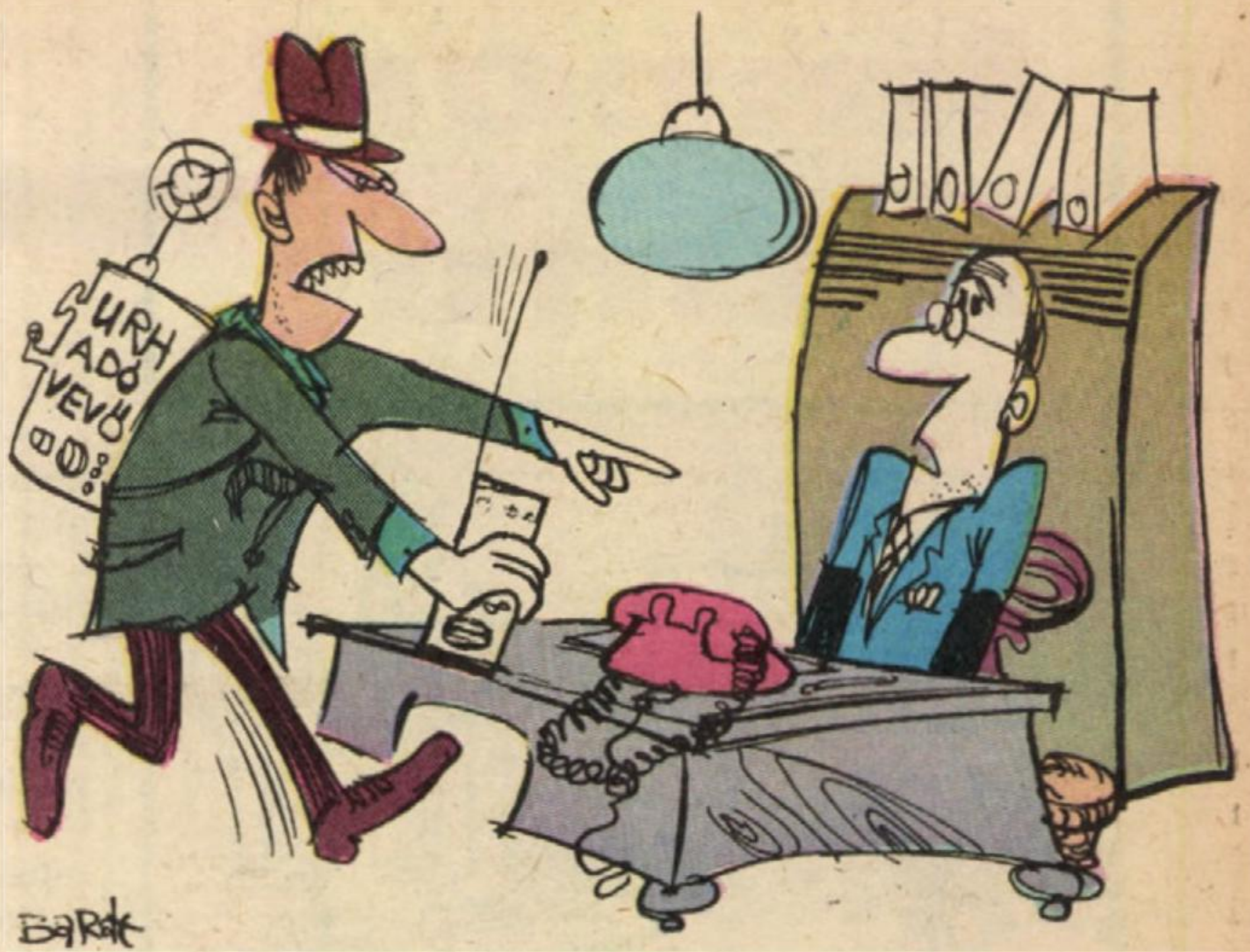

— Azonnal elintézi az ügyemet, vagy máris hívom a tévét!

DIPLOMATA FIACSKÁJA

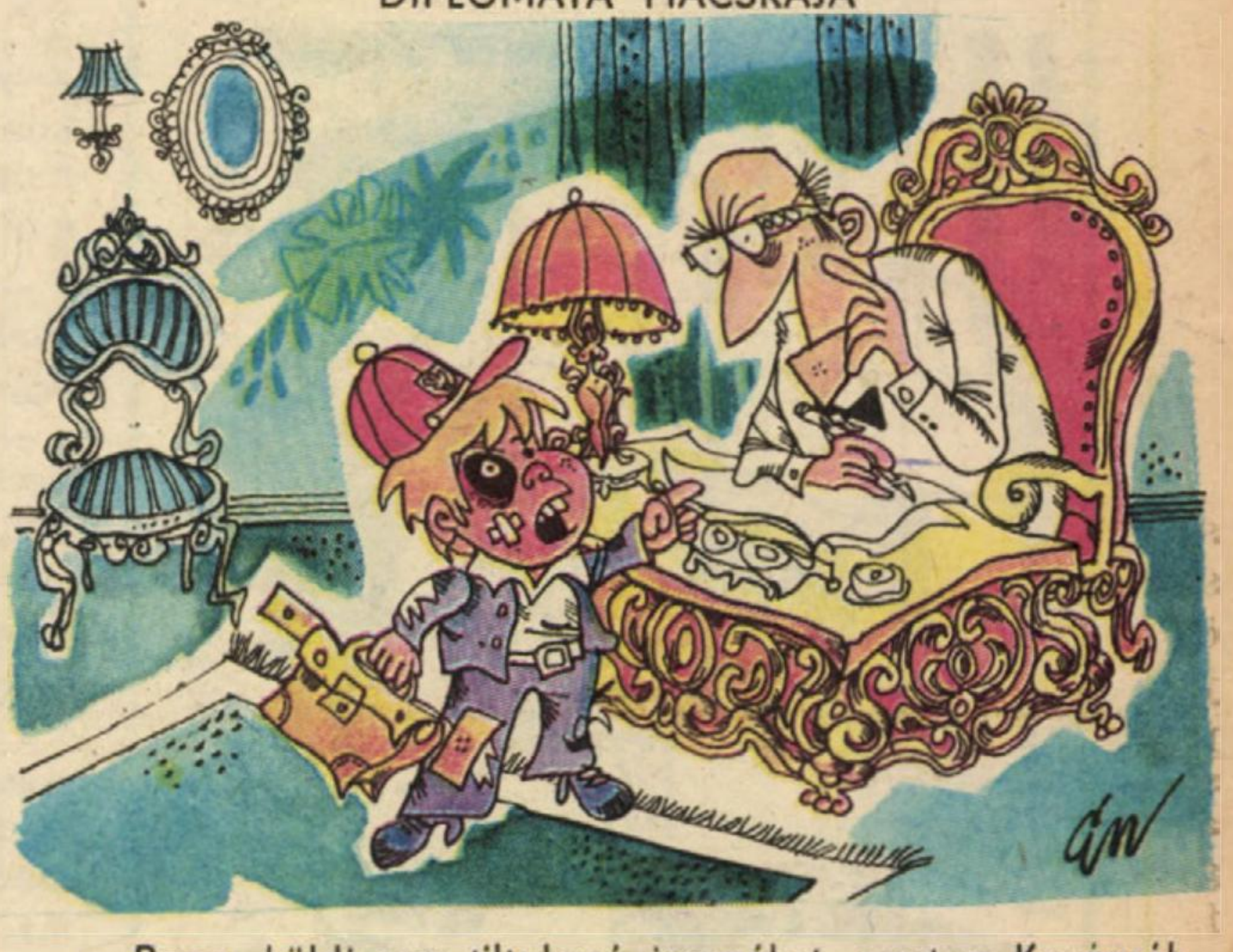

— Papa, küldj egy tiltakozó jegyzéket, mert a Kovácsék Pistije a belügyembe avatkozott...

ZÖLDÖVEZET

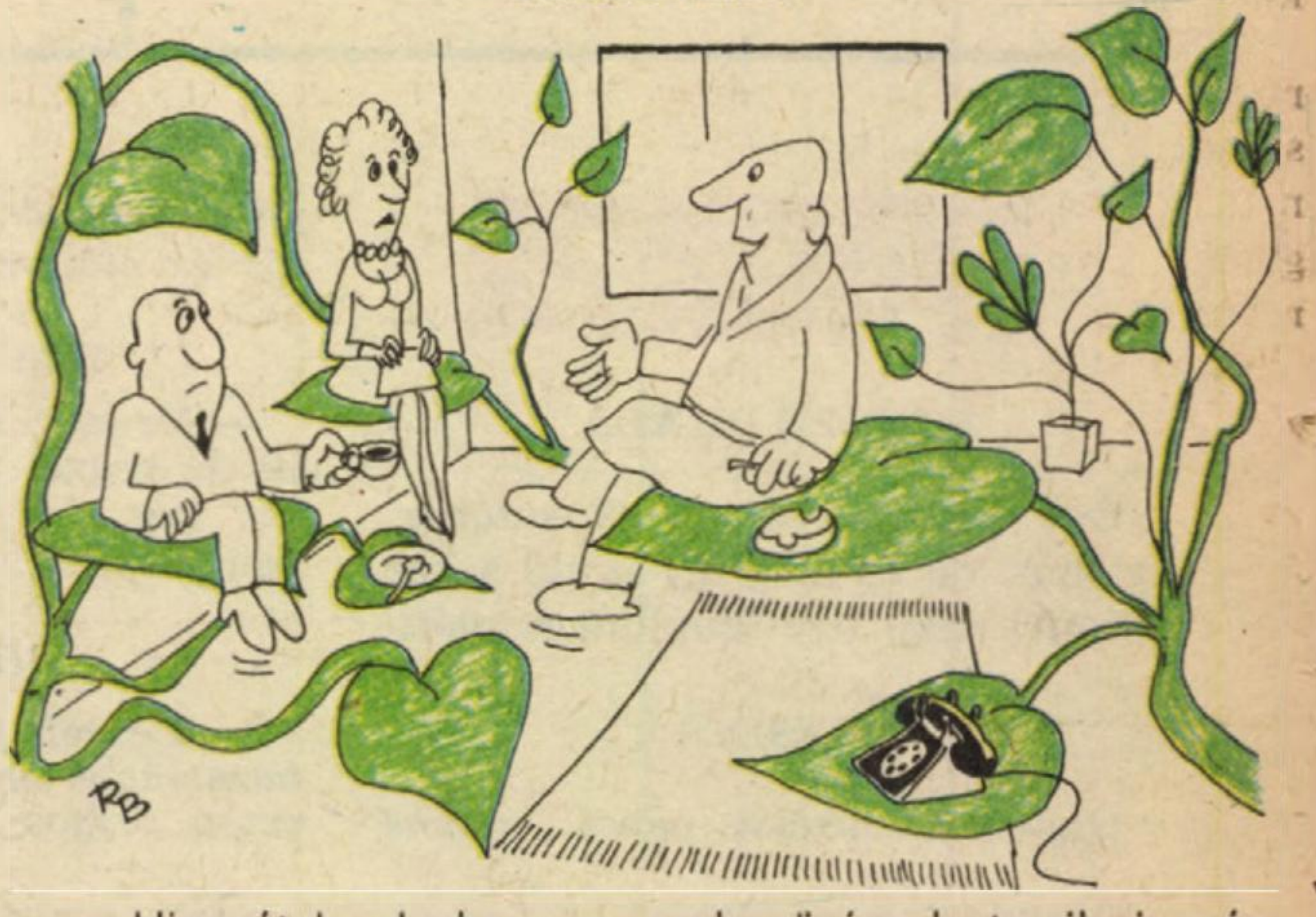

— Higgyétek el, hogy a szobanövények teszik igazán otthonossá a lakást!

HÁROMPERCENKÉNT EGY FORINT

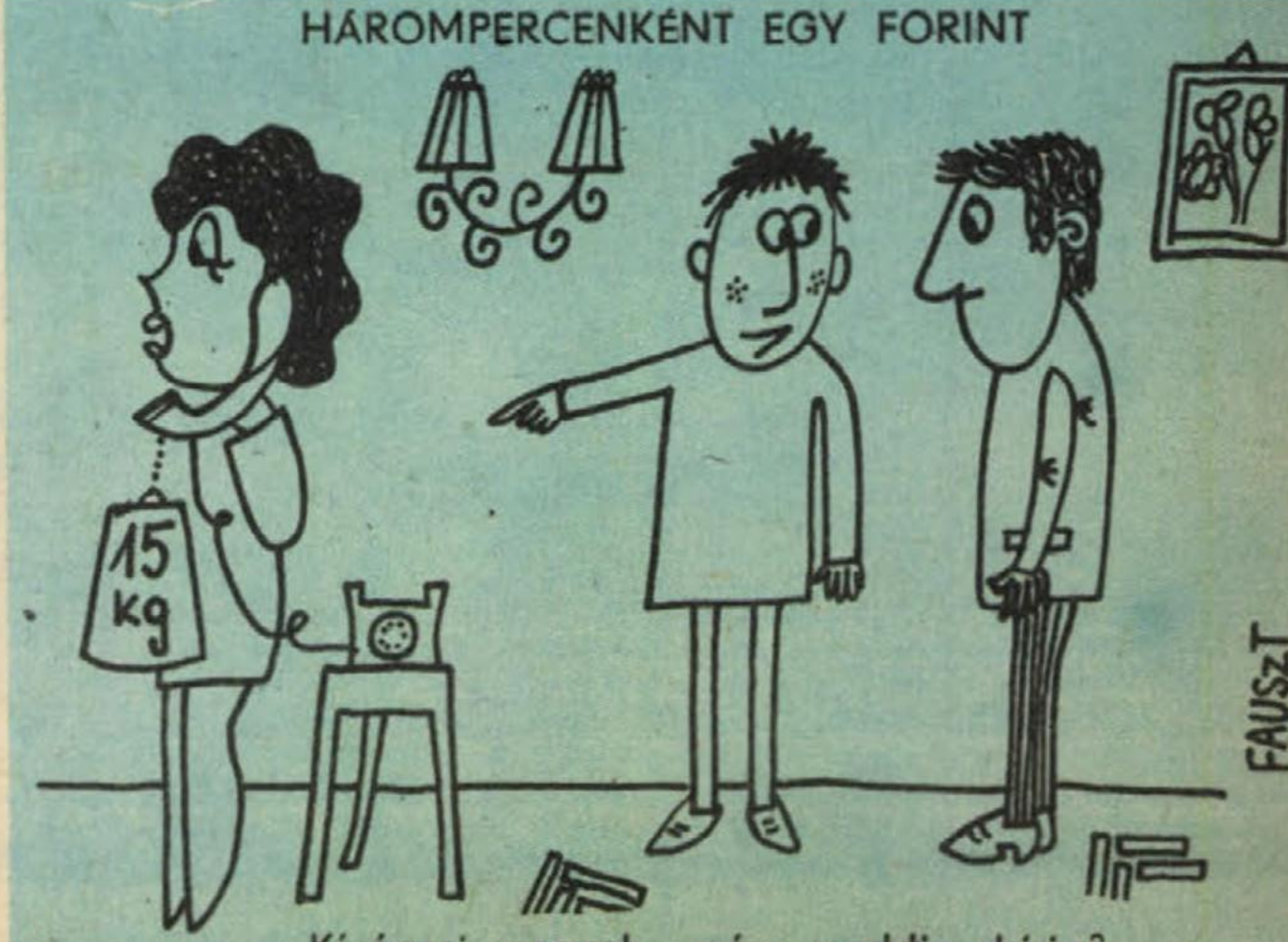

— Kíváncsi vagyok, még meddig bírja?

GOSZIP

Nem — toltam félre a prospektusokat —, ezek a kazánok a mi irodaházunknak nem felelnek meg. Az egyik túlságosan drága, a másiknak kicsi a teljesítménye, a harmadik indokolatlanul sok helyet foglal el, a negyedik ronda... Másfajta, másféle kazánjuk nincsen?

A beruházó vállalat főmérnöke hátradőlt a karosszékben.

— Volna — mondta jelentőségteljesen —, volna még egy. A Goszip. A Goszip-kazán. Az minden szempontból megfelelne önöknek. Kicsi, szép, a teljesítménye egyenesen elképesztő. És ami a legfontosabb, hagyományos üzemanyagot egyáltalán nem fogyaszt. Nem kell hozzá se fa, sem szén, sem olaj, még csak villanyáram se.

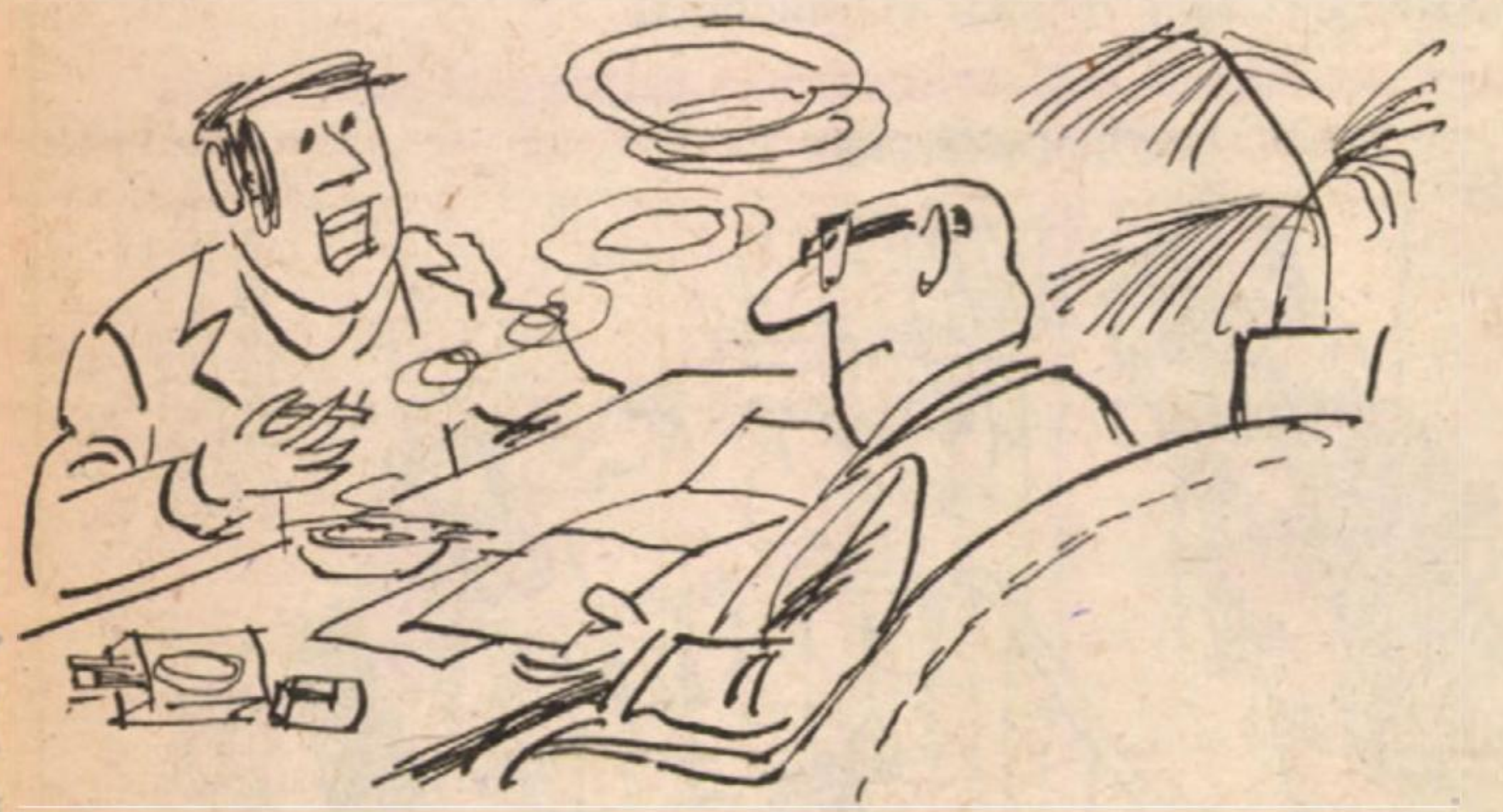

— De hát akkor mi a csoda működteti?!

Három elegáns füstkarikát fújt a levegőbe.

— Ez — intett a füstkarikák felé. — Jóformán semmi. Új magyar találmány. Goszip. Goszip, az a gondolat-szippantónak a rövidítése. Most már érti?

— Most már nem értem.

— Pedig egyszerű. Anynyit bizonyára tud, hogy a gondolkodás, az anyagnak ez a legmagasabb szintű mozgása — energiát igényel. Mint minden más emberi tevékenység. Namármost, ez az energia kétfajta, az egyik a másiktól határozottan megkülönböztethető. Más jellegű energia támad agyunkban, ha hasznos, értelmes dolgokon spekulálunk, és megint más, ha marhaságokon jár az eszünk. Ezt az utóbbit — a haszontalan gondolatot —, az egyes helyiségek mennyezetén elhelyezett Goszip-tölcsérek észrevétlen felszívják, összegyűjtik, ez fűti a kazánt.

Egészen elképedtem.

— Várjunk csak! — hebegtem izgatottan. — Hogyan is van ez? Mondjuk, én könyvelés közben egyszerre csak elábrándozom, hogy e helyett a büdös iroda helyett azért csak jobb lenne valami napfényes erdei tisztáson Claudia Cardinaléval hancúrozni. Vagy világkörüli útiterveket szövögetek arról, hogyha volna egy tengerjáró jachtom... Vagy beosztom azt a százmillió dolcsit, amit azért kapok, mert az első menetben egy könnyed balhoroggal kiütöm Muhammed Alit...

— Stimmt! — szakított félbe a mérnök. — Erről van szó. Ami az ilyen bugyuta gondolatok, meddő ábrándok előállításához szükséges, azt az energiát szippantja föl a Goszip. Kettős haszon a vállalatnak, kettős haszon az alkalmazottnak. Dolgozik a kazán, az irodában pedig javul a munka. A dolgozó viszont — figyelmét a munkára összpontosítva —, többet keres, illetve gyorsabban lép elő, és ráadásul nem tömi meg a fejét csacska képzelgésekkel.

— Óriási! — kiáltottam fel őszinte elismeréssel. — Ez egy világcsoda, ez a Goszip-kazán! Mennyit adtak már el belőle?

Csend.

Megismételtem a kérdést.

— Hát — sóhajtott nagyot a mérnök —, per pillanat, az a helyzet hogy még egyet sem adtunk el. Pedig hatalmas az érdeklődés.

— Hát akkor?!

— Sehol sem sikerül a próbaüzem. Kiszállítjuk, felszereljük, kezdődik a próbaüzem, fuccs!

— De hát miért? Nem kap elég energiát a Goszip-kazán?

— Ellenkezőleg! Mindenütt túl sokat kap! Nem győzi megemészteni. Túlhevül és felrobban!

Kürti András

KERTBARÁTOK MŰSORA

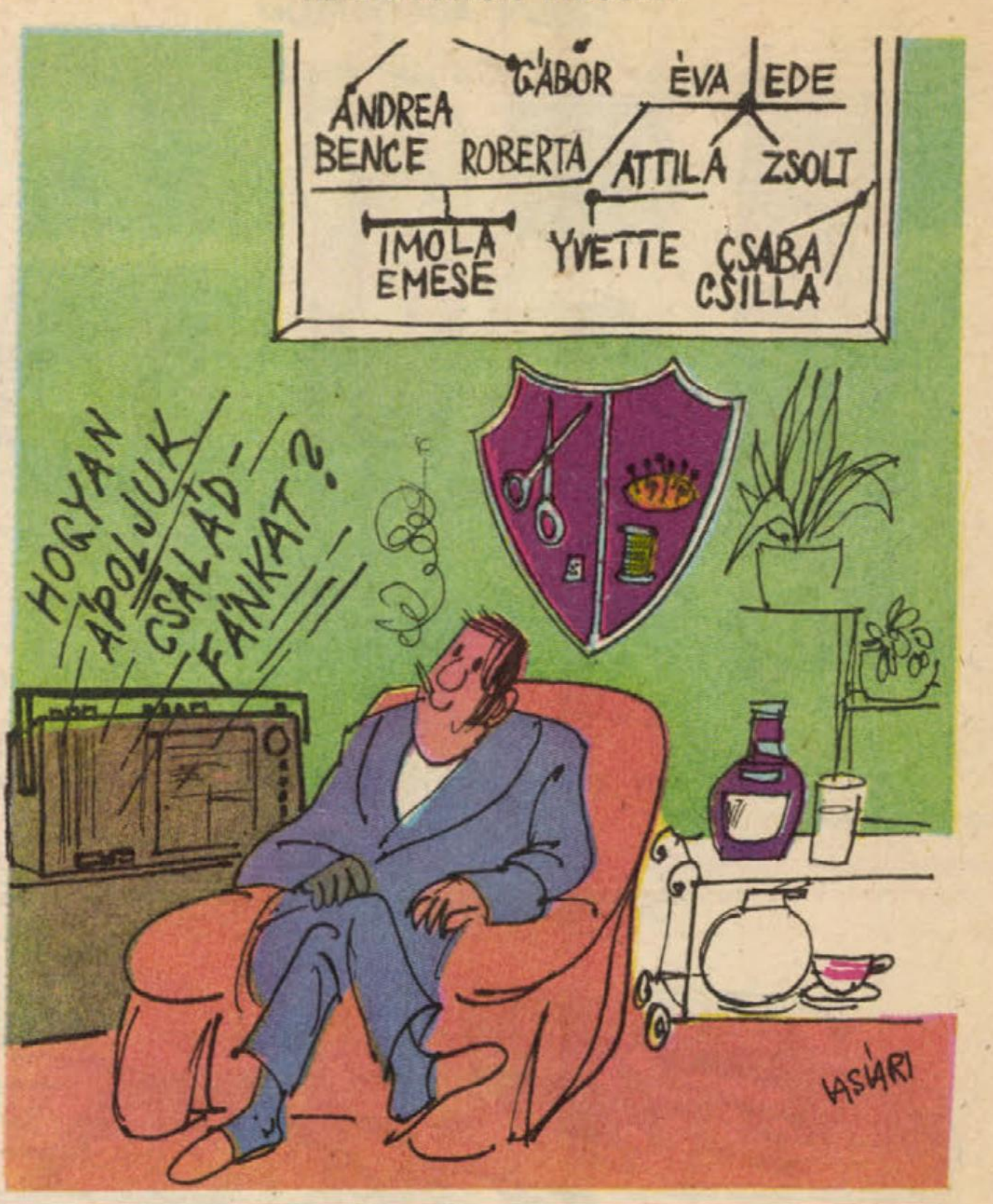

FELÚJÍTÁS

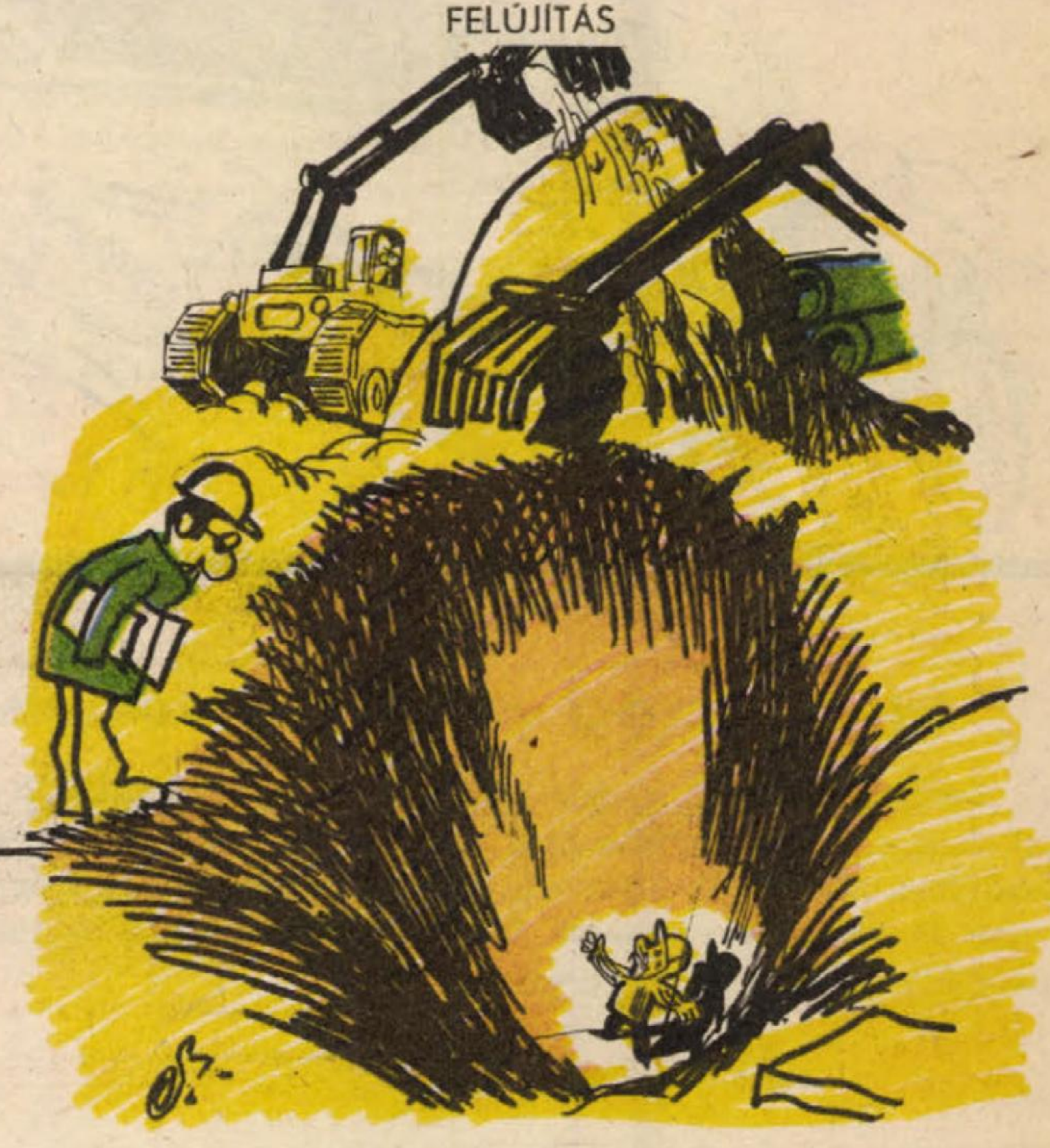

– A mindenit neki, itt nincs is csatorna!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-49 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

CASANOVA

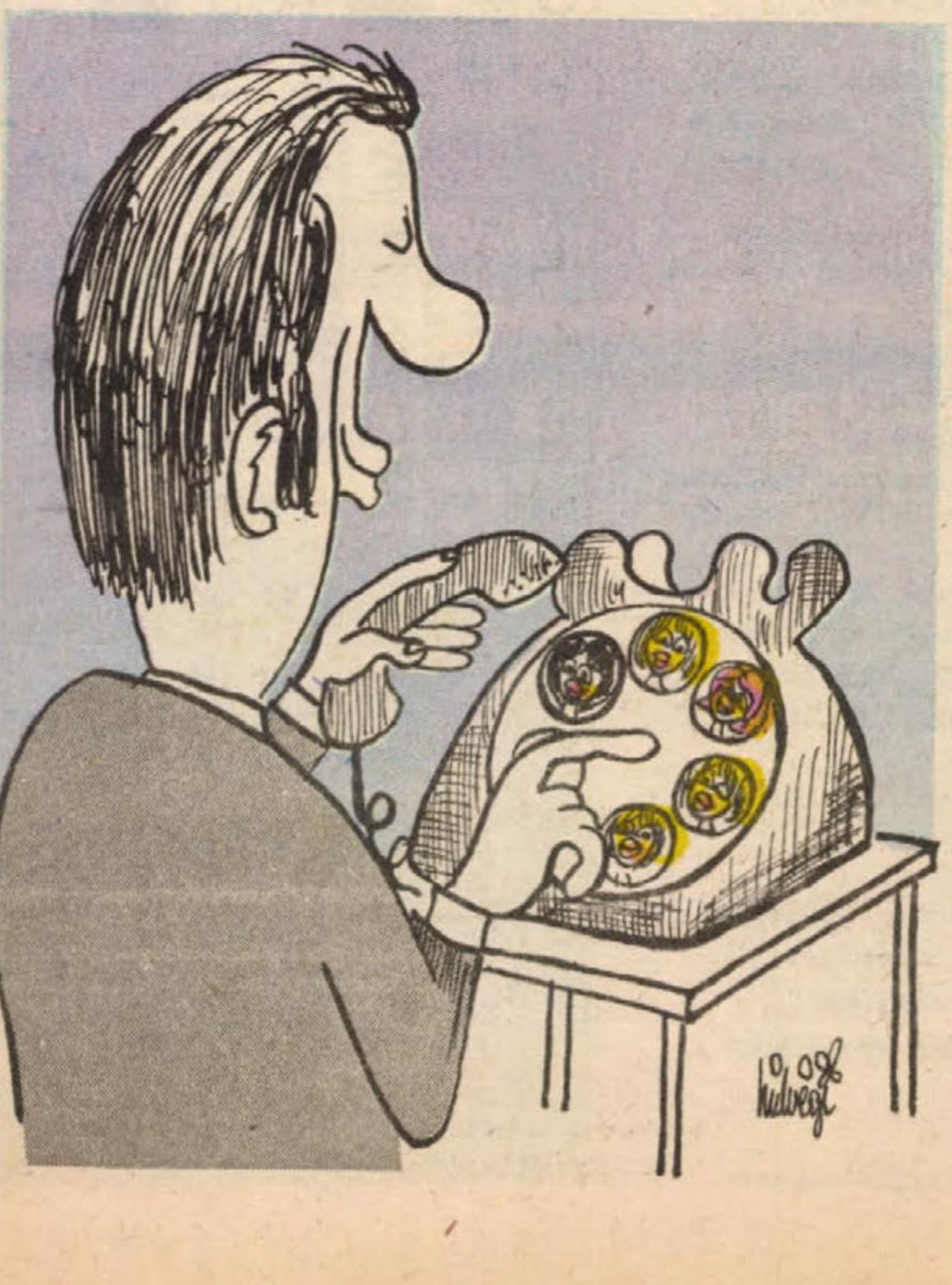

KULTÚRIGÉNY

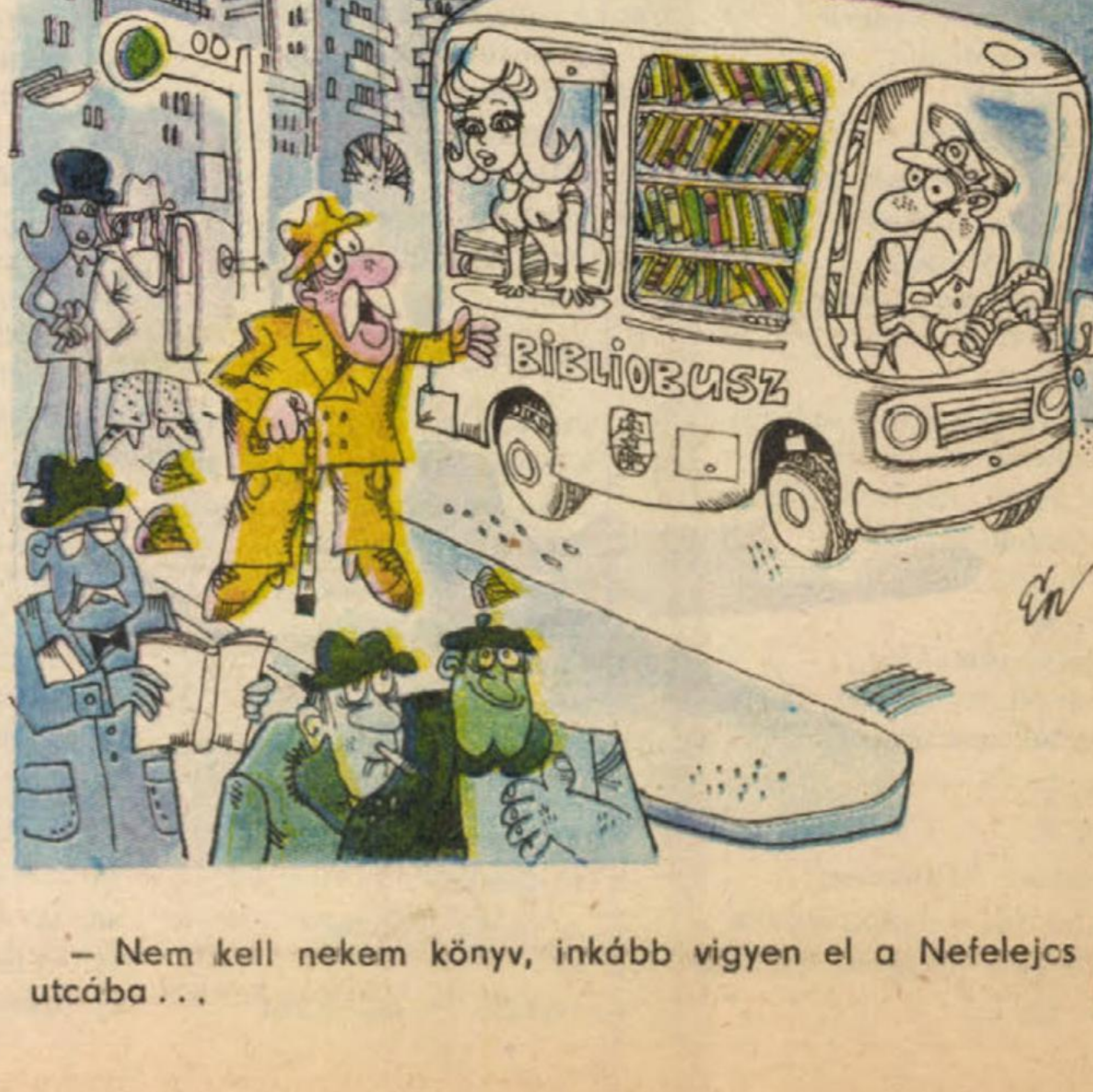

– Nem kell nekem könyv, inkább vigyen el a Nefelejcs utcába...

SZÜLŐI AGGODALOM

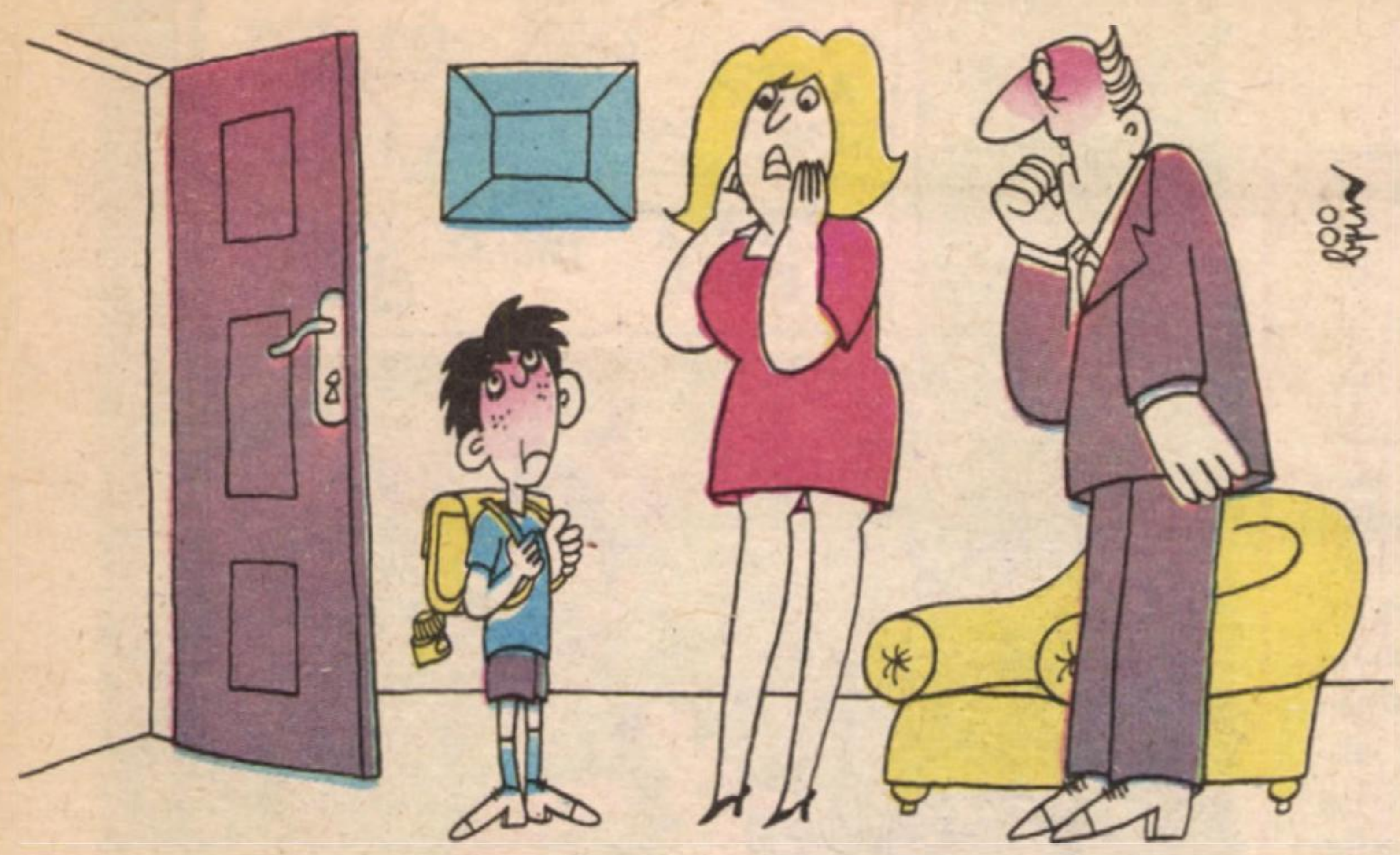

– Attól félek, hogy ennek a gyereknek fogalma sincs arról, mi az akceleráció.

TELEKTULAJDONOS

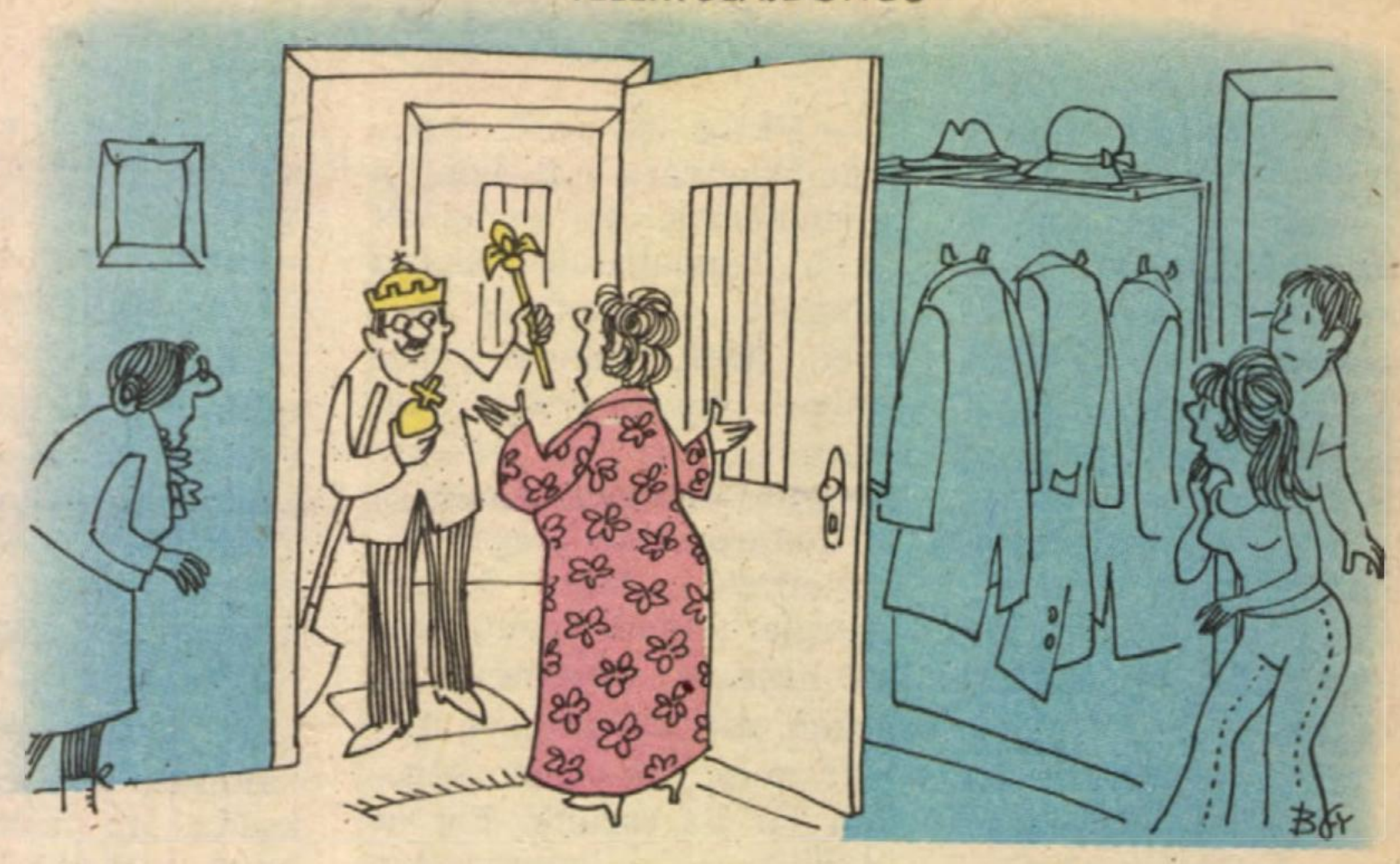

– Atyaisten! Már megint mit találtál?!

ÖTLETES MENYASSZONYI KOCSI

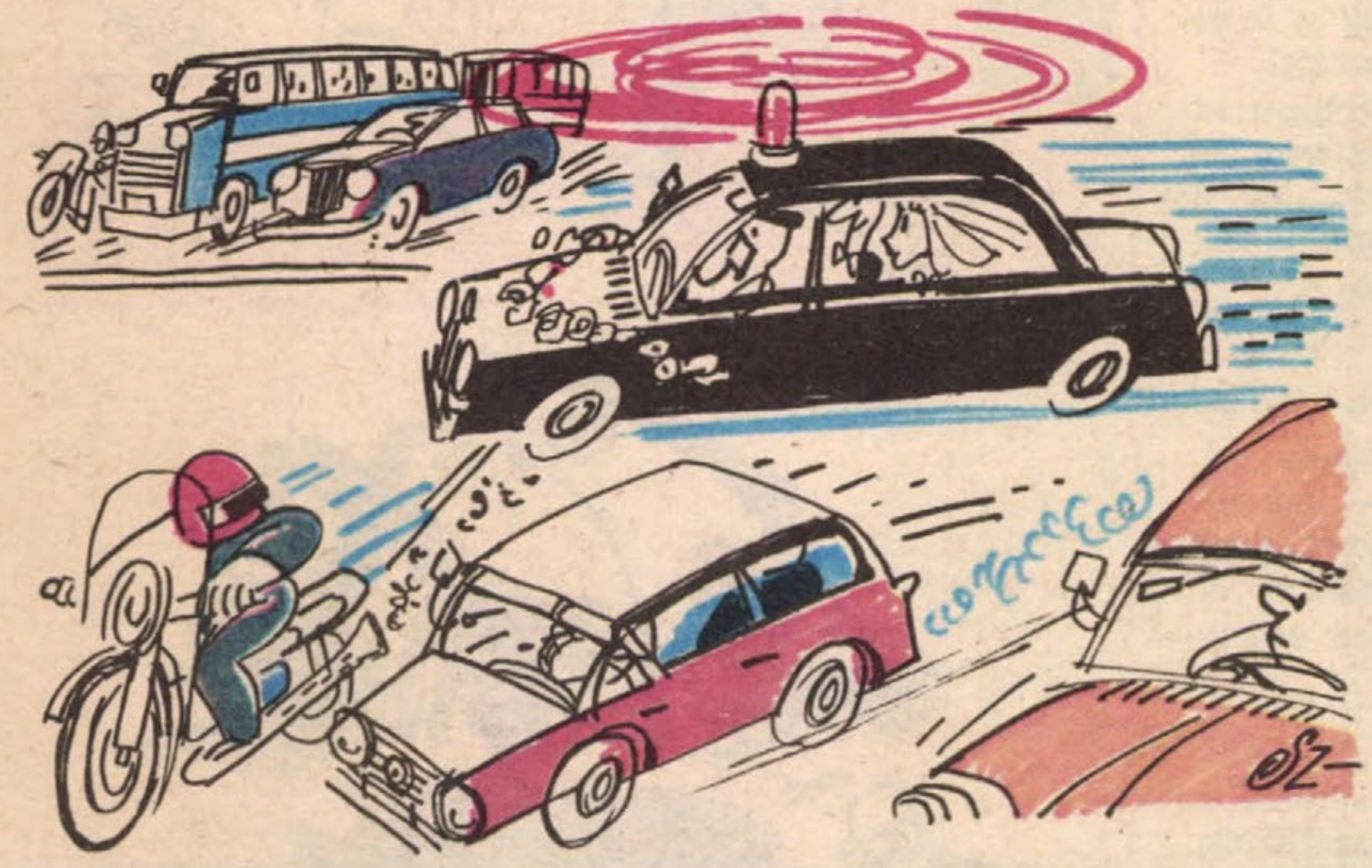

CSODAGYEREK

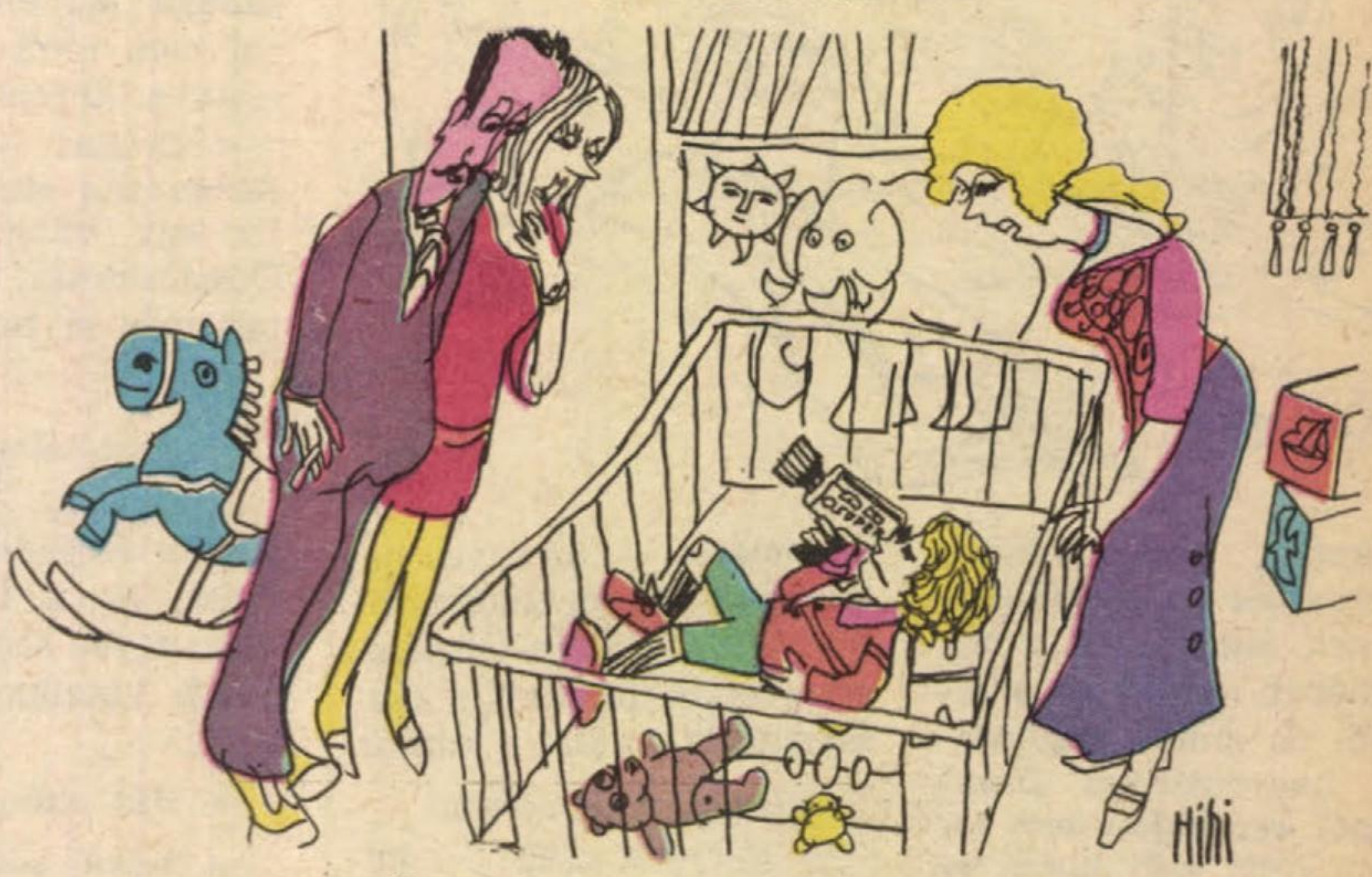

– Éppen szerzői filmet forgat...

Hány szeg van a rejtvényben?

Keresztrejtvényünk néhány szavában megtalálható a „szeg", vagyis a S, Z, E, G betűk egymásután, ebben a sorrendben. Megfejtésül azt kell beküldeni, hogy hány ilyen szó akad a megfejtett rejtvényben. Címünk: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Határidő: december 9. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Az ilyen ember hamisan esküszik
8. Tiszamenti város
13. Porond, küzdőtér
14. Az USA egyik állama
15. Orvosi tanács
16. Politikai bizottság
17. Brazil nagyváros (de Janeiro)
19. E. P. A.
20. Fiatal csirke
22. Vékony, kapaszkodó növényi hajtás
23. Angol grófság
24. Zeneszerző (György)
26. Z. Z. G.
28. R. C. Ö.
29. Az emésztéshez nélkülözhetetlen szerv
31. A levél kézbesítésének feltétele
33. Elmond, kifejt valamit
36. K. M.
38. Helyhatározórag
39. Távoli rokonság, ismeretség mértéke
42. A. I.
43. U. Z.
44. Római váltópénz
45. Azonos magánhangzók
46. Többed magával alkotja az egészt
48. Ügyetlen, félénk
51. Magánház fizetővendége
52. Megtörtént dolog
53. Fogd, ez a tiéd
54. Falatozgat
57. Ódon kastélyokban éjfélkor kísért
60. Észrevétlenül figyel
61. Angol elöljáró szól
62. Árulkodó tényekre alapozott sejtés
63. Nyugtalanító érzés, többnyire baljóslatú
68. Nem oda
69. Kiváló leveshús
70. Emberi táplálék

FÜGGŐLEGES

1. Az athéni olimpián kétszeres bajnokságot nyert magyar úszó
2. Harag — latinul
3. Hamis, megrögzött gondolat
4. Pálinka
5. Megyeszékhely
6. Kiváló vietnami tábornok, hadügyminiszter
7. A szobrot bronzba . . .
8. El innen!
9. A lovak kenyere
10. N
11. Garázs — franciául
12. Reformkori nagy hírű botanikus, egy pesti utca őrzi a nevét
18. 99 — római számmal
21. Cigánygyerek
22. Kimondott betű
25. Eszméletlenségig ittas
27. Leginkább, elsősorban
30. Szeszes ital „népies" neve
31. Ronda, visszataszító
32. -porrá (zúzza)
34. Fegyverét használja
35. Latin köszöntés
37. Régi űrmérték
40. Utca, németül
41. Híres magyar szemészprofesszor volt (Emil)
47. Z. T.
49. Könnyed, felületes
50. Az állatápoló feladata
51. Balatoni halfajta
51/a. A függ. 12. keresztneve
54. A táskarádió üzemanyaga
55. Tiltószó
56. Formátlan, alaktalan
58. Tej — franciául
59. Vége, németül
64. . . . assza (Tibetben)
65. Ö. A.
66. . . bulon
67. Kettős mássalhangzó

1 H	2 I	3 T	4 S	5 Z	E	6 G	7 Ő	■	8 S	9 Z	10 E	11 G	E	12 D
13 A	R	É	N	A	■	14 I	N	D	I	A	N	A	■	I
15 J	A	V	A	L	L	A	T	■	16 P	B	■	17 R	18 I	O
Ó	■	19 E	P	A	■	20 P	I	21 P	I	■	22 K	A	C	S
23 S	U	S	S	E	X	■	24 K	U	R	25 T	Á	G	■	Z
■	■	26 Z	Z	G	■	27 F	■	28 R	C	Ö	■	29 E	30 P	E
31 C	32 I	M	■	33 E	34 L	Ő	35 A	D	■	36 K	37 M	■	38 I	G
39 S	Z	E	40 G	R	Ő	L	V	É	41 G	R	E	■	42 A	I
43 Ü	Z	■	44 A	S	■	45 E	E	■	46 R	É	S	47 Z	■	■
48 F	É	49 L	S	Z	50 E	G	■	51 K	O	S	Z	T	O	51a S
■	■	52 E	S	E	T	■	53 N	E	S	Z	E	■	■	Á
54 É	55 S	Z	E	G	E	56 T	■	57 S	Z	E	L	58 L	59 E	M
60 L	E	S	■	■	61 T	O	■	Z	■	62 G	Y	A	N	U
E	■	63 É	64 L	65 Ő	É	R	66 Z	E	67 T	■	■	68 I	D	E
69 M	A	R	H	A	S	Z	E	G	Y	■	70 É	T	E	

KERESZTREJTVÉNY
— HÁNY ISMERETLENNEL?

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A rejtvényben 12 „x" betű fordult elő.

100—100 forintot nyertek:

Restás Lászlóné, 3601 Ózd, I. Állami Biztosító

Dr. Bicsérdy Gyula, 6000 Kecskemét, Akadéma krt. 28—30.

Mészáros Lászlóné, 1098 Bp., Epreserdő u. 26.

A díjakat postán küldjük el.

```
filoxéra xántus
r epe élveteg z
itt rm ganaj fe
detoxikálo ehun
ax lexikon mart
 ta se   s rde
bika rexmathias
eladá l  xi sl
s d paradoxon a
zf koborol nyak
tagol naxos ana
elö juttatás ir
radnai  ol zala
cn i apor békit
exlex szaxofon
```